

หนังสืออ้างอิง
ห้องสมุดรัฐสภา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓/๒๔๗๓

(สมัยสามัญ) ชุดที่ ๑

ที่ประชุมรับรอง ครั้งที่ ๕/๒๕๓๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑
ณ พุกห้วยสัดที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๓

รายงานการประชุม
สภาผู้แทน

ครั้งที่ ๓/๒๕๓๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑
ณ พุกห้วยสัดที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๓

หน้า	ชื่อผู้แก้ไข	ข้อความที่แก้ไข	หมายเหตุ

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑/๒๕๑๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑
ณ ห้องโถงมณฑลสภา
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : รับมติสมัชชาอริยสงฆ์ประชุม ณ นครหลวงพระบาง
แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอการประชุมที่ใหม่ ระเบียบวาระ ๑. เรื่องที่ประธานจะ
แจ้งในที่ประชุมคราวนี้ มีดังต่อไปนี้

๑. การที่สภาผู้แทนได้ส่งมติให้คณะกรรมาธิการที่จะประกอบด้วย
กรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกฎหมายเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๑๑
ตามที่วุฒิสภามีมติเห็นชอบให้ร่างของสภาคณะ ๑ คน เพื่อวุฒิสภานำขึ้นพิจารณา
ต่อสภาผู้แทนราษฎร สันนิษฐานว่าได้อรรถกถาซึ่งมีนามต่อในที่ประชุมสภาผู้แทน
วุฒิสภาคือ ๑. พลตรี พระยาเสนาสงคราม ๒. นายสุภ งามสุโขทัย
๓. พระยาพิชัยสงคราม ๔. พระยาอากาศจันทนวิบูลย์ ๕. พระยาพรหมมุนี
๖. พระยาวิเชียรสงคราม ๗. พระยาธรรมการวิจิตรคดี จึงขอแจ้งในที่ประชุมคราว
นี้

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๑ การที่สภาผู้แทนได้ส่งมติให้คณะกรรมาธิการ
ประกอบด้วยกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
วิจิตรคดีของวุฒิสภาของวุฒิสภากรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๑๑ การที่วุฒิสภามีมติ
เห็นชอบให้ร่างของสภาคณะ ๑ คน เพื่อวุฒิสภานำขึ้นพิจารณาต่อสภาผู้แทน
ราษฎร สันนิษฐานว่าได้อรรถกถาซึ่งมีนามต่อในที่ประชุมสภาผู้แทน
วุฒิสภาคือ ๑. พระยาพรหมมุนี ๒. พลตรีเจ้าพิชัยสงคราม ๓. พลตรี
๔. พระยาวิเชียรสงคราม ๕. พระยาพิชัยสงคราม ๖. นายสุภ งามสุโขทัย

๒. หม่อมเจ้าวิจิตรวาทการ เกษมศรี ๓. นายประมุข สุวรรณกร จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๓. ความที่สภาผู้แทนได้ลงมติกำหนดจำนวน
บุคคลที่จะประกอบด้วยคณะกรรมการ มาติการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
วินัยข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๔๓ ตามที่วุฒิสภาได้ขอเพิ่มเพิ่มเป็นจำนวนสภา
๑ คนเพื่อวุฒิสภาจักได้ดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญนั้น มีที่วุฒิสภาได้ลงมติด้วย
มีนามต่อไปนี้ ผู้ทรงมาติการผ่านวุฒิสภาคือ ๑. นายเอกหม่อมเจ้าทรงวิธา กรมหมื่น
๒. หม่อมโท พระยาอภิเษกกรม ๓. นายพันตำรวจเอกทัศน มีลวิธานนท์
๔. พลตรี พระยาอินทรวิสิท ๕. นายพันตำรวจเอกปราโมทย์ จงใจเจริญ
๖. นายหม่อมตำรวจตรี หลวง (เชษฐาภินิชาล) ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ความที่สภาผู้แทนและวุฒิสภาได้พิจารณาร่วมกัน
สภา ๑ คนเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๔๓ ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติม
คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เพื่อสภาทั้งสองได้พิจารณา มีที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติ
ที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้วนั้น จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ๔. ได้รับหนังสือจาก สภาข้าราชการกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า
กระทรวงมหาดไทยได้ส่งคณะกรรมการมาติการมาพิจารณาเรื่องร่างทางเพิ่มเติมกับราชอาณาจักร
ขึ้นคณะหนึ่ง และท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งเกี่ยวกับเงิน
งบประมาณเป็นจำนวนมาก สมควรจะได้ดำเนินการตามข้อเสนอนี้ และวุฒิสภาที่ประชุมด้วย
ซึ่งที่ได้นำ มาจากท่านสมาชิกแล้ว

(สำเนา)

วันที่ ๒๖๖๘/๒๔๕๓ วันที่ ๑๓/ต.ค./๕๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ควน

ที่ น. ๘๘๕๓/๒๔๕๓

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ ตุลาคม ๒๔๕๓

เรื่อง การสร้างทางหลวงราชอาณาจักร

เรียน เลขาธิการรัฐสภา

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ในภาวะการณ์ปรกติการสร้างทางหลวงราชอาณาจักรนั้นย่อมเป็นหน้าที่ของกรมทางบาง กรมโยธาเทศบาลบางตามสายงาน แต่โดยที่ในสถานการณ์ปัจจุบันการป้องกันราชอาณาจักรจำเป็นต้องใช้ทางเพื่อประโยชน์ในการเคลื่อนย้ายกำลังทหาร และตำรวจไปยังตำบลที่เกิดเหตุแห่งความไม่สงบ อันจะก่อให้เกิดภัยพิบัติปรามปราม นอกจากนั้นการสร้างทางยังจะให้ประโยชน์ในการบูรณะฟื้นฟูการเศรษฐกิจของชาติด้วย ประกอบทั้งสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศได้แสดงอยู่แล้วว่า ถึงเวลาสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรีบสร้างทางสายต่าง ๆ ให้เสร็จเรียบร้อยไปโดยด่วน ซึ่งงานชิ้นนี้จะบังเกิดผลสมความมุ่งหมายได้ ขอบต้องอาศัยความร่วมมือและการประสานงานจากเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและองค์การของรัฐบาลหลายแห่งด้วยกัน และจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบงานเพื่อให้การสร้างทางได้เป็นไปโดยรวดเร็วและรัดกุมยิ่งขึ้น โดยต้องมีการหยิบยืมเครื่องมือและอุปกรณ์การสร้างทาง ตลอดจนเจ้าหน้าที่มาร่วมมือกันโดยใกล้ชิดยิ่งขึ้น จึงได้ลงมติให้ทั้งคณะกรรมการช่วยการสร้างทางเพื่อการป้องกันราชอาณาจักร (ก.ส.ท.ป.) ประกอบด้วย

- ๑. นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- ๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นกรรมการ
- ๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย "
- ๔. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง "
- ๕. พันโท ประเสริฐ เดชบรรทัด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม "
- ๖. หม่อมเจ้า สุวิชากร บรรพธวณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง "

(ไปรตพลิก)

- ๙. พลโท จุฬ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ อธิบดีกรมรถไฟ เป็นกรรมการ
- ๘. พันตรี หลวงบูรกรรมโกวิท อธิบดีกรมโยธาเทศบาล " "
- ๘. หลวงเพชรเกษมวิถีสวัสดิ์ อธิบดีกรมทาง " "
- ๑๐. พระสาครบุรานุรักษ์ อธิบดีกรมมหาดไทย " "
- ๑๑. หม่อมหลวงสุชาติ ก้าว อธิบดีกรมชลประทาน " "
- ๑๒. หลวงนิคมเวชวิศิษฐ์ อธิบดีกรมการแพทย์ " "
- ๑๓. หลวงวุฒิราษฎร์รักษา อธิบดีกรมราชทัณฑ์ " "
- ๑๔. พลตรี หม่อมหลวงไอศด ทินกร ณ อยุธยา ผู้แทนกองทัพบก " "
- ๑๕. นาวาเอกทองรอด เมฆสุภะ ผู้แทนกองทัพเรือ " "
- ๑๖. นาวาอากาศโท ละเอิบ ปิ่นสุวรรณ ผู้แทนกองทัพอากาศ " "
- ๑๗. ผู้อำนวยการ อจส. " "
- ๑๘. หลวงสัมฤทธิ์วิศวกรรรม เป็นกรรมการและเลขาธิการ

มีหน้าที่พิจารณาโครงการอำนาจการสร้างและบูรณะทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ทางหลวงชนบท และถนนสายต่าง ๆ ในเขตเทศบาลทั่วราชอาณาจักร กับให้มีอำนาจสั่ง กรรมการดำเนินการสร้างและบูรณะคณะหนึ่งหรือหลายคณะสุดแต่ความจำเป็น และเพื่อให้ งานนี้สำเร็จเรียบร้อยไปโดยเร็ว ได้ขอให้กระทรวงมหาดไทยและองค์การของรัฐบาล ทุกแห่งให้ความร่วมมือเพื่อการสร้างหรือช่วยเหลือประการใด ๆ ตามที่กรรมการจะร้อง ขอด้วย

ต่อมา คณะกรรมการ ฯ ได้เสนอผลการประชุมของคณะกรรมการสรุปว่า

๑. การก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน มอบให้กรมทางเป็นเจ้าของเรื่องจัดดำเนินการ

๒. การก่อสร้างทางหลวงจังหวัด ทางหลวงชนบท กับถนนสายต่าง ๆ ในเขตเทศบาลทั่วราชอาณาจักร มอบให้กรมโยธาเทศบาลจัดดำเนินการ

ทั้งนี้ ในเบื้องต้นให้ตั้งงบประมาณเพื่อการก่อสร้างทางตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ไว้ทางกรมทาง และกรมโยธาเทศบาล ตามลำดับ สำหรับปีซึ่งได้มีงบประมาณตั้งไว้ให้ เพื่อการนี้แล้ว ก็ให้จัดการโอนมอบให้กรมโยธาเทศบาลจัดดำเนินการไปหาที่มีเงินใน งบประมาณ

๓. การก่อสร้างทางหลวงในเขตชลประทาน มอบให้กรมชลประทานจัดการ
ก่อสร้างและรักษาคันกันน้ำให้ใช้สัญจรไปมาได้ โดยให้ตั้งงบประมาณดำเนินการต่อไปได้ตั้งแต่
ปี ๒๔๘๘ เป็นต้นไป

ในที่สัปดาห์รัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบด้วยขอเสนอของคณะกรรมการ
ก.ส.ท.ป. และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้
และโดยที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นเป็น เรื่องสำคัญและเกี่ยวข้องกับงบประมาณ
เป็นจำนวนมาก สมควรให้เรียนมาเพื่อขอให้นำเรื่องนี้เสนอสภาผู้แทนและวุฒิสภาทราบต่อไป
ด้วย.

จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

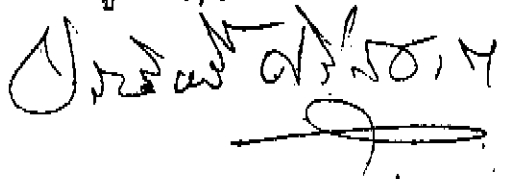
(ลงชื่อ)

ชำนานูอักษร

(หลวงชำนานูอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สำเนาอันถูกต้อง/

แผนกการประชุมสภา

จำนงค์ พ.

ท.

ที่ประชุมรับทราบ

มติของสมาชิกผู้แทน : ๒. นายภิโรจ วัชรสินธุ์ ขาดออกจากคณะกรรมการ

การร่วมกันเพื่อพิจารณาว่าสมควรจะลาออกหรือไม่ จำนวน ๒ คน

จึงขอในที่ประชุมให้ขอยก ~~นายภิโรจ วัชรสินธุ์~~

โหวตจะเสนอท่านผู้ใด เพื่อเลือกตั้งรัฐมนตรี

นายทองดี ชิดตราชีวิต (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้า เห็นสมควรที่จะตั้งรัฐมนตรี
เพียงคนเดียว

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องตั้งรัฐมนตรีเป็นการภายใน เพราะเราได้อำนาจจากจำนวน
ไปแล้ว

นายทองดี ชิดตราชีวิต (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทพชาย ไชยบุญจิต
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอชื่อ นายเทพชาย ไชยบุญจิต เป็นอันดับ นายเทพชาย
ไชยบุญจิต ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการร่วมกับ ระเบียนวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ สามัญ ชุดที่ ๑ มีผู้ที่มีความเห็นอย่างไรหรือไม่
ไม่มีสมาชิกคัดค้านข่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครคัดค้านข่างไร ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงาน
ครั้งนี้ ถือเป็นมติของสภา นายจำ จารัตนเศรษฐี เรื่องการกระทำของทหารก่อ
ราษฎร ผู้ตั้งกรรมการ นายจำ และ นายโตมรขหมายใหญ่ โศกานันทน เป็นอันว่าถอนไป ถือเป็น
เป็นมติของนายภักดี หิชนภักดี เรื่องศาลากลางในเขตเทศบาลเมืองปากหม้าง ตาม
กระทรวงมหาดไทย

นายภักดี หิชนภักดี (นคร ศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยศาลากลางใน เขตเทศบาลเมืองปากหม้าง จังหวัดนคร ศรีธรรมราช ตั้งอยู่ใน
ความควบคุมดูแลของคณะกรรมการจังหวัดนคร ศรีธรรมราช และทางการ ไท่เคยอนุมัติ
ให้เทศบาลเมืองปากหม้าง เป็นผู้เช่า มีมติว่าควรคณะกรรมการจังหวัด ไท่เลือกผู้
เช่ากับเทศบาลเมืองปากหม้างเสีย และไปทำสัญญาเช่ากับเอกชน เป็นเหตุให้ราษฎรผู้
สิ้นค้าและสิ่งของต่าง ๆ มาวางขายในตลาดแห่งนี้ได้รับความเดือดร้อนโดยที่เอกชน

ผู้เช่าตลาดโคกเรียบมีระเบียบและขึ้นราคาเช่าจากราษฎร ผู้นำสินค้าและสิ่งของเข้าไปวาง
ขายสูงกว่าเดิมมาก ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. เพราะเหตุใดทางคณะกรรมการจังหวัดนครราชสีมา จึงเลิกสัญญาเช่ากับ
เทศบาลเมืองปากกมิ่งเสีย

๒. ในกรณีที่ให้เอกชนเช่าไปนั้น ใ้มีใคร รับผิดชอบดูแลระเบียบหรือไม่

๓. สัญญาเช่าที่ห้ามมิให้เอกชนมีกำหนดสถานที่ใด เป็นที่เช่าเก็บและขาย มีระเบียบ
และมีเงื่อนไขข้ออ้างใดบ้าง

๔. การที่ราษฎรผู้นำสินค้าและสิ่งของมาวางขายในตลาดนี้ ถือว่าขึ้นเรื่องระเบียบ
ระเบียบและค่าเช่าสูงขึ้นท่านจะแก้ปัญหาอย่างไรหรือไม่

พล.ท. มีวุฒิ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงมหาดไทยขอขอยกขึ้น

๑. ตลาดสดใหม่ เขตเทศบาลนครพนมของจังหวัด โพน ทรายเมืองปากน้ำ
เข่า โพน เทศบาลโพน ออกรุ่นเข้าคือไปตั้งในปี พ.ศ.๒๔๔๑ เป็นที่มา โดยจังหวัดและเทศบาล
แบ่งรายได้จากค่าเช่ากันผ่านละครึ่ง เนื่องจากตลาดสดนี้สร้างทุกโฉมมากจ่าของปลูก
สร้างใหม่และทั้งจังหวัดและเทศบาลไม่มี เงินจ่าจึสร้างได้

๒. การ โพน ออกรุ่นเข้ากัน ได้มีการประชุมตกลงตามระเบียบแล้ว

๓. สัญญาเช่านี้ (ทำสัญญาเช่ากันเป็นเวลา ๒๐ ปี ค่าเช่าปีละ ๔๐๐ บาท
โดย ๔๔๐๐ บาท (ค่าเช่านี้จังหวัดและเทศบาลแบ่งกันผ่านละครึ่ง การที่เช่านี้
เพราะผู้ประมูลตกลงทุนในการก่อสร้างและก่อสร้างแบบฉบับแบบทั้งในตามรายละเอียด
ของจังหวัดและ ไทระยูไว้ชัดเจนจึงว่า เมื่อสร้างแล้วจะของ โอนทรัพย์สินที่สร้างนี้ให้แก่จังหวัด
ทันที โดยจังหวัดได้ผู้ประมูลผูกขาดการเช่าในระยะเวลาดังกล่าวแล้ว

๔. ในส่วนที่ เกี่ยวกับความ คัดคว่อนแก่ผู้ยื่นคำไปขอย ในตลาดสดนี้ เกี่ยวกับค่า
เช่าและ เงินและค่า สร้างนั้นให้จังหวัดพิจารณาอีกในแล้ว

นายภักดี พิษภักดี (นคร ศรีธรรมราช) : การที่รัฐมนตรีได้ยอมรับของข้าพเจ้า
ว่าทาง เทศบาลเมืองปากน้ำ โพน โพน ออกรุ่นเข้ากัน ความจริงและกรจัดการ จังหวัดได้
บังคับให้เทศบาลปากน้ำ โพนนี้เข้าคือ ไม่ให้คนอื่น คือให้คนอื่นเข้าคือ นี้
กระนั้นขอเรียนต่อ ที่จริงให้ทราบไว้ด้วย ส่วนในเรื่องที่ว่าประมูลแล้วหรือไม่กัน ท่าน
รัฐมนตรีคิดว่าประมูลแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะได้เรียนถามว่าประมูลที่ราย มีไต่หน้าง ในการ
ที่ให้ประมูลเข้าในนี้ มีกำหนด ๒๐ ปีนั้น ขาดาวที่สร้างแบบติดมือหน้าด้วยไม้ หรือด้วย
อะไร

พลตรี มีวุฒิ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
การประมูลมีหลายราย ทางจังหวัดไม่ได้บอกมา ไม่ทราบว่าที่ราย แต่ที่ประมูลได้เวลานี้
คือสุทิน วรวิบูลย์ สำหรับตลาดที่ถามว่าเป็นที่กินหรือไม่ขึ้น เท่าที่เห็นเป็นไม้

นายภักดี พิชฌิมภักดี (นครศรีธรรมราช) : ท่านรัฐมนตรีดูเหมือนไม่ได้เอา
ใจใส่กรณีนี้เลย ข้าพเจ้าถามท่านผู้รับผิดชอบแล้ว ก่อนที่จะจัดว่ามีประมูลกันที่ราย
ใครบ้าง ที่ที่ท่านบอกว่าไม่ได้สอบถามแล้วข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านทราบว่า มีประมูลราย
เดียว เช่นนี้แล้วท่าน จะถือว่าเป็นการประมูลหรือไม่

ส่วนในเรื่องอาคารนั้นมีกำหนด ๒๐ ปี ถ้าเป็นไม้ ท่านก็ดูดูหรือว่า(ผู้ว่า)ไร
มีใครทำสัญญา เช่นนี้บ้าง กว่าจะโอนมาเป็นของรัฐบาลก็ยุ่งพอสมควรแล้ว ท่านคิดคำนึงถึง
การก่อสร้างอาคารนี้ด้วยหรือเปล่า

พลตรี มีวุฒิ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ในเรื่องเกี่ยวกับการประมูลที่ท่านเจ้าของกระซุบกระซอว่ามีรายเดียวนั้น ข้าพเจ้าจะได้อบรม
ข้อเท็จจริงไปอีกที

สำหรับเรื่องการประมูลใน เวลา ๒๐ ปีนั้น เป็นเรื่องของจังหวัด เพราะที่ดิน
เป็นของจังหวัด ๆ มีสิทธิที่จะให้ผู้ใด เป็นเวลานานเท่าใดก็ได้ แต่เรื่องนี้เท่าที่ได้ทราบ
ในการประมูลกัน ต้นทุนผู้ประมูลขอเวลา ๒๕ ปี คณะกรรมการจังหวัดพิจารณาแล้วโดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการจังหวัดเห็นว่าควร ๒๐ ปี ในที่สุดทางคณะกรรมการจังหวัด
ก็ได้ ๒๐ ปี จึงตกลง ๒๐ ปี ที่ A/ส่วนการซื้อหรือเช่าที่ดินนั้น ในสัญญาฉบับไว้ว่าทางจังหวัด
จังหวัดมีสิทธิที่จะให้ผู้เช่าซื้อแบบได้ความเหมาะสม

นายภักดี พิชฌิมภักดี (นครศรีธรรมราช) : ความที่ท่านรัฐมนตรีตอบมานั้น ข้าพเจ้า
อยากจะเรียนให้ทราบว่า การที่ให้เช่ามีกำหนด ๒๐ ปีนี้ เดือนละ ๔๐๐บาท ผู้ที่ประมูล
ได้ไม่ไม่ต้องลงทุนอะไร เลยแต่ต้องจ่ายค่างเดือน เพราะว่าคุณเช่ารายอื่นก็ คุ้มได้ ๔-๕๐๐

166

มาตรา ๓/๕๓

มาตรา ๔/๓

แล้วที่ประมวลได้ไปเกินละ ๔ - ๕๐๐ บาท ไม่ต้องลงโทษโรเกบ แล้วยังไปเอา
แม่เงินจากตู้ที่สถานีตำรวจอีก

โดยเขาเป็นเงินทุนไปก่อสร้างและมีกำหนดคือ ๒๐ ปี ข้างนี้เท่ากันระหว่างคณะกรรมการจังหวัด
 พัทลุงและเทศบาลเมืองพัทลุงได้เก็บผลประโยชน์จากรายการส่วนรวม ทำให้จึงไม่ได้
 เทศบาลแล้ว หากเทศบาลเพราะเทศบาลไม่ได้ตั้งงบไป ทำทราบหรือไม่ว่าเทศบาล
 ๒๕๓๐ และในขณะหลังได้เขาไปตั้งงบฯ แต่คณะกรรมการ
 จังหวัดพัทลุงว่าให้เข้าไปแล้วเกินและ ๑.๒๐๐ กว่าบาท แต่มีฉบับในสัญญาว่าจะต้อง
 ไปนายสุทิน วรวิบูลย์ เจ้าของบริษัทเทศบาลว่าเป็นจะต้องให้เข้ามีจำนวน ชาวเจ้าระ
 ความเรียนจังหวัดสุดท้ายว่าการที่คณะกรรมการจังหวัดไปให้เอกชนเขาไปเป็นการทำผิด
 การกระทำผิดถึงฐานของเทศบาลบ้างหรือไม่ ในเรื่องนี้ท่านวิเทศวิไลคำถึงถึง
 บ้างหรือไม่แต่ที่จะไปเทศบาลแล้ว.

พลตรี นันทิ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย.

ในเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งมอบหมายเรื่องจริงและให้คำปรึกษาแก่

ประธานสภาเทศบาล : กระตุกข้อไปของนายพัน สิมบุญรอด เรื่องการตั้ง

กรรมการผู้ศึกษา ตามกระทรวงศึกษาธิการ

๓ นายพัน สิมบุญรอด (สุรินทร์) : ชาวเจ้าระตั้งกระตุกความตามวิเทศวิไล

การกระทรวงศึกษาธิการ คัดคนให้

ความปรากฏว่า ความผิดเกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการมีจำนวนเพิ่มขึ้น

และปรากฏว่า เรื่องนี้กระตุกกระทำผิดเหล่านั้นในท่านเจ้าหน้าและผู้ศึกษาธิการจะไม่เห็นทำให้
 เรื่องตั้งจ้างเป็นอันขาด จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า และขอเรียนถามว่าที่พิจารณาสถานงานอื่นอีกมีตั้ง

แผนกรับเรื่องราวของบุคคลขึ้นค้างหากจะใคร่หรือไม่ ถ้าไม่ใคร่ เพราะเหตุใด

๒. กรรมการผู้ศึกษาจะตั้งบุตรของนายสุทิน ณ. ก. จะใคร่หรือไม่

ตั้งนี้เพื่อพิจารณาไว้ตั้งขึ้น

160

ศูนย์กลางศึกษาคณะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ๓/๓/๖๒

ที่ ๓/๓/๖๒ / การกระทรวงศึกษาธิการ ขอขอทราบถึงคุณประโยชน์ เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

๑. ความที่ท่านทราบว่า ความวิตกเกี่ยวกับครู ในกระทรวงศึกษาธิการมีจำนวนเพิ่มขึ้นนั้น ขอเรียนว่า เรื่องความวิตกเกี่ยวกับครูประเภทแรก เกิดมาอยู่ในจำนวนคนละพวกที่ของจังหวัด แต่ต่อมาเมื่อได้มีการยกฐานะครูประเภทขึ้นเป็นข้าราชการแล้ว การพิจารณาความผิดในเรื่อง เกี่ยวกับครูประเภทใดก็ตามจึงยังคงดำเนินไปตามพระธรรมนูญระเบียบข้าราชการพลเรือน อันเป็นเหตุให้กระทรวงศึกษาธิการต้องมีความวิตกในเรื่องนี้ในส่วนกลางมากขึ้น นอกจากนั้นในระยะหลังนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้ตรวจค้นสมรรถภาพและการปฏิบัติงานของครูประเภทมากขึ้น จึงทำให้ต้องมีการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดของครูประเภทมากขึ้น ส่วนข้อที่ว่าครูสภาพิจารณาร่วมนี้ไม่เห็น ทำให้เรื่องดังกล่าวนี้ ได้ลดจำนวนแล้วปรากฏว่าไม่มีเรื่องค้างอยู่เลย เท่าที่เป็นอยู่ในขณะมีการปฏิบัติงานก็ยังคงดำเนินไปควบคู่ในส่วนทางกระทรวงศึกษาธิการนั้น ในระยะต่อ ๆ มา ครูประเภทเมื่อได้รับการยกฐานะเป็นข้าราชการแล้วปรากฏว่ามีเรื่องค้างมากขึ้น แต่ในระยะหลังนี้กระทรวงศึกษาธิการก็ได้รีบเร่งปรนเปรอการงานได้ดียิ่งขึ้น จึงทำให้เรื่องที่ยังค้างเขามาบางส่วน ได้หมดไปจนหมดการไว้เรื่องราวของทุกชั้น เห็นว่ายังไม่จำเป็น เพราะว่าจะทางสำนักนายกรัฐมนตรีก็นับแผนการสำหรับพิจารณาร่วมเรื่องราวของทุกชั้นอยู่แล้ว และยังมีมีการรับเรื่องราวของทุกชั้นตามพระธรรมนูญเรื่องราวของทุกชั้น ส่วนการที่จะเพิ่มเจ้าหน้าที่พิจารณาจำนวนให้มากขึ้นนั้น ก็ขอเสนอว่าในงานในส่วนนี้เสร็จรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการก็ยินดีพิจารณาอยู่ แต่ทั้งนี้สุดแล้วคงมีประมาณที่จะคำนวณว่าจะต้องจ้างพนักงานใหม่มาเพิ่มเพียงใด ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็ได้คำนึงอยู่

กระผมเห็นว่าควรจะเป็นเช่นนั้น ทางรัฐบาลจะแก้ไขอย่างไรหรือเปล่า
 ในเรื่องกรรมาธิการนั้นเป็นอย่างไรนี่คือจุดที่มีเรื่องราวอย่างน้อย ๒-๓ ปีที่กรรมา
 เลขาธิการมาเงินเคียนเปล่า ๆ เช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามว่ามากให้
 ท่านตั้งแผนกพิชการศาสตร์ของทุกส่วนของพวกครูขึ้นต่างหากเพื่อให้ทันแก่ความต้องการ
 ข้าพเจ้าตามเช่นนั้น แต่ท่านตอบว่าเวลานี้ทางกระทรวงศึกษาสนใจอยู่แล้วและ
 พยายามจะทางงบประมาณ คือเรื่องงบประมาณนั้นกระผมรอบคอบถี่ถี่ และคืออะไร
 เองงบประมาณขนาดไหน กระผมก็จะไม่มีอะไรจะรักเท่านั้น แต่ทางที่ข้อ
 ไปช่วยแก้คือว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่าถ้าเรื่องเป็นเช่นนั้นจะเรียน
 ถามท่านว่าท่านจะเพิ่มแผนกพิชการศาสตร์ของทุกส่วนของครูให้เร็วยิ่งขึ้นจะได้อะไร
 คือเพิ่มเจ้าหน้าที่ขึ้นเท่านั้น ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับงบประมาณ

ข้อ ๒ คือกรรมการผู้ดูแลการ กรรมการโดยตำแหน่งนั้นมี ๒

กรรมการ โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ มี ๔ ทั้งนี้กระผมเรียนดูรายละเอียดว่า
 ให้ตั้งตั้งจากครูผู้เคยรับราชการ เป็นครูมาแล้ว บร่ากกว่าการเลือกตั้งครูสภาใน
 บังไม่สมควรเสมอ เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามว่าวิธีเลือกกรรมการผู้สภา นอกจาก
 กรรมการช่วยการ ๒ คนนั้น กรรมการอีก ๔ คนที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 นั้นท่านเลือกโดยวิธีใด และผลที่ได้ไปนั่งพิจารณาความป็นของครูนั้นสมควรหรือไม่

คุณองคพิชการกร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :

ตามที่ท่านถามถึงผู้มีเกียรติได้ถามนั้นก็ เป็นข้อความหลายประการขอผมรวม ๆ
 ดังนี้ เท่าที่ท่านได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับกรรมาธิการของครูสภาที่ว่าตั้งตั้งนั้น
 ความจริงที่ท่านถามก็ถามตรงไปซึ่งเรื่องของครูสภา แต่ว่าเท่าที่ถามถามเรื่องความสำคัญ
 แห่งตั้งเดิม เมื่อถึงกระทรวงแล้วไปพูดไปอย่างไรนั้นก็ ได้ชี้แจงถึงทางหนึ่ง
 เพราะฉะนั้น เพื่อให้เข้าใจข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า เรื่องที่มาจากต่างจังหวัดก็ทรงเงา

บังกระทรวงนั้นต้องผ่านกองโรงเรียนรัฐบาลก่อน สำหรับกรณีกระทรวงมหาด
 เรื่องเรื่องนี้เจ้าขอขอบคุณที่ความดีที่มีเจ้าหน้าที่จังหวัดจันทบุรี
 เมื่อกระทรวงเป็นข้าราชการขึ้น งานนี้จาก ๓๐ จังหวัดก็เข้ามาดูส่วนกลาง
 ท่านรองคิดว่างานจะมากมายสักเพียงใด เมื่อวันเดือนพฤษภาคมนี้ การงาน
 ที่รับมาจาก ๓๐ จังหวัดก็ย่อมเป็นธรรมดาที่จะค้างงอแงอยู่ในคอนกัน

แต่มีที่ที่เราได้ขอมอบหมายงานนั้นต่อไป เพราะฉะนั้นจึงเป็นอันว่าที่ครูสุภาภรณ์
 งานไม่ตั้งค่าง เพราะงานนั้นต้องไปฝังกองโรงเรียนประชาบาล แก้วทำงานของกอง
 โรงเรียนประชาบาลจำเป็นที่จะต้องมีเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกเป็นอันมาก และกระทรวงศึกษา-
 ธิการกำลังที่จะปรับงบประมาณของโรงเรียนประชาบาลนี้ให้มีปริมาณเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน
 ให้พอถึงงานถึงขั้นซึ่งก็จะเห็นที่ถูกต้องตามความประสงค์ที่ท่านถามมาและกระทรวงก็ระดม
 มากในการที่ท่านถามว่าเรื่องร้องทุกข์เข้ามาที่โรงเรียน อย่างนี้ก็แล้วแต่กรณี ถ้าหากว่า
 เรื่องนั้นเราส่งมาทางรัฐมนตรีก็ เข้ามาทางรัฐมนตรี ผ่านสำนักงานเลขาธิการ ถ้า
 เรื่องนั้นเราไปทางสำนักนายกรัฐมนตรี ทางสำนักนายกรัฐมนตรี ก็ส่งมาทางกระทรวง ถ้าเรื่องนั้น
 เราทางกรมการเรือนราชวังหรือทางกรมการเรือนราชวังหรือทางทุกที่ก็พิจารณาความเห็นว่า
 ที่คุณถามมีอยู่ ถ้าเรื่องนั้นมาทางครูสุภา ทางครูสุภาส่งให้กระทรวงและกรม
 เจ้าสังกัดพิจารณา เรื่องก็เป็นอยู่เช่นนี้ เพราะฉะนั้นความที่ท่านถามมานี้ก็ต้องจะเป็น
 ที่เข้าใจความที่แท้จริงนั้น ในส่วนการที่จะให้พิจารณาปรับปรุงในเรื่องเพิ่มเจ้าหน้าที่
 กิติ ในเรื่องการที่จะทำให้งานรวดเร็วยิ่งขึ้นก็ กระทรวงศึกษาได้ปรับปรุงในเรื่องนี้
 และใครสักว่าจำเป็นจะต้องพยายามและจำเป็นจะต้องหากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพิ่มมากขึ้น เพราะ
 งานของกระทรวงศึกษาธิการนั้นท่านก็ยอมรับว่าต้องมีเรื่องที่จะต้องทำอีกมาก
 และทบทวนงานในกระทรวงศึกษาธิการนี้ ไม่เคยจะทอดทิ้งงานและความต้องการใน
 การศึกษาท่านก็ยอมรับว่ามีเป็นอันมากอยู่แล้ว ถ้าจะหาเรื่องกินกินและ
 หักทวงอันนั้นมีอยู่อีกวันบ้างค่า เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ท่านคงจะเห็นใจว่าเรื่อง
 เหล่านี้จำเป็นจะต้องวงความที่คงอาศัยอะไร ข้าพเจ้าเข้าใจว่าในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทน
 ราษฎรคงเข้าใจอยู่แล้ว

นายนิม สิมบุญการณ์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ
 หน่อย ไปอีกสักเล็กน้อย เพราะยังไม่เข้าใจในข้อ • นั้น

กรณีความว่าการที่มอบความผิดของครู เสนอมาที่ขอสงวนสิทธิ์ โรงเรียนประถมศึกษา
หรือโรงเรียนของครูสภา นั้นหาญยังไม่ทราบ ขอความกรุณาขอ ถ้าในหน้าที่ของ
ครูสภาพิจารณา เรื่องนี้ขอสงวนสิทธิ์ ไม่ให้ครูสภาพิจารณา กรณีที่ขอสงวน
ข้อ ๓. หากไม่ชอบ ที่กรรมการครูสภา คือ สักคำ โดยคำของหนังสือ
โดยนอกคำของหนังสือ กรณีขอสงวนเรื่องนี้ไว้ให้ สักคำไว้บ้าง เมื่อที่เรียก
ไปขอสงวน ที่ว่าขอสงวนหรือไม่

ขุนนางหรือที่กล่าวกร วัฒนธรรมที่ว่าการกระทำของศึกษาธิการ. เรื่องเกี่ยวกับ
การขอสงวนสิทธิ์ เรื่องความผิด ก็เป็น เรื่องที่ ข้าราชการกรมกอง เจ้าหน้าที่กรมกองนี้
หรือของ โรงเรียนประถมศึกษาบ้าง เป็นบางเรื่อง เรื่องนี้ไม่ยุติธรรม เว้นแต่จะอีก พวกนี้ไม่
ยังจังหวัด ถ้าเมื่อใดก็จวน-จวน โดยที่วันแล้วก็จวน-จวนกัน โดยที่คนไม่เมืองคน เสนอ
แล้ว คนครูสภา ซึ่งทำหน้าที่แทน ก.ค. ก็เป็นไปเช่นเดียวกับข้างนี้ ถ้าเมื่อใดเสร็จ
จากกรมกอง ไม่แล้ว เสนอมาที่ของครูสภาบ้าง มีมีการ หยุด เสนอมาที่ของครูสภาส่วน
ศึกษา ถ้า เรื่องใดยังไม่ชัดเจน ครูสภาอาจขอสงวน เรื่อง ไม่ให้จังหวัดพิจารณาอีกได้ ที่ท่าน
ถามว่ากรรมการครูสภา นี้ โดยที่ขอสงวนสิทธิ์ครูสภา. ก.๒๐/๑ มาตรา ๓. ให้มี
ไว้ว่า "ให้คณะกรรมการว่า เสนอการ ของครูสภาประกอบด้วย วัฒนธรรมว่าการกระทรวงศึกษา-
ธิการ เป็นประธานและกรรมการ เป็น ของประธาน อธิบดีกรมสามัญศึกษา
อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมศึกษาธิการ อธิบดีกรมศึกษาธิการ เป็นกรรมการ
โดยที่ขอสงวนสิทธิ์ กรรมการ ที่ ไม่ เป็น ที่ขอสงวนสิทธิ์ของครูสภา ได้ ออกคำสั่งจากผู้ที่
เสนอคำร้องกล่าวหาของ เป็นครูสภา ข้าราชการที่ไม่ เป็นที่ขอสงวนสิทธิ์

กรรมการซึ่งมีประธานมีอยู่ของครูสภา สักคำให้สงวนในคำขอของกรมกองแล้ว และขอ
รับคำสั่งใหม่อีกได้ ถ้าคำขอของว่างลงของเรื่องกล่าวออกของกรมกอง จะขอสงวนครูสภา ไม่ขอ ก.ค. ถ้า
คำสั่งกรรมการ ใหม่ขึ้นแทนที่ว่างของอีกได้ แต่กรรมการ ใหม่ให้คำร้องกล่าวหาได้ นี้ขอ
กำหนด วาระของนี้ทั้งคนแทน

คือตำแหน่ง ๒ ตำแหน่งซึ่งกองชาติยังมีเจ้าหน้าที่อยู่ในสหรัฐ/ไต้หวันของนั้นก็เพราะเหตุว่า
 เจ้าหน้าที่ใหญ่นั้น มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสัตกตรัง เกี่ยวข้องกับข้าราชการ กับครู
 โคนตรง คือ ชาติเพื่อเป็นหลักไว้ ส่วนอีก ๔ คนก็เป็นช่องทางที่ทราบว่า คือกรรมการผู้
 ทรงคุณวิเศษ และการเลือกก็ไม่ใช่ว่าจะหวงเลือกเอง เลือกได้ความความชอบใจ แต่ว่า
 เป็นเรื่อง ที่สมาชิกในการประชุมใหญ่ของการประชุมสามัญประจำถิ่น จะได้มีการเลือกตั้ง
 ในที่ประชุมซึ่งต้องแล้วแต่ใคร จะเสนออยู่ใด ทั้งนี้ก็โดยคะแนนเสียงโหวตกันโดยลับไป ก็
 ได้ความลับใน ๔ คนผู้ใหญ่นั้น มีข้อเท็จจริงเป็นดังนี้ และการแก้ไขประการใดในการ
 ปฏิบัตินั้นยอมทำไม่ได้ เพราะกฎหมายบัญญัติไว้ เท่าที่ทราบ จำต้องเคยอยู่ในการประชุม
 บรรดาผู้รู้ดีกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ คนนี้ได้ทำหน้าที่อย่างดี และเรื่องต่าง ๆ มีได้
 เป็นว่าอสังคิมซึ่งเป็นกรรมการ จะมาบังคับให้เป็นไปความความประสงค์ประการใด จะต้อง
 นำผู้หนึ่งทั้งที่ประชุม และเขาเห็นตรงมากด้วย บางเรื่อง อสังคิมก็เสนอไป แต่เมื่อไปถึง
 ที่ประชุม/ที่ประชุม ที่ประชุมกลับเห็นตรงกันข้าม อย่างนี้ก็มากมาย ข้อเท็จจริงเป็นประการ
 ใดก็ไม่จริงเทียบจากเดิม

นายปิ่น สิมบุญการณ(สุรินทร์) : คือการที่พิจารณาความผิดความที่ท่านรัฐมนตรี
 ว่าเป็น คือมีเรื่องซึ่งนำคดีผู้ก็คือ เวลาไปพิจารณาความผิดแล้ว แทนที่อสังคิมจะนำเรื่อง
 ของหัวหน้าของไปพิจารณา หัวหน้าของกลับไม่แจ้งแทนอสังคิม แล้วอสังคิมเป็นประธาน
 เพราะฉะนั้นจึงเป็นข้อบกพร่องที่จะพิจารณาใหญ่ที่ได้รับโทษนั้น ไม่ได้ลดหย่อนผ่อนโทษ คือ
 สร้างมลพิษความผิด และถ้าอสังคิมเขาไม่ใช้ความที่ท่านรัฐมนตรีขอขานเจ้าก็ความ ก็ท่านเอง
 เกี่ยวกัน คนหนึ่งได้สร้างมลพิษ แต่อีกคนไม่ได้สร้างมลพิษบ้าง เพียงแต่กินเหล้าเมาเท่านั้น
 คนนั้นหม่อมคณะองนี้ ที่มีถูกทั้งหลายคนแล้ว คือคนเราน่าไม่สมควรอะไรแล้วก็ต้องชี้ให้เห็น
 ข้างหน้า ข้อขาดจะสรุปเรียบตามว่า วิธีการเป็นอย่างนั้นท่านจะมีวิธีการแก้ไขให้ดีกว่านี้
 ได้ไหม

คือ เลือกผู้ทรงคุณวุฒิจริง ๆ และเลือกผู้ที่เป็นการรวมการเราต้องเลือกเห็นจริง ๆ จะไม่
เลือกอย่างจังหวัด ก. จังหวัด ข. มาแล้วจะเอาอย่างไร สมมติว่าเราวิกรมเราเอา
มาเป็นกรรมการแทนนี้ เพราะฉะนั้นจะเลือกอย่างไรเนี่ยมีหลักการเหมือนกันที่จะไปคนขึ้นมา
นี่เป็นกรรมการ เขมรเอื้อมตามแทนนี้

ส่วนการอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับวิวัฒนาการซึ่งหาหนทางหาผู้แทนที่ผู้ดีกว่าขอพระผู้ในทางที่
หาให้มีความคิดความเห็น แต่หากเดี๋ยวขอรับบ้าง ขอให้ไปศึกษาเจ้าหน้าที่ใหม่ด้วย

คุณทองอุทัยศึกษากร วิกรมศรีร่วมว่ากรรมการกระทรวงศึกษาธิการ : รวมความว่า
ท่านกล่าวทั้งหมดเป็นเรื่องร้องไห้ทำให้ได้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีและเป็นที่
ผู้แทนราษฎรทราบดีในใจได้ในเรื่องนี้ขอยุติมาก เพื่อให้กิจการเหล่านี้เป็นกรรมและ
ไปปฏิบัติด้วยความเป็นกรรมเสมอมา ซึ่งชีวิตของงานนั้นข้าพเจ้าขอรับว่าจะช่วยดูแล
ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และเท่าที่ใจคิดไปนั้นยึดไปตามกฎหมาย และการบังคับนั้นเป็นการดี

โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใครเสนอแก้ไขแล้วสมาชิกก็มีสิทธิ์เลือกดูความพอใจ เมื่อคณะ
มีกรรมากก็ไปคนนั้นเห็นสมควรบ้างเลือกผู้แทนราษฎร คือคณะนั้นใครมากก็ไปคนนั้น

ประธานสภาผู้แทน : กระตุกข้อไปของนายชิน สนิมุกการณ์ เรื่องการต่ออายุ
และการศึกษาเพิ่มเติมอายุให้ครูประชาบาล ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายชิน สนิมุกการณ์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ความวิกรมศรี
ว่ากรรมการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าครูประชาบาลโดยทั่วไปโดยกระทรวงเห็นว่าการขอต่ออายุแล้ว แต่
อายุในการรับราชการวิกรมยังมีระยะเวลาให้คิดแจ้งว่า ครูประชาบาลที่ขอสถานะให้ใหม่
รับราชการนั้น เวลาหมดจากวิกรมจะศึกษาเพิ่มเติมอายุอย่างไร จึงขอเรียนถามว่า

๑. ครูประชาบาลที่ขอสถานะใหม่รับราชการแล้ว-วิกรมจะศึกษาต่ออายุราชการให้
หรือหรือ
๒. การศึกษาเพิ่มเติมอายุจะศึกษาให้อย่างไร เพราะครูประชาบาลนี้ทั้งเคยยก
มาแล้วได้ลาออกหลายคน

บทลงโทษศึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :

กระทรวงศึกษาธิการของกบคังนี้

๑. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ถูกหมายไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้จึงของนับราชการราชการตั้งแต่วันที่รับทราบการลงโทษเป็นข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา

* การศึกษาเห็นจ่านาตุคามพระราชบัญญัติว่าเห็นจ่านาตุคามเดิมในตั้งแต่วันที่ได้รับการลงโทษเป็นข้าราชการ ส่วนที่ทำงานมาแล้วในก่อนก่อนได้รับการลงโทษเป็นข้าราชการนั้น ทางรัฐบาลก็คิดเงินเงินรางวัลให้ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเงินรางวัลครูประจำภาคและสารวิชาศึกษา พุทธศักราช ๒๕๑๑ อยู่แล้ว วิธีการคิดให้เงินรางวัลนั้นคือกบคังนี้

ให้รางวัลในเขตทุกพื้นที่ส่วนรับในกรณีที่ได้รับลงโทษเป็นข้าราชการคือ เป็นกรณีถูกเลิกตำแหน่งมาเป็นผู้ราชการตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนไทยให้เงินรางวัลตามจำนวนที่ได้รับราชการได้ ๑ เดือนของอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ คือวันก่อนการลงโทษเป็นข้าราชการ การคิดกบคังให้ตามระเบียบของครูประจำภาคและสารวิชาศึกษากบคังแล้ว

นายเป็น อธิบดีการบดี (สุรินทร์) : เรื่องนี้เป็นเรื่องนาน ครูประจำภาคก็พยายามที่จะรอดหลังฐานในเรื่องนี้ซึ่งท่านรัฐมนตรีโดนตงชกนจึงออกมาในสถานี่วันนี้ในเรื่องนี้กระแสมากจะตกใจไปว่า ขณะคนที่ได้รับราชการมาก่อนได้รับการลงโทษเป็นข้าราชการ ~~Abdullah~~ เป็นผู้ที่ได้รับราชการตั้งแต่อำนาจ เป็นครูประจำภาคนั้น ท่านคิดว่าจะคิดของวัดครูประจำภาค ที่มีกระแสมากจะถามว่าตั้งแต่วันที่ลงโทษเป็นข้าราชการ ทั้งนี้ปรากฏว่าครูประจำภาคตลอดเป็นจำนวนนับเป็นร้อย ๆ พัน ๆ และ ๑. คนที่ลาออกแล้วมาประกอบอาชีพที่อื่นไป อย่างนี้กระแสมากจะถามว่าท่านทั้งสองนี้ทางรัฐบาลก็จะให้รางวัลพิเศษหรือ

17

คุณหญิงกัญญากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอเรียน
 ทราบว่า ในเรื่องนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการกำลังดำเนินการติดต่อกับกระทรวงการคลัง
 อยู่ว่าจะจ่ายเงินคืนอย่างไร เพราะว่าเรื่องนี้มันเป็นปัญหาที่ส่วนที่จะไม่เงินบาง
 วิชาในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกนั้นเป็นการนำค่าน้ำ
 และเรานี้จะเป็นนักเรียนที่เรียนในวิชาการศึกษาซึ่งวิชาการศึกษาเป็นวิชาที่จบมาทำ
 ของราชการ ส่วนที่ลาออกกระทรวงจะเป็นวิชาการศึกษาได้เรียนแล้วว่าเป็นเรื่อง
 ที่จะเป็นปัญหา ถ้าถึงหรือทางกระทรวงการคลังว่าจะจ่ายเงินคืนอย่างไร

นายชิน สิมการดี (สุรินทร์) : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ พวกครูที่ออก
 ไปศึกษานานภาคที่ 17/1777 เหตุอันนี้เป็นอันขาด ฉะนั้นจึงขอเรียนถามว่า ถ้า
 เรื่องนี้เป็นปัญหาที่ทางรัฐบาลได้ตกลงกับกระทรวงการคลัง โดยความประสงค์ใน
 ทางรัฐมนตรีจะดำเนินการที่จะช่วยเหลือในเรื่องนี้ ซึ่งโดยที่ทางบ้านและระดับสูงในทางภาคต่างจะตาม
 อยู่แล้ว ขอให้โดยทางเรื่องจะโดยเร็วไหม

คุณหญิงกัญญากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอตอบว่า
 กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการตามวิธีที่ได้ตามที่สัญญาที่จะถึงกระทรวงได้

ประธานสภาผู้แทนฯ : กระชุกชอกไปของนายเหิม ไชยพันธ์ เรื่อง
 การโจรกรรมในวังจังหวัดตาก ตามกระทรวงมหาดไทย เจ้าของกระชุกชอกมาและ
 ไม่ยอมชดเชยใหญ่โตตามแทน กระชุกชอกไปของ นายชอน ช่าง เรื่อง สืบสวน
 ทางสายฟ้าเรือ - พระพุทธบาท ตามกระทรวงมหาดไทย

นายชอน ช่าง (สมุทรสงคราม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระชุกชอก ตาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ระบบทางของรถไฟสายตาก-เรือ - กระชุกชอก เมื่อรถไฟถึงแล้วนั้น
 ถึงรถไฟสืบสวนทางถนนหรือทางรถไฟ

๒. ถ้ายังมีรถไฟสืบสวนทาง เพราะเหตุนี้จึงปรากฏว่ามีผู้ชอนอ้างว่าได้
 รับสืบสวนทางแล้ว แต่คำสั่งที่นายชอน รองอธิบดีในมาจึงสามารถเรียกเก็บเงิน
 เพียงตามคำสั่งชอนนั้นเพียงละ ๑๐ บาท/ไร่ และรัฐบาลไทยไร้ง

๓. ถ้าหากว่ายังมีใครรับสืบสวนจริงแล้ว ทางกระทรวงมหาดไทยจะจัดการ
 อย่างใดแก่ผู้ชอนอ้างเช่นนั้น เพราะเวลานี้พวกเดินรถยอมรับจ้างประชาชนได้รับ
 ความคุ้มครองในทางราชการและเวลานี้ก็มีจำนวนมาก

พ.ท.ประเสริฐ สุขบรรพดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 รัฐบาลขอตอบกระทู้ถามลำดับข้อที่ ๓ สำหรับคำถามข้อหนึ่งนั้นขอเรียนยกย่องว่า
 ระยะเวลาของทางรถไฟสามท่าเรือ - พระพุทธบาทนั้น เมื่อรถไฟเลิกแล้ว รัฐบาล
 ยังไม่ได้^{ให้}ได้รับสัมปทานสร้างทาง แต่บริษัทรถไฟท่าเรือได้เป็น เจ้าของรายขอ
 รับทำสัมปทานสามแนวเดิม ฉะนั้นจากสถานีท่าเรือถึงวังโสมก เรื่องยังคงอยู่
 ในระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติสร้างทางหลวงที่ได้รับสัมปทานเมื่อ
 พ.ศ. ๒๕๒๗

คำตอบข้อ ๒ เมื่อรัฐบาลยังไม่ได้ให้สัมปทานตาม
 ว่าเพราะเหตุใดจึงมีผู้แอบอ้างว่าได้รับสัมปทานสร้างทางแล้ว ความทางสัมปทาน
 ยังไม่ได้รับหลักฐานว่าผู้ใดแอบอ้างจึงยังไม่ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าว
 แอบอ้างว่าได้รับสัมปทานแล้วนั้นว่าเป็น เพราะเหตุใด ส่วนการทำสัมปทาน
 ที่เป็นการและเรียกเงินค่าสัมปทานนั้น ทางรถไฟสามบ้านหมอ - วังโสมก
 อยู่ในความควบคุมของกรมทาง ทางจากบ้านหมอไปนั้น ไม่มีการสร้างสะพาน
 และไม่มีการเก็บเงินอย่างใดเลย แต่ความแนวรถไฟเดิมจากวังโสมกไปท้องที่
 อำเภอบ้านหมอ เป็ดถ่านท่าเรือ อำเภอท่าเรือ ปรากฏว่าบริษัทรถไฟท่าเรือได้
 จัดสร้างสะพานขึ้นในแนวรถไฟเดิม เป็นสะพานใหม่แห่งแรกถาวร การเก็บเงิน
 ค่าสัมปทานแอบนั้นในทางสัมปทานที่ทราบว่า เป็นความจริงตามที่ท่านผู้ตั้งกระทู้ถาม
 มา และ ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลมีส่วนใดอะไรในเรื่องนี้จึงเป็น เรื่องของบริษัทท่าเรือ
 ได้กระทำไปโดยพลการ

ตอบข้อ ๓ ๓/๓ โดยที่รัฐบาลยังไม่ได้ให้สัมปทานสร้างทางตาม
 กระทู้ถาม เรื่องนี้และกระทรวงคมนาคมยังไม่ได้มีผู้แอบอ้างว่าได้รับสัมปทาน

จึงจะพิจารณาจัดการอย่างใดยังไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าได้หลักฐานปรากฏว่า
ผู้ใดจัดสร้างทองหลวงและเปิดให้ประชาชนใช้เพื่อเก็บเงินโดยไม่ได้รับสัมปทาน
จากรัฐบาลย่อมมีความผิด

กระทรวงคมนาคมจะพิจารณาจัดการตามพระราชมัญญัติทางหลวงที่ได้รับสัมปทาน พ.ศ. ๒๔๗๓
โดยควรแก่กรณีต่อไป

นายชอน อ่ำพล (สมุทรสงคราม) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรีช่วยว่าการ
คมนาคมทั้งต่อ ไปนี้ เมื่อกี้ท่านได้รับแล้วว่าทางบริษัท ไฟสายพระพุทธรบาทโคกท่าสะพาน
ข้ามและก็ได้เก็บเที่ยวละ ๑๐ บาทเป็นความจริงอย่างที่ว่าเจ้าตั้งกระฎากันมา โดย
รัฐบาลไม่ได้มีส่วนได้เสียอะไรด้วย เมื่อกี้เป็นต้นนี้ปรากฏว่าเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ข้ามสะพาน
ไปมาเที่ยวละ ๑๐ บาทเช่นนี้ กระทรวงคมนาคมจะห้ามไม่ให้เรียกเก็บจะได้อีกหรือไม่

พันโทประเสริฐ สุคนทรทัต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
คมนาคม : ข้าพเจ้าอยากขอประทานกรทรมเรียนว่าสำหรับบริษัทที่เรานั้นก็อยาก
จะขอประทานออกข้อเสียว่าผู้ที่ไต่ค่าเงินการนั้นคือท่านหม่อมเจ้านิตยากร วรวรณ ซึ่ง
ก็เป็นพี่เขยของข้าพเจ้าด้วยและก็เป็นผู้แทนจังหวัดพระนคร ศรีอยุธยา ได้ยื่นสัมปทาน
เรื่องนี้ แต่ว่าทางกระทรวงคมนาคมยังไม่ได้นำที่ตกลงอย่างไร ท่านก็ทรงทำสะพานไป
และก็มีคนหลักวิชาการ ได้ประท้วงท่านแล้ว แต่ว่าท่านยังไม่ได้อรรถแก้ไข ท่านทรง
รับสั่งว่าได้กระทำไปถูกแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะไร้อำนาจกันจริง ๆ จัง ๆ ข้าพเจ้า
ก็เห็นว่า เป็นประหนึ่งที่เรามิได้มีการ ดลยที่ดลยลาสมัยกันหรือการระวะแก่ท่านในการที่เรา
ได้ประโยชน์สูงทางรถไฟแก่สาธารณะชนแต่เบื้องต้น เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงใคร่
ขอเจรจากับท่านด้วยดี คือว่าให้แก้ไขสะพานนั้นให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ไม่ให้เกิดโทษ
แก่ประชาชน ซึ่งถ้าหากว่าทรงรับสั่งที่จะแก้ไขได้ก็ใคร่จะช่วยเหลือท่านในโอกาสต่อไป
แต่ถ้าหากว่าท่านไม่รับที่จะแก้ไขแล้วก็จะเสียใจที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

นายชอน อ่ำพล (สมุทรสงคราม) : ท่านรัฐมนตรีได้ตอบเมื่อกี้ข้าพเจ้าก็
รู้สึกพอใจและขอขอบใจ ขอให้ท่านหาอย่างที่ท่านพูด หากว่าไป ๆ มา ๆ แล้วก็ไม่แก้
หรือก็ไม่รู้ ทางกระทรวงคมนาคมควรจะดำเนินการ รื้อและทำเสียใหม่

แต่หากว่าท่านแก้ไขให้ดีขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะทราบว่า ถ้าหากท่านแก้ไข
ไม่ได้ข้างท่านนี้แล้ว พวกกระทรวงคงจะยอมแก้ไขหรือไม่ ก็ขอถามท่านด้วย
ว่าท่านจะตั้งชื่อท่านเป็นอย่างไร.....

ประธานสภาผู้แทน: โปรดอย่ารีบร้อนเกินไป

นายชอุ่ม ช่าง (สมุทรสงคราม): พี่ชื่อนี้ยังไม่ดีพอที่จะแก้ไขแล้ว
ข้าพเจ้าคิดว่า ขอให้กระทรวงคงจะยอมตั้งให้ชื่อแล้ว ก็ให้กระทรวงคง
จะยอมร่างสัญญา
ให้ราษฎรไปแก้ไขตลอด จะแก้ไขหรือไม่

พันโท ประเสริฐ สุขุมรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: ข้าพเจ้า
ก็ขอทราบเงื่อนไขประการแล้ว ว่าคิดว่าขณะนี้กำลังเจรจากับเขา และที่เขาคงจะเข้ามา
แก้ไขแล้ว แต่ว่าถ้าแก้ไขไม่ได้ ก็เข้าใจว่าจะแก้ไขโดยวิธีใด

ประธานสภาผู้แทน: กระทรวงกลาโหม นายบุญช่วย ศรีวิชัย อธิการบดี
และสมาชิกจากจังหวัดลำปาง ตามกระทรวงมหาดไทย:

นายบุญช่วย ศรีวิชัย (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอถึงกระทรวงมหาดไทย
เรื่องการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยคณะกรรมการร่วมจังหวัดปริมณฑลกับการทำไร่ เกินกว่าจังหวัด ลำปาง ประกาศ
การออกบัตรทำไร่ของ ๒๓ ฉบับของกรมจังหวัดลำปาง ไปจังหวัด เชียงราย ทำให้เสียค่า
ไปจังหวัด เชียงรายหลายหมื่น บาทว่าเป็นค่าสูงกว่าที่กรมออกประกาศไว้ละกันนี้ทำมา ทำตัว
กรมของกรมของและกรม โดยกรมทุกกระทรวง เกินกว่าที่จะทำบัตรออกบัตรทำไร่มากต้องไปทำ
การคิดค่าทำไร่ของจังหวัดเชียงใหม่ และคณะกรรมการร่วมจังหวัดปริมณฑลกับการทำไร่ เกินกว่า
จังหวัดลำปาง เมื่อได้รับอนุญาตแล้วก็นำเงินค่าทำไร่มาขึ้นบัญชีไว้เป็นเวลารวดทันที
ทำให้เสียเงินหลาย หมื่นบาทที่กรมออกและเงินเวลาดำเนินการ เกินกว่าที่จะทำบัตรออก
หมื่นกว่าจะตรวจบัตร สิทธิบัตรไร่ ทำให้ราษฎร เชียงราย เกิดความเดือดร้อน เสียความเสีย

ในพระเทศน์ความคุณ เช่นพระนิ น้าปลา สรรพ์ ทางการจะประกาศยกเลิกประกาศฉบับนี้ สิบ
 จะโทษหรือไม่ ถ้าไม่แก้ เพราะเหตุใด จะรับรอง ไม่ให้สิ้นตัวในชั้นจรรยาอาชวคตชนและโทษ
 ถูกอย่างเงินจะโทษหรือไม่

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขอขอบพระคุณของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

ตามที่จังหวัดลำปาง ได้ประกาศความทุกข์ของเกร็ดช อุบลโกศลวิโรจน์⁺ระนิค
นั้น เพราะสินค้าเหล่านี้ในร้านขายคนต่างประเทมีราคาสูง บรรดา⁺ทาง
นำสินค้าเหล่านี้ไปจำหน่ายต่างประ เทเพื่อลดกำไรค้าปลีกมากเกินไปโดยมีได้คำนึง
ถึงประโยชน์ในทางส่วนรวม ซึ่งจะเห็นผลให้สินค้าจำเป็นเหล่านี้ราคาถูกลง ประชาชน
คนไทยในจังหวัดใกล้เคียงเหล่านี้จะซื้อถูกลง ส่วนที่สินค้าเหล่านี้ในจังหวัดเชียงใหม่
ราคาแพงและหา ได้ยากนั้นเนื่องมาจากบรรดาพ่อค้าที่ผูกขาดกับความสัมพันธ์ในการ
สงครามเกาหลีซึ่งนับว่าเป็นไปในระยะแรก ๆ เท่านั้น ทั้งการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในการ
พิจารณาอนุญาตให้ขนย้ายสินค้าที่ความคุ้มครองเป็นไปอย่างรวดเร็ว มิได้มีการตกลงกัก
หรือประวิงไว้ด้วยประการใด และเมื่อเหตุการณมิได้เป็นไปดังที่บรรดาพ่อค้าคาดคะเน
ประกอบด้วยทางการ ได้วางแนวป้องกันการค้าขนนำสินค้าออกขายคน ไทยรัศมีกิติ
ได้ประกาศยกเลิกประกาศความทุกข์ดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๔๘๘

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์(อ.เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ได้ประกาศยกเลิกประกาศฉบับนี้ ความจริงเรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้ตั้งมานานแล้ว เพิ่งได้มีโอกาสเข้าสภานี้ แต่ข้าพเจ้ายังอยากจะทำต่อไป
ซึ่งต่อไปนี้ คือการทำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอ้างว่า^{๗๗๗๗}เหตุผลแห่งการ
ความคุ้มครองสินค้า นั้น เนื่องจากพ่อค้าที่ขนนำสินค้าออกนอกประ เท ท่านไทยแท้ที่ค้า
ไม่ได้โทษเจ้าหน้าที่ของท่านเลย อะไร ๆ ท่านก็ว่าแท้ที่ความจริง เจ้าหน้าที่ของท่าน
เป็นผู้ที่ไม่ยอมให้ เขาออกไปเอง เจ้าหน้าที่ของท่านอ้างกันว่าเรามีเงินเป็นจำนวนหลายล้าน
ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีหลักฐาน นอกเรื่อง จะถามอะไรก็ตามมา

สภาผู้แทน ๓/๕๓

189

สภาฯ ๑๘/๓

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ขอสอง ข้าพเจ้าขอเสนอจะทราบ
ว่าท่านผู้ใดที่เป็นคนนำความเรื่องนี้เสนอต่อท่านรัฐมนตรี เพื่อประกาศควบคุม

ขอประกาศควบคุมการขนย้ายสินค้า ๒ - ๓ ซึ่งชนิดของจังหวัดลำปางไปจังหวัดเชียงใหม่ และควบคุมมีประโยชน์อะไร

ข้อ ๓. การควบคุมสินค้าขนย้ายจากจังหวัดหนึ่งไปอีกจังหวัดหนึ่งให้โดยประโยชน์ ประการใด เพราะปรากฏมาในกรณีนี้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรในจังหวัดนั้นด้วย แล้ว เจ้าหน้าที่ย้ายที่ขนย้ายนั้นเองบางคนบ้าง

ข้อ ๔. ท่านทราบหรือไม่ว่าภายหลังจากการประกาศควบคุมการขนย้ายสินค้า ๒ - ๓ ชนิดจากจังหวัดลำปางไปจังหวัดเชียงใหม่ ได้เกิดความเดือดร้อนประการใด ราษฎรต้อง รออนุญาตของคณะกรรมการอำเภอขณะเวลา ๒ - ๓ วัน กว่าจะได้ไปและพอคำก็จะต้องรอของ อนุญาตของคณะกรรมการจังหวัดอีก กว่าจะได้รับอนุญาตก็กินเวลาหลายวัน บางวันก็ถึง ๗ วัน แล้ว ก็มักจะต้องเดินทางมาที่จังหวัดลำปางของอนุญาตที่ทางจังหวัด ทางจังหวัดก็เสนอไปคณะ กรรมการเมืองขึ้นการการค้าไรเกินควร กว่าจะได้รับอนุญาตก็รวม ๗ - ๘ วัน พอคำ จึงจะซื้อสินค้าในท้องตลาดได้ เมื่อได้แล้วพอค้าจะซื้อสินค้ามา รุกขรมนที่ผ่านด่าน ๑๑ กว่า ๑๐๐ ล้าน สินค้าแต่ละชนิดจะของถูกเอาออกมาที่ระดับท้องให้ตรงกับประเภทและสี พวกพ่อค้า ที่ไปซื้อของจังหวัดลำปางต้องเสียค่าใช้จ่าย และเสียเวลามาก ที่พวกพ่อค้าก็ต้องไปขึ้นราคากับ ราษฎรอีกทีหนึ่ง ในเรื่องมีท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ประสงค์ได้รับว่ากระทู้ที่ได้อ่านมานั้นแล้ว และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วไป ในเรื่องนี้กระทรวง มหาดไทยขอรวมคณะที่แจ้งแก่ท่านสมาชิกเพื่อทำความเข้าใจว่าในเรื่องนี้ที่สินค้าที่ส่งมาจาก ราษฎรอาจจะมีการประการใด ในเรื่องนี้ได้ประกาศกระทรวงพาณิชย์แล้ว เราห้ามสินค้า เฉพาะบางอย่างซึ่งห้ามไม่ให้ของนอกประเทศ เพราะห้ามไม่ให้สินค้าที่ช่วยเงินตราของ เองแล้วผู้ ผู้ที่นำออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นการไปเปรียบ สินค้าเหล่านี้ก็ไม่มี ส่วนสินค้าอื่น ๆ ที่เราอนุญาตให้ไปนั้น ก็ไปไปยังจังหวัดที่ซากแก่คนด้วยก็

ส่วนอื่น ๆ ... ว่าข้อนี้ เกกว่าถึงแม้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ไปให้ทราบกันแล้ว ที่อำเภอ
 นมสอคนถิ่นคำ เข็มไปหมก ... มีสายสพทล เมืองอยู่ที่นี่มีจำนวนไม่กัพันคนซึ่งจำนวนสินค้านั้น
 ล้นคากอผู้นั้นเอง เมื่อเห็นดังนี้แล้วจำเป็นที่ทางกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงพาณิชย์
 จะต้องพิจารณารวมกันรวมทั้งทางกรมศุลกากรด้วยว่าควรจะ มีเหตุผลอย่างไรที่จะป้องกัน
 มีให้สินค้าเหล่านี้ไปท่วมที่ล้นคอกนมีสายซึ่ง เป็นพระยานไพบูลย์เห็นว่าพยายามจะล้นคอกนนำออกไป
 เรื่องนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอทราบเหตุแล้ว จึงแม้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เคยเห็นพวก
 ไปกับเขาที่เจ้าศโศภโศภสัง เกตอยู่แล้วว่ามีสินค้ามากมายเหลือเฟือ เมื่อเห็นเช่นนั้นจึงจำเป็นต้อง
 ต้องควบคุมไม่ให้สินค้าไปของอยู่ที่ชายแดนมากเกินไป จึงให้มีคณะกรรมการควบคุมขึ้น และ
 พณิชย์จึงหวังที่จะควบคุมพร้อมด้วยชายแดน เมื่อไรจะนำสินค้าออกไปก็ต้องได้รับ
 อนุญาตจากคณะกรรมการอย่างที่ได้กำหนดไว้ ต่อมาในเรื่องนี้ก็ได้กระทำกันมากขึ้นทุก ๆ ปี
 กระทรวงพาณิชย์จึงเห็นว่าควรจะรักษาไปขายอันนี้ไว้ จึงกวักกันกันถึงได้คณะกรรมการขึ้นขึ้น
 แล้วว่าได้มีการตั้งผู้ทำสินค้าราคาแพงขึ้น เมื่อเห็นเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าจึงไปปลุกกระทรวง
 มหาดไทยพร้อมด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์ขึ้นไปสำรวจจัดตั้งหนึ่งครั้งปรากฏว่าจำเป็นต้องมีการกัก
 คำนวณไทยและควร จะให้ควบคุมระชาชนเพียงใด เรื่องนี้จึงได้มีการแก้ไขลดก้าน
 ลงไปให้ลงลง ไป เช่นค่าทางแม่เงินแม่ทองนี้เป็นต้น เมื่อ เป็นเช่นนั้นความสะดวกก็ย่อมมี
 ขึ้นและได้เรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าโดยยกเลิกคำสั่งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน เมื่อ
 เห็นว่าการควบคุมอยู่ในความสงบเรียบร้อย ส่วนที่ทราบว่าเจ้าหน้าที่จะใคร่รวมกันช่วย
 อะไรนั้นเกี่ยวกับหลักฐานและ เหตุผล เจ้าหน้าที่ผู้วิจัยเราก็ได้จับตัวมาส่งของไปยังศาล จึง
 เห็นว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องของบุคคล จะว่าเป็นความผิดของทุกคนไม่ได้ จะโทษต่อท่านอย่าง
 เดียวนี้ พอว่าก็ต้องร่วมกัน เพราะฉะนั้นความผิดนั้นก็ตกอยู่กับแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงเรียน
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอย่างละเอียดเกี่ยวกับข้ออย่างนี้แล้ว หวังว่าท่านจะเข้าใจในเรื่องนี้ด้วย

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขออภัยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป คำสั่งห้ามขายสินค้ามีหนึ่งซึ่งที่ห้ามยกเลิกไปนี้ ข้าพเจ้าขอขอรุณ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งจากเชียงใหม่ไปแม่จัน ขาดคนไปเชียงใหม่ และจากเชียงใหม่ไปแม่จัน เพราะมีราษฎรในอำเภอแม่จัน อำเภอเมืองของอำเภอแม่จัน ทั้งสามอำเภอนี้ก็เป็นราษฎรในเขตจังหวัดเชียงใหม่ เป็นราษฎรคนไทยเหมือนกัน และทางฝั่งซ้ายในเขตแดนของประเทศพม่าและจีน ไต้หวัน หรือญี่ปุ่นคนไทยเหมือนกันอย่างเรา มีจำนวนไม่มากนักเท่าไร ท่านจะได้ราษฎรคนไทยเหล่านั้นทอดกตเวทิตาและยากลำบากได้รับความเดือดร้อนหรือ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีอะไรที่อยากจะรู้อย่างนั้น จะถามอะไรก็ตาม ไม่ถึงรัฐมนตรีได้จะได้อ่านหรือกตเวทิตา

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : และในเรื่องสินค้ายกไปนอกประเทศนั้น ผมเห็นว่าไม่เป็นการเสียหายอะไร เพราะว่าเราขายสินค้าไปเราก็ได้เงินเข้าคลังมา ...

ประธานสภาผู้แทน : โปรดอย่าอภิปรายปึงขวานัก จะถามอะไรก็ตาม เพราะนี้เป็นกระทรวงมหาด มี ๓ ครั้ง ทุกเวลาอีกอีกครั้งเดียว

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ขอบความกรุณาจากท่านรัฐมนตรียกเลิกคำสั่งฉบับนี้จะได้อีกหรือไม่ คือฉบับจากเชียงใหม่ไปอำเภอแม่จัน คือสั่งห้ามแม่จันหรือจากแม่จันไปโดยก็ได้

พล.อ.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องสินค้าที่เราประกาศไม่ให้ออกจากราชอาณาจักรไทยเท่านั้น สินค้าที่ส่งมาจากต่างประเทศแล้วไม่ได้ยกส่งหรือยกไป คือห้ามไม่ให้สินค้าออกจากราชอาณาจักรของเรา ซึ่งได้แจ้งกับท่านสมาชิกผู้เป็นเกียรติแล้วว่า เป็นการที่พวกของไปค้าต่างประเทศไป และไม่ให้ทำให้ได้ใช้สินค้าของเราเป็นประโยชน์ ส่วนสินค้า

ในต่างประเทศเรา เรามีผลประโยชน์ออกไปซึ่งทำให้ไม่ขาดแคลนในประเทศที่
ใกล้เคียงเรา จึงยอมปล่อยให้สินค้าของเราออกไปได้จึงเป็นความพอใจของ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านเข้าใจว่า เราจะไม่ยอม
ไม่ใช่เช่นนั้น ท่านท่านเราทั้งท่านที่อำเภอแม่จันซึ่งเป็นอำเภอที่นั้น และมีทางแยก
เป็นอำเภอแม่สาย

ในข้อเหล่านี้ก็ไม่มี และจำนวนพลเมืองเท่าไรและสินค้าก็พอท่วมอยู่แล้ว อย่างที่ข้าพเจ้า
ได้เรียนกับท่านสมาชิกองแล้วซึ่งเป็นการที่เหมาะสมพออยู่แล้ว ก็หาว่าส่งไปมากซึ่ง
สินค้าที่เราจะคงซื้อจากต่างประเทศก็จะคงออกไปอย่างที่ว่า

อย่างไรก็ดี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะทราบที่ข้าพเจ้าก็สนใจอยู่มากและ
ภูมิประเทศเขียงรายนั้นข้าพเจ้าทราบที่ว่ามีพลเมืองเท่าไร และภูมิประเทศเป็นอย่างไร
ก็ได้เคยไปมาหลายครั้งตลอดไต่เป็น เวลาหลายเดือน ตั้งแต่หลายปีมาแล้ว เพราะฉะนั้น
ก็ขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบเสียด้วย และที่ทางเขียงรายก็ถูกสมบูรณ และ
เฉพาะภูมิประเทศเขียงรายนั้นก็ถูกสมบูรณอยู่แล้ว เป็นอันมาก ซึ่งก็กับจังหวัดอื่น ๆ ซึ่ง
หวังว่าท่านสมาชิกก็คงจะพอใจ

ประธานสภาผู้แทน : หม่อมเจ้าเบญจวาทระภุชงค์ ขอไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๓
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการร่วมกันเข้าปรึกษาที่
และเพื่อขอความเข้าใจ ขอให้เสนาธิการอ่านชื่อกรรมการร่วมกัน

เสนาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๓ ผ่านสภาผู้แทนคือ

- ๑. ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ ๒. พลโทจางเอกหลวงชาติ ๓. นายทัศน
- เทิบโกนุก ๔. นายเทียม ชัยนันท์ ๕. นายชิน สิมุกาพันธ์ ๖. พระศาทรบุรานุรักษ์ ๗. นายอรอดลิตี ส
- สุนทร ฝ่ายวุฒิสภาคือ ๑. พระยาศรีธรรมราช ๒. พระยาศาวิทพงษ์ธรรมพิลาศ ๓. พันเอกพระยา
- สุรพันธ์เสถียร ๔. พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ ๕. พระยาอภิบาลราชไมตรี ๖. พระยาอรอดกรม
- มนุคคี ๗. พระยาอรอดการนิพนธ์

รายงาน

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๙๓

ตามที่วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาฝ่ายละ ๗ คน ให้เป็น
คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาชญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย มาตรา ๑๒๓ (๓) นั้น

คณะกรรมการร่วมกันได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เสร็จแล้ว โดยเลือก พันเอก พระยาสุรพันธ์เสนีย์ เป็นประธาน และพระบาทสมเด็จพระ
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นเลขานุการ จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาฉบับนี้

ผลของการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน ปรากฏตามร่างที่เสนอ
มานี้ ซึ่งส่วนมากเป็นไปตามร่างของสภาผู้แทน ที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนของ
คำพิพากษาซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้แก้ไขให้เป็นส่วนคำพิพากษา มีดังต่อไปนี้

ในร่างมาตรา ๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา นั้น เห็นควรให้ปลัดจังหวัดเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่อีกตำแหน่งหนึ่งโดยตามร่างของสภาผู้แทน (ส่วนตำแหน่งอธิบดีกรม
มหาดไทย รองอธิบดีกรมมหาดไทย สาขาลงตรวจการกระทำความผิดมหาดไทยภาค และ
สาขาลงตรวจการกระทำความผิดมหาดไทย ภาคออกตามร่างของวุฒิสภา)

ร่างมาตรา ๕ เห็นควรตัดออกทั้งมาตรา เพราะการไต่สวนทางหัวหน้า
สถานีตำรวจหรือหัวหน้ากิ่งสถานีตำรวจหรือผู้รักษาการแทน ซึ่งไม่เป็นเจ้าพนักงาน
ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ออกหมายอาชญาได้ด้วยนั้น เป็นการจำกัดสิทธิทั่วไป
ที่วางไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ทั้งไม่มีความจำเป็น และอาจมี
การท้วงติงในอำนาจหน้าที่สอบสวนความมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาชญาแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้.

(พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๙๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา พุทธศักราช ๒๔๙๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑๗) "พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้น้อย" หมายความว่า เจ้าพนักงานดังต่อไปนี้

- (ก) ขาหลวงประจำจังหวัด
- (ข) ปลัดจังหวัด
- (ค) นายอำเภอ
- (ง) ปลัดอำเภอชั้นตรีประจำกิ่งอำเภอ ในจังหวัดอื่นนอกจาก จังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี
- (จ) อธิบดีกรมตำรวจ
- (ฉ) รองอธิบดีกรมตำรวจ
- (ช) ผู้บัญชาการตำรวจ

- (ข) ผู้ช่วยผู้บังคับการตำรวจ
- (ฅ) ผู้บังคับการตำรวจ
- (ค) รองผู้บังคับการตำรวจ
- (ก) ผู้กำกับการตำรวจ
- (ง) รองผู้กำกับการตำรวจ
- (ท) ผู้บังคับกองตำรวจ
- (ด) ตำรวจตรีตำรวจ

(น) หัวหน้าสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(บ) หัวหน้าสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ทั้งนี้หมายความรวมถึงผู้รับราชการแทนเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้วนั้นด้วย

มาตรา 4 ในยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา พุทธศักราช 2483 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 18 พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และปลัดอำเภอ ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญา ซึ่งได้เกิดหรืออาจหรือ เชื่อว่า ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

สำหรับในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือผู้ที่อุบัตินิยามตำรวจโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งให้เป็นพนักงานสอบสวน แต่ต้องเป็นผู้มียศไม่ต่ำกว่า ชั้นนายสิบตำรวจ มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรืออาจหรือ เชื่อว่า ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ความผิดอาญาใดที่เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติให้เป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อความเป็นคดี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวก จึงให้พนักงานแห่งท้องที่ที่ผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

ในเขตท้องที่ใดมีคณบดีงานสอบสวนคน การดำเนินการสอบสวนใน
อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนเป็นหัวหน้าในท้องที่นั้นหรือผู้รักษาการแทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ดิพนธ์ ธิงพี.
ยศ ~~...~~ หาน.

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ เพื่อประกอบการศึกษาพิจารณากับร่างซึ่งคณะกรรมการร่วมกัน ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๖ (๖) พิจารณาเสร็จแล้ว

เพื่อความสะดวกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงได้จัดตั้งร่างซึ่งสภาผู้แทน
ให้ไว้ และวุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมมาเพื่อประกอบการศึกษาพิจารณากับร่างซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว

(ร่างความมติของสภาผู้แทน คือความเดิมรวมทั้งที่มีเครื่องหมายขีดฆ่า นอกจาก
ที่ขีดเส้นใต้

ร่างความมติของวุฒิสภา คือความเดิมรวมทั้งที่มีเครื่องหมายขีดเส้นใต้ นอกจาก
ที่ขีดฆ่า)

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2493

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2493"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑๗) "พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่" หมายความว่า เจ้าพนักงาน
ดังต่อไปนี้

- (๓) ข้าราชการมหาดไทย
- (๔) ข้าราชการมหาดไทย
- (๕) ข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่
- (๖) ข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่
- (๗) ข้าราชการประจำจังหวัด
- (๘) ข้าราชการ
- (๙) นายอำเภอ
- (๑๐) ปลัดอำเภอชั้นตรีประจำกิ่งอำเภอ ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี

- (ฉ) อธิบดีกรมตำรวจ
  - (ค) รองอธิบดีกรมตำรวจ
  - (ค) ผู้บัญชาการตำรวจ
  - (ด) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ
  - (ท) ผู้บังคับการตำรวจ
  - (ช) รองผู้บังคับการตำรวจ
  - (น) ผู้กำกับการตำรวจ
  - (บ) รองผู้กำกับการตำรวจ
  - (ป) ผู้บังคับกองตำรวจ
  - (ผ) สารวัตรตำรวจ
  - (ป) หัวหน้าสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ซึ่งมียศตั้งแต่
ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป
  - (พ) หัวหน้ากิ่งสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ซึ่งมียศตั้งแต่
ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป
- ทั้งนี้หมายความรวมถึงผู้รักษาการแทนเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้วนั้นด้วย"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา พุทธศักราช 2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 16 พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และปลัดอำเภอ ในจังหวัด
อื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้าง
หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจ
ของตนได้

สำหรับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่
ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือผู้ที่อธิบดีกรมตำรวจได้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งให้เป็นพนักงานสอบสวน แต่ต้องเป็นผู้มียศไม่ต่ำกว่า
ชั้นจ่านายสิบตำรวจ มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรืออ้างหรือเชื่อว่าได้เกิด
ภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนในเขต
จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ความผิด
อาญาได้เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติให้เป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนผู้นั้น

ที่เป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อความเป็นคดี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็น หรือเพื่อความสะดวก จึงให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ผู้ต้องหาที่อยู่หรือถูกจับเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

ในเขตท้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสวนให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้นหรือผู้รักษาการแทน"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 58 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 58 เจ้าพนักงานและศาลมีอำนาจออกหมายอาญาได้ภายใน เขตอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นหมายจับผู้ต้องหาที่มีอยู่ในอำนาจศาล ได้แก่พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้ากิ่งสถานีตำรวจหรือผู้รักษาการแทน ที่มียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(2) ถ้าเป็นหมายจับจำเลย หรือผู้ต้องหาที่อยู่ในอำนาจศาล ได้แก่ศาล

(3) ถ้าเป็นหมายค้น ได้แก่ศาลหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้ากิ่งสถานีตำรวจหรือผู้รักษาการแทนที่มียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(4) ถ้าเป็นหมายซึ่ง จำคุก หรือปล่อย ได้แก่ศาล"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

สงวนสิทธิ์
ประสงค์ ทาน

อุดม ตรี ๒๓/๓

กรมการช่างประจำที่

ประธานสภาผู้แทน: ขอเรียนให้ประจักษ์ความว่ากำลังพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า ๓ มาตรา ๑๑ วรรค ๒ และระเบียบที่ออกว่า "หรือผู้ใดจะหาที่มีอยู่" มีที่อันใดอันไม่ . คือ ถือว่าคำว่า "ที่" ของผู้มีที่ซึ่งออก เป็น ที่อันใดอันไม่

ถ้าไม่มีผู้ใดทำอะไร ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ กรรมการมีอะไรที่จะตกลงบ้าง

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ก่อนที่ทางสภานี้จะลงมติจะรับเอาหรือไม่ เอา
นั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามทางกรรมการเสียก่อน ซึ่งข้าพเจ้าสงสัยจะใคร่หรือไม่
ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทน : เขาก็จะไปตั้งอยู่แล้วคือประเด็นมีว่า เห็นชอบด้วยหรือไม่
เห็นชอบด้วยตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจะอภิปรายคืออภิปรายได้เฉพาะในประเด็น
นี้ เวลาที่กรรมการก็ไม่มีอะไรจะตกลง

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ตามมาตรา ๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕
(๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ที่ท่านกรรมการแก้คำร่างเดิม
ของสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมากกว่านี้ เช่นตำแหน่งอธิบดีกรมมหาดไทย
รองอธิบดีกรมมหาดไทย ข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค และข้าหลวงตรวจการกรมมหาด
ไทย ซึ่งท่านได้คัดออก ในนี้ท่านอ้างว่าได้คัดออกตามร่างของสมาชิกวุฒิสภานั้น ข้าพเจ้าขอ
ถามว่า มีเหตุผลอะไร ขอความกรุณาท่านกรรมการชี้แจงเหตุผลให้ทราบด้วย

๑๑.๒๕ น.

พระยาอรุณกรมมุนี (กรรมการ) : ในการที่กรรมการได้คัดตำแหน่งอธิบดี
กรมมหาดไทย รองอธิบดีกรมมหาดไทย ข้าหลวงตรวจการภาคกระทรวงมหาดไทยและข้า
หลวงตรวจการกรมมหาดไทยออกเสีย นั้น มีเหตุ ๒ ประการ ประการที่ ๑ ถ้าหากคงเขา
ไว้จะเป็นการขัดกับหลักใหญ่ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและหลักการปกครอง
จะเป็นการถอยหลังเข้าคลอง ถ้าหลัง ทำให้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาของเขาล่าหลัง
ประการที่ ๒ เป็นความเห็นที่ ๔ ดังที่กล่าวนี้ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเป็นพนักงานฝ่าย
ปกครองและตำรวจตามมาตรา ๒ ข้อ ๑๖ เพราะฉะนั้นการที่ที่เคียวจะกระโดดมาเป็น

โลก

File No./๒

พนักงานฝ่ายปกครอง หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ นั้น เป็นการ ไม่ถูกต้องตามวิธีราชการตามในข้อ
หนึ่งที่ว่า เหตุใดจะเป็นการ สักกับหลักการปกครอง ของวิธีบริหาร การความสะอาดทั่ว โลกนี้

ข้าพเจ้าขอเรียนขึ้นจงว่า ความขัดข้องการปกครองที่จะให้มีประสิทธิภาพ และมีการดำเนินงาน
 ปฏิบัติการให้ใกล้ชิดที่สุดนั้น จะต้องมีการแยกอำนาจให้ชนชนแต่ละหน่วยในต่างจังหวัดเหล่า
 /พื้นที่ที่มีอยู่ทั่วพื้นที่บ้านที่ที่มีสมรรถภาพวิบุรณะในการปฏิบัติการ รับผิดชอบของตัวเอง
 โดยไม่ต้องใหญ่ใหญ่หรือยุ่งกับปัญหาในพระนครหรือในกระทรวงนี้ในปฏิบัติการทั่วกัน
 เราจะได้เห็นว่าถึงแม้ในสมัยที่สมบูรณาญาสิทธิราช เมื่อได้เปลี่ยนแปลงการปกครองแบบเดิม
 มาใหม่ ๆ แม้จะได้มีศาลหลวงในจังหวัดพระนครนี้ออกไปในต่างจังหวัด เช่นศาลหลวง ยุติ
 กิติ หรือศาลหลวงต่าง ๆ ที่ไปปราบปรามโจรผู้ร้ายกิติ หักสุจริตมาในชั้นหลัง เมื่อบ้านที่
 มีสมรรถภาพขึ้นแล้ว เขาได้ยึดครองอำนาจและการปฏิบัติให้ข้าราชการผู้ใหญ่ในกระทรวง
 มาดใหม่ไปควบคุมการงาน หรือไปตั้งงานเหล่านั้น เช่น ก็จะทำให้ข้าราชการทุกหน่วย
 หัวราชการอาชีพมีสมรรถภาพ ทำงานด้วยตนเอง

ที่นี้เมื่อมาสมัยมีรัฐธรรมนูญขึ้นแล้วมีการตั้งเทศบาลขึ้น นี้เป็นระบอบที่ดี
 ที่สุดว่าราชการมาจะมีให้มีการแยกอำนาจขึ้นขึ้น ที่นี้ในการปราบปรามโจรผู้ร้าย หรือ
 ในการพิจารณาคดีความอาชญากรรมประมวลนี้ ถ้าท่านตรวจกฎหมายในนานาประเทศ ท่าน
 จะเห็นได้ว่า เขาได้รวบรวมอำนาจในแง่เดียวในพระนครหรือในแหล่งศูนย์กลางนี้โดย
 แต่เขาได้แยกอำนาจให้ท้องถิ่นมีอำนาจทั้งนั้น เทศบาลต่าง ๆ ก็มีตำรวจของตัวเอง
 แม้แต่ผู้พิพากษา ศาลาการเขาก็มีเขาเอง ต้องเป็นกรณีพิเศษเกี่ยวกับคดีได้เสียหรือ
 ความปลอดภัยของราษฎรจึงจะมี บ้านที่องค์การพิเศษไปทั่วเป็นการในชั้นนี้ เมื่อเวลา
 ร่างประมวลวิธีพิจารณาคดีอาชญากรรมขึ้นในชั้นชั้นที่เดิมนั้น ก็ได้พิจารณาคดีความในชั้นนี้
 เหมือนกัน เพราะฉะนั้นในชั้นชั้นที่เดิมนั้นจึงได้แก้ไขมาตรา ๕๑ ที่ให้อำนาจพนักงาน
 กอศวนมีอำนาจจับกุมได้เพียง ๕๕ ชั่วโมงเท่านั้น

เมื่อคณะที่ศาลไปปรึกษากันในกรุงเทพฯ ที่จะพิจารณาคดีที่สอบสวนผู้ต้องหาหรือไม่ผู้ต้องหา เมื่อคดี
 ฟื้นฟู ศาลไปปรึกษากันแล้วอำนาจจึงได้คดีเสียความ แต่ในสมัยนั้นเป็นสมัยหัวเลี้ยวหัวต่อ คือ
 พ.ศ. ๒๔๙๒ รัฐบาลจึงได้เชิญให้อำนาจการอนุญาตสอบสวนเป็นเวลา ๔ วัน และค
 มาศาลจึงได้คดี ๓ เดือน จึงทำให้คดีศึกษานันผู้ต้องหาอีกซ้ำไป ที่มีการสอบสวนตั้งแต่ใหม่
 ไรมา แม้แต่สมัยก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง ข้าหลวงเท่านั้นเป็นผู้มีอำนาจ แม้แต่สมัย
 อหภาก็มาแต่ไม่มีอำนาจเช่นกัน เสนาบดีกรมกไทยก็ไม่มีอำนาจเช่นนี้ในต่อมาเมื่อเวลาเร
 ร่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เราจึงเอาร่างอันนี้ใส่ไว้ในประมวล กฎนี้
 จะเป็นมาตรา ๔๕ คือได้แยกในนั้นให้เห็นว่าข้าหลวงเป็นชั้นสูงสุดของแต่ละท้องถิ่น คือ
 คดีที่สอบสวนจึงหวัดใด ถ้าหากว่าสอบสวนคดีผู้ต้องหาหรือไม่ผู้ต้องหา เมื่อส่งให้พนักงานสอบสวนต้องนำ
 ให้อำนาจข้าหลวงที่จะมีอำนาจแบ่งมาอธิบดีกรมอัยการได้ ส่วนอธิบดีกรมอัยการมีหน้าที่
 รับผิดชอบตั้งแต่ใหม่แก่ไรมา ไม่เคยมีอำนาจที่จะไปตรวจหรือมีอำนาจจับข้อใด เพราะมีอำนาจ
 ในการปกครองทำผู้นำรัฐประหารโดยเฉพาะ

ที่พิจารณาคดีว่าเหตุใดอธิบดีกรมตำรวจจึงได้มีอำนาจทั่วราชอาณาจักร ในอัน
 หมายจะเห็นว่า เป็นเพราะว่าอธิบดีกรมตำรวจแค่เดิมมาไม่ใช่เป็นพนักงานสอบสวน คือ
 หมายจะเห็นว่า เป็นหน้าที่ที่รวมรวม เป็นมือฝ่ายปกครอง ความจริงมีหน้าที่คล้าย ๆ กัน
 ข้าราชการ คืออาศัยความเป็นกลาง แต่อธิบดีกรมตำรวจคือเราให้อำนาจทั่วราชอาณาจักร
 อำนาจถึงแก่แล้วเรามีอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดใหม่ ก็จะเห็นตัวอย่างเราให้
 ท้องที่ประจำจังหวัดบ้างใด แต่ไม่ใช่อธิบดีตำรวจบ้างใด นี่เป็นการตั้งอำนาจ ที่อำนาจ
 ว่าเราจะให้อธิบดีกรมมหาดไทยส่งสอบสวนไปยังจังหวัดแล้ว อัยการอาจจะถึงไม่ฟ้องได้
 ที่ก็จะแก้ไขอธิบดีกรมตำรวจ ข้าราชการอะไรต่าง ๆ มีอำนาจบังคับบัญชาข้าหลวงแล้ว ก็

จะเห็นได้ว่าจะเป็นการเอาอำนาจนั้นมารวมไว้ในส่วนกลาง ซึ่งเราไม่ได้อำนาจส่วนกลาง
 ที่มีชาติเราอยากจะทำคือไปคิดว่า ทุกองค์ความมีสมรรถภาพในการที่จะสอบสวนก็คิดว่า
 อธิบดีกรมมหาดไทยหรือข้าหลวงภาคเหล่านี้ก็ไม่ได้อำนาจมีสมรรถภาพก็คิดว่า หรือไม่ควรจะมี
 สมรรถภาพก็คิดว่า เพราะว่าเป็นการที่หนึ่ง หน้าที่ของท่านโดยตรงนี้มีหน้าที่หนักไปทาง
 บ้าง ถ้าในการสอบสวนมีการปกครองลงไปอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วก็ไม่ไปหาหรือเจ้าพนักงาน
 อธิการคือส่งสำนวน พนักงานอัยการ เห็นบทของอย่างไรก็คิดสอบสวนกันได้ การนี้เรา
 จะเห็นได้ว่าเราไม่มีอธิบดีกรมมหาดไทยและพนักงานอื่นซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้นจะมีสมรรถ
 พ์ก็คิดว่า แต่ทั้งนี้ท่านก็มีอำนาจควบคุม เพราะการควบคุมไม่จำเป็นต้องว่า สมมติว่าจะเห็น
 ความร้ายของสภาผู้แทน อธิบดีกรมมหาดไทยมีอำนาจที่จะสั่งการในเรื่องการสอบสวนแล้ว การ
 พิจารณาตัดสินจะกล่าวด้วยกัน เพราะไม่ได้ขึ้นอยู่กับอธิบดีกรมมหาดไทย ความจริงขึ้นแก่สำนัก
 งานปลัดขึ้นแก่รัฐมนตรี เหตุใดจึงไม่ให้ท่านเจ้ากระทรวง อำนาจปลัดกระทรวง คือไม่ให้
 เห็นว่าการหนักเพียงทวี เพราะที่สหกรณ์/๘ จะว่าไม่ประมวลทั้งอันเสียหลักในข้อที่ว่าไม่ได้
 เป็นพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจนั้น ในข้อนี้ตามมาตรา ๒๓ ของประมวลวิธีพิจารณา
 ความอาชญากรรมว่าไว้ซึ่งว่าจะต้อง เป็นผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายโดยเฉพาะ การที่กระทรวง
 มหาดไทยมีอำนาจรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ทั้งนี้จะเห็นว่าวิธีของกรม
 สรรพสามิต นายตรวจมีสนและตัวอัยการอื่นไม่ได้ นอกจากนั้นยังมีตัวอย่างอีกมาหลาย
 อย่าง เช่นท่านรัฐมนตรีมหาดไทยจะเป็นสั่งการว่าจริงไม่ได้เมื่อไม่ได้เป็นพนักงานตำรวจ
 ข้าราชการแล้วจะ เป็นพนักงานฝ่ายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า
 เสียหลัก เช่นนี้จึงไม่ควรจะเอาหลักข้อนี้ไว้

๖๖๖๖ ๒.

นายใหญ่ สหวิภาส (นางสาวระวี) : ข้าพเจ้านายใหญ่ของกรมวิชาการ
 ที่กรมการฯ ๕ ออกแล้ว ในคำอธิบายของกรมการฯ ก็เขียนมาแล้วว่า เห็นควรที่จะ
 ออกทั้งกรมการฯ เพราะการให้อำนาจให้หน่วยงานที่ต่าง ๆ รับผิดชอบงานที่ต่าง ๆ หรือ
 ผู้รับราชการแทน ซึ่งไม่เป็นไปตามที่งานผ่านบทของหรือว่างานที่ผู้ใหญ่ ออกหมายกรมการฯ
 ไปตลอดนั้น เป็นการขัดกันหน้าที่ว่าไม่ให้วางไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 ทั้งไม่มีความจำเป็น และอาจมีเหตุการกล่าวในอำนาจหน้าที่ของกรมการฯ ๕ แห่ง
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่เห็นเกี่ยวโยงกรมการฯ ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติที่
 หมาย กรมการฯ จึงขัดแย้ง ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรมการฯ อาจจะไม่สนใจข้อเท็จ
 จริงในเขตที่เกิดหรือสิ่งที่อยู่ตามที่ร่างฯ ไปร่างหมายว่า ให้หน่วยงานที่ต่าง ๆ รับผิดชอบ
 ออกหมายจับผู้ก่อเหตุนี้ ที่ข้าพเจ้าว่ากรมการฯ อาจจะไม่ทราบข้อเท็จจริงจึงขัดแย้ง
 โดยองค์ความมุ่งหมาย เห็นจะเห็นว่า ในกรณีที่สำนักงานตำรวจอยู่กับอำนาจ การ
 จัดออกหมายจับที่อาจจะกล่าวความนั้นในความจริง แต่ข้าพเจ้าคิดว่ากรมการฯ เ็นถึงนี้
 ว่าในท้องถิ่นที่มีอำนาจว่า จะไม่มีอำนาจสิ่งนี้อยู่ในส่วนภูมิภาค เป็นอำนาจและอาจจะ
 ยึดถือไว้ในอนาคต ถ้าหากว่ามีอำนาจว่า จะอยู่หน่วยงานที่ต่าง ๆ จะออกหมายจับใคร
 ก็ไม่ได้ มากกว่าที่ออกหมายจับแล้ว จากร่างที่ข้าพเจ้าเสนอมาแล้ว มีผลที่จะเกิดขึ้น
 ว่าถ้ามีคดีเกิดขึ้นในกรณีเช่นนั้น สมมติว่าถึงสถานีตำรวจแล้วแต่ยังไม่ส่งมาบอกผู้
 และเห็นเป็นอำนาจจับผู้ก่อเหตุ ถ้าหากว่าถ้าออกหมายจับกรมการฯ เมื่อมีคดีอาญาเกิด
 ขึ้นในท้องถิ่น ฝ่ายที่หน้าสถานีตำรวจจับคนไม่ได้ ก็อาจเกิดมีอำนาจนี้ เพราะหาว่าไม่
 ในทางปฏิบัติ ข้าพเจ้าจึงคิดว่ามากกว่าร่างฉบับแรกแล้ว เมื่อมีสถานีตำรวจแล้วหัวหน้า
 สถานีตำรวจก็ออกหมายจับคนได้ ข้าพเจ้าว่า /๗๗/๗๗ เมื่อมีกฎหมายก็ออกหมายจับ
 เมื่อเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นควร ถูกจับกุมตามกฎหมายนี้ ถ้าที่ออกแล้วมีหัวหน้าสถานี
 ตำรวจไม่รับในคดีใด ๆ เพราะจับไม่ได้ โดยไม่มีความ และก็มีผู้เกิดกฎหมายอะไร ๆ ที่
 เมื่อมีเพราะว่าไม่ยอมรับวิธีความกฎหมาย เช่น เป็นในหัวหรือที่กฎหมาย

และเมื่อออกหมายเพื่อให้อำนาจปฏิบัติเพื่อความสงบสุขแก่ราษฎร และกรมแผนที่
 ก็ออก แล้วว่าเราจะจับคนโดยออกหมายไม่ได้น่างั้น ในทางปฏิบัติจะเสียพยาน
 ข้างไร ~~ที่จะเป็นอิสระในศาลฎีกา ศาลฎีกา ศาลฎีกา~~

900

และมีเหตุที่ว่าถ้าถามนั้นตำรวจมีอิสระ มีโรงพักเดียว ถ้าถามไม่ได้ ถึงไม่ได้
 ใน บทกวีนี้ค่อนข้างน้อยควร ออกหมายจับได้ว่าร้าย เจ้าถูกทำร้ายและ ไม่ทันกับที่เกิด
 เหตุออกหมายออกหมายจับผู้ร้ายอยู่ โทษได้ มีเหตุข้อพิพาทอย่างนี้ เกิดขึ้นใน
 โรงศาล ตำรวจก็เสียเปรียบ และกรณีที่ถึงสถานีตำรวจโดยตำรวจจับคนไม่ได้
 ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าจะ ได้เพราะ โทษอะไร เพราะมันจึงอยากรู้ เหตุผลของ
 กรรมการว่าทำไมถึงช้อนนั้นออก และจะรู้ถึงความยุ่งยากที่จะเกิดบ้างหรือไม่
 และถ้าหากว่าจับได้บ้างแล้วก็มีข้อพิพาทที่ตำรวจเสียเปรียบ เพราะว่ากฎหมาย
 ไม่เปิดช่องให้กระทำได้ มีเหตุอย่างนี้ กรรมการก็คิดแก้ไขอย่างไรจึง ได้คิดออก
 ๑๑๑๓๓ น.

พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร : มีพระราชดำริของ

ที่ท่านสมาชิกผู้ไม่เต็มใจได้ร้องใจเป็นกึ่งนั้น ความจริงเวลานี้ก็มีอยู่แล้ว
 คือ เวลาที่ถ้าหากว่ามีสถานีตำรวจ เช่นนั้นก็หมายความว่าถ้าจับก็จับ ไม่ได้อยู่แล้ว
 ที่ท่านเห็นด้วยก็หมายความว่า จะ ให้มีอำนาจออกหมายจับเพิ่มขึ้น เท่านั้น ของ
 ที่ในส่วนแก้ที่ผู้ร้อง ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้คือหมายความว่าความหนักของ
 ประมวลวิธีพิจารณาคดีอาญา นั้นไม่ใช่ว่าผู้ใดผู้หนึ่งไปแจ้งความเลย ๆ
 แล้วไปจับตามขอใจไม่ไร เช่นนั้น ตามที่ตำรวจผู้ใดผู้หนึ่งจะจับตามหลัก
 ประมวลวิธีพิจารณาคดีอาญา เราได้วางไว้ว่าให้หนัก ตามคุณสมบัติประการหนึ่ง
 ประการที่ ๑ จับกระทำผิดซึ่งหน้าจับได้ โดยไม่ต้องมีหมายอยู่แล้ว ประการที่ ๒
 ถ้าหากว่ามี เรื่องที่จะค้นในกรณีฉุกเฉินเราก็ให้คนได้ ด้วยเหตุนี้ตามหลัก
 ประมวลวิธีพิจารณาคดีอาญาจึงวางหลักไว้ให้ไปหากำลังงานสอบสวนก่อน เมื่อเห็นว่า
 คดีมีมูลจึงให้จับ ทั้งนี้ในการจับนั้นถ้าหากว่าในร่างกฎหมายก็ไม่ต้องออกหมายจับ
 ให้ไปหา เจ้าพนักงานตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือไปศาลในชั้นศาล อำนาจจับกับคน
 นี้ ขึ้นอำนาจซึ่งมีหรือพระราชบัญญัติของวงไว้ เหลือเกินก็เจ็บว แม้แต่ใน

แม้ว่าในรัฐธรรมนูญเดิมๆ เขียนไว้ ฉบับนี้ๆ เขียนไว้ เพราะฉะนั้นการที่จะจับจะกัน
ผู้ใดต้องมีหลักฐานพอสมควรที่จะสงสัยว่า เขากระทำความผิด ถ้าเขากระทำความผิดให้เห็น
หรือมีเหตุการณ์ที่จะสงสัยว่ากระทำความผิด เขียนไว้อย่างนี้ๆ จับได้

ควรที่รัฐสภาไทย

เพราะว่าทางข้าวจที่ไปตั้งกติกาก็ไม่ค่อยจะมี และอีกประการหนึ่งในการที่ถมนคิดว่าถ้ามี
อำเภอหนึ่ง เช่น * อำเภอถ้ามีข้าวจขึ้นผู้ใหญ่หน่อย แต่มีปลัดกิ่งชั้นกรีกก็ออกหมายจับ
ไต่อยู่แล้ว และนอกจากนั้นถ้าหากว่ามีผู้รักษาการแทนเช่นเวลาไม่อยู่ก็ออกหมายจับได้
ตามความจริงเท่าที่ทราบ/มาในการ จับกุมในเมือง ไทยการ ไร้หมายจับมีน้อยมาก นอกจาก
จะมีเรื่องพิเศษจริง ๆ แต่ไม่ไต่ออกหมายจับก็มีเยอะแยะ ข้าพเจ้าคิดว่าข้อนี้
เห็นว่าควรรักษาหลักไว้ไม่ให้เสียหาย

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าขอมติจากที่ประชุม
ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดลุกขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดลุกขึ้น

ผู้ใด ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเห็นชอบก่อนรรมมาธิการร่วมกัน ต่อไป
มีผู้เสนอขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ (ประธานลุกออกจากมัสลัก) รองประธานทำการแทน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระที่ ๓ ท่าน

คือ ๑. นายภักดี ภักธมัทย์ ๒. นายทองดี อิศราธิวัน ๓. นายสวัสดิ์ สาระสาธิน

นายทองดี อิศราธิวัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ขอเสนอให้เปลี่ยน

ระเบียบวาระโดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง
จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี พ.ศ.๒๔๕๓

ซึ่งก และกรรมาธิการสามัญคณะที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว และ ๒ ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลที่บริเวณเพลิงไหม้ในท้องที่

ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ.๒๔๕๓ ซึ่งคณะกรรมการ

สามัญคณะที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว ๓. ร่างพระราชบัญญัติออกกฎหมายว่าด้วย (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา และ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ทั้งนี้เราเห็นว่า เพราะร่างพระพรหมบัญญัติ ๔ ร่างที่ข้าเจ้าได้อ่านมานั้นนี้ กรมการ
 โศกการศาสนาแล้ว ซึ่งเราจะต้องใช้เวลาไม่นานเท่าไรที่จะได้ลงมือปฏิบัติต่อไป
 ทั้งนี้หวังว่าจะได้รับความร่วมมือ จากสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายด้วย

นายถิทธิ พัทธมภ์ (บุตรศรีธรรมราช) : ที่ข้าเจ้าได้เคยปฏิบัติเคยเป็นพระเป็น
 วาระ โดยโศก เสด็จร่างพระพรหมบัญญัติก็ยกย่องว่าค่ามากหลวง (ฉบับที่ ๔) พ. ๓.๒๕๕๓
 /บุญ
 ซึ่งเคยได้เคยรับบุญที่ข้าเจ้ามาพิจารณาแล้วนั้น ก็เคยเห็นว่าพระพรหมบัญญัตินั้นจะมีประโยชน์
 โศกมาสู่ทุกสาขากรมการท่าเมืองแห่งนั้นดีมาก เพราะเดี๋ยวนี้เราก็ทราบกันแล้วว่า
 แร่ดินแดนที่เป็นที่ของการของ โศกและประเทศไทย นั้น รายได้จากแร่ดินหนึ่งส่งออก
 ความต่างประเทศนั้น เป็นราคาสูง ส่วนที่ที่คิดราคาหรือค่าธรรมเนียบนั้นก็มีสูงมาก ซึ่งทำให้
 เจ้าของเหมืองแร่ ไม่สามารถส่งออกขายได้ตามที่คิดการคิดให้ โศกมาก เพราะผลิต
 ออกมาแล้วรัฐบาล ก็ค่าธรรมเนียบสูงเกินไป การที่รัฐบาลเออร่างพระพรหมบัญญัติ
 นี้ ข้าเจ้าก็คิดว่าที่จะยกย่องว่าค่าธรรมเนียบสูง ซึ่งย่อมจะเป็นประโยชน์แก่การคิด
 แร่ และในขณะเดียวกัน เมื่อค่าธรรมเนียบได้ลดลงแล้ว ค่าแรงงานของกรมการในบุรี
 เมืองนั้นก็ย่อมจะเพิ่มสูงขึ้น โดยที่เจ้าของเหมืองไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียบสูงกว่า
 แร่ดินอีกประการหนึ่ง ข้าเจ้าก็เห็นว่าถ้ารัฐบาลนี้ของให้ประโยชน์ทั้งฝ่ายรัฐ
 และทั้งฝ่ายประชาชนแล้ว ถึงได้เสนอเข้ามาสู่สภาแล้ว แต่ว่าการประชุมคราวก่อนนี้รัฐบาล
 เสด็จได้เสนอขอเปลี่ยนพระเป็นพระพรหมบัญญัติ ๓ ร่างที่ประชุมก่อน
 ร่างพระพรหมบัญญัติอื่น ซึ่ง ร่างพระพรหมบัญญัตินั้นมีอยู่มากกว่า ข้าเจ้าเห็นว่าถ้าหาก
 โศกการจากพระพรหมบัญญัตินั้นแล้วคงจะไม่ทำให้เสียเวลาของสภาเกินไป อีกประการ
 หนึ่งข้าเจ้าอยากจะขอความเห็นสมาชิกทั้งหลายให้ เห็นว่าร่างพระพรหมบัญญัตินี้เป็นกรมการ
 และลดค่าธรรมเนียบให้แก่ประชาชนเรา จึงควรที่จะให้สภาพิจารณาคัดเลือก

นายสวัสดิ์ สาระหาสิน (กาญจนบุรี) : คือว่าความที่พูดของดิฉันได้เสนอขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระเวลานั้น ในประเด็นแรกนั้นคือว่า เรื่องอันหนึ่งที่ .. ซึ่งขอให้พิจารณาก่อนในเรื่องการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง มีที่ ก็นอกจากความคิดที่ข้าพเจ้าเสนอไว้ ข้าพเจ้าไม่ขอคัดค้าน—การที่เสนอเช่นนั้น ทั้งนี้ในเรื่องที่จำเป็นต้องให้พิจารณาเรื่องนี้ก่อน ผู้ที่เสนออีกท่านหนึ่งคือคุณภักดี เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญเกี่ยวกับราษฎรในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรีที่ถูกเวนคืนที่ดินสร้างทางรถไฟ ทั้ง ๑-๕ เป็นมาแล้ว ทุก ๆ ปีราษฎรต้องเสียภาษีเงินบำรุงท้องที่ให้รัฐบาลทุกปี เมื่อไม่ให้เกิดการเวนคืนนี้เสร็จไป การเสียภาษี ราษฎรก็ต้องรับภาระต่อไป และเงินชดเชยที่รัฐบาลสั่งให้แล้วเขาก็ไม่มีโอกาสจะได้รับคืนแน่นอน เพราะฉะนั้นส่วนที่ข้าพเจ้าคิดว่าที่ผู้แทนที่เสนอให้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระนั้น ก็สมควรจะทำให้เสร็จในวันนี้เหมือนกัน เพราะว่ากันไปตามลำดับของเรื่อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอผู้/เป็นต้นเอาอันที่ .. ขึ้นก่อน

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : ตามที่ท่านสมาชิกเสนอขออภิปรายเห็นระเบียบวาระนั้น ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วย โดยที่ท่านสมาชิกเสนออ้างว่า ร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ หรือจะทำให้สำเร็จได้รวดเร็วนั้น เราจะต้องมาพิจารณาแต่เฉพาะร่างของร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ—อยู่เหมือนกันทุกตัวร่าง เช่นระเบียบวาระที่บรรจุมานี้ เราจะเห็นได้ว่ามีที่ค้างมาตั้งแต่สมัยก่อน เรายังไม่ได้พิจารณาถึงเลย และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเรื่อย ๆ เช่นนี้ ที่ค้างอยู่ก็คงจะไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้นับความระเบียบวาระเดิมที่เสนอมานี้

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณันท์ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยในการที่จะเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ เพราะได้ฟังเหตุผลในขณะนี้ว่าทางวุฒิสภานั้นไม่มีงานจะทำ ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระเอาที่กรมการพิจารณาเสร็จแล้วเข้ามาพิจารณาที่ข้าพเจ้าเห็นจะเป็นการดีนี่

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ลงมติการที่ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ท่านผู้ใดเห็นด้วยให้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระได้ ไป
ปรกษณอื่น

สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ไปปรกษณอื่น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ มีผู้เสนอ
๓ นาย. ของคุณสวัสดิ์ ฯ กับคุณทองดี ฯ คล้ายกัน คุณสวัสดิ์ ฯ เสนอให้เป็นของของคุณทองดี ฯ
เพราะฉะนั้นมีของคุณทองดี ฯ กับคุณสวัสดิ์ ฯ เสนอขอให้สภาฯร่างพระราชบัญญัติสิทธิเลือกตั้ง
ภาคหลวงที่มี (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๓ ขึ้นพิจารณาถุก่อน ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามข้อเสนอ
ของคุณสวัสดิ์ ฯ ให้สภาฯร่างพระราชบัญญัติสิทธิเลือกตั้งภาคหลวงที่มี ขึ้นพิจารณาถุก่อน
ไปปรกษณอื่น

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณทองดี ฯ
คือให้สภาฯร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดราชบุรี
และอำเภอท่ายะกา อำเภอท่าย่าง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๕๓ ขึ้นพิจารณา
ถุก่อน ขอได้ไปปรกษณอื่น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าข้อเสนอของคุณทองดี ฯ เข้าที่ประ
ชุม

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัด
ราชบุรี และอำเภอท่ายะกา อำเภอท่าย่าง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่ง
คณะกรรมการสามัญ คณะที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

(สำเนา)

มีมติการประชุมคณะกรรมการสามัคคี คณะที่ 1
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่
จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมือง
กาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๘๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการได้ทำการพิจารณาพร้อมด้วยนายเจ้า
จันทบูรณ์ และนายประมาณ ตูตะบุตร ผู้แทนรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรคัด
หนึ่งราย คือ นายสวัสดิ์ ศาระศาลิน ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

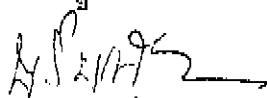
<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒ ทวิ</u>	กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓ ทวิ</u>	กรรมการเพิ่มขึ้นโดยรับความเห็น ของนายสวัสดิ์ ศาระศาลิน ผู้แปรคัด
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข

(ลงชื่อ) นายบุญช่วย อัครดากกร

(นายบุญช่วย อัครดากกร)

ลงชื่อแทนเลขาธิการคณะกรรมการ

สำเนาอันถูกต้อง

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
และอำเภอทามะกา อำเภอทามวง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในพระ
ราชบัญญัติกำหนดเขตที่ดินในบุรี เวณที่ที่จะ เวณคืนในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
และอำเภอทามะกา อำเภอทามวง อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอทามะกา อำเภอทามวง และอำเภอ
เมืองกาญจนบุรี" จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๙๖ "

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

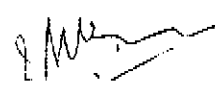
มาตรา ๓ ทวิ ให้อธิบดีกรมรถไฟเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัด
ราชบุรีและอำเภอทามะกา อำเภอทามวง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบ
ครองโดยรอบด้วยกฎหมายตามมติของพระวราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมรถไฟ

มาตรา ๓ ทวิ เงินค่าทำงวดแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองในกำหนดตาม
เวลาที่ชื้อขายได้ในตลาดในวันใดพระวราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

เลขาธิการ รัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอ
บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และอำเภอกาญจนบุรี พ.ศ.
๒๔๕๓ พ.ร.บ./๕ ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่แก้ไข มาตรา ๑
ไม่แก้ไข มาตรา ๒ ไม่แก้ไข มาตรา ๓ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้น มาตรา ๔ ไม่แก้ไข
มาตรา ๕ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้น มาตรา ๕ ไม่แก้ไข แยกที่ท่าพระราชบัญญัติ
๒๑.๓๕ น.

นายนิเวศ ศรีสุวรรณ (ร้อยเอ็ด) : ผมไม่เห็นด้วยในการที่กรรมการ
เพิ่มมาตรา ๓ ทวิ ในเรื่องที่จะกำหนดค่าทำขวัญให้แก่เจ้าของที่ดินในวินโยตราพระราชบัญญัติ
นี้ เพราะเหตุว่าการขยายเวลาให้ใช้ราคาที่ดินหลังจากวันประกาศพระราชบัญญัติกำหนด
เวนคืนที่ดินเป็นเวลา ๓ ปีเศษมาแล้วนั้น เราย่อมทราบว่าราคาที่ดินสูงขึ้นในขณะที่ราคาย
ถ้าหากว่าเราจะให้รัฐและประชาชนต้องเสียค่าชดเชยให้เจ้าของเพียงไม่กี่คนโดยเก็บภาษี
อากรจากประชาชนทั่ว ๆ ไปมาใช้แก้จนจำนวนไม่มากมายนั้นผมไม่เห็นด้วย แต่ถึงอย่าง
นั้นก็ยังมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๔ บัญญัติว่าการเวนคืนที่ดินนั้นต้องให้รัฐให้ค่าทดแทน
ด้วยความเป็นธรรม ถ้าว่าค่าทดแทนด้วยความเป็นธรรมที่เราจะพิจารณาได้โดยหลักทั่ว ๆ
ไปว่าถ้าหากว่าตั้งผู้ให้และผู้รับทั้งสองฝ่าย

ไม่มีข้อใดเขียนว่าว่าชนรับกว่ากันทั้งสองฝ่ายก็เป็นราคาที่เป็นธรรมด้วยกัน เช่น เก็บยวกัน
 จะ เป็นราคาเล็กน้อยหรือมากมาอยู่ที่ความ แต่ว่าราคาใดที่ไม่สามารถจะกำหนดได้ ผู้บริโภค
 ไม่เอา ผู้ผลิตไม่ยอม เราจึงเรียกกว่าราคานั้นเป็นธรรมไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามในกรณีที่
 มีข้อพิพาทอย่างนั้น เราทั้งสองฝ่าย ๆ ไม่ ได้ประมวลกฎหมายแห่งในเรื่องการโอนทรัพย์สิน
 กรรมสิทธิ์หรือสิทธิในฐานะที่มีราคาตอบแทนว่าเราทำ อย่างไร เราให้หรือราคาในท้องถิ่น
 ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ที่ว่าราคาตลาดจะกำหนดไว้เป็นธรรมหรือไม่ เราทั้งสองฝ่ายจะตกลงที่จะหา
 บัญชี เวเนชันถึงหาวิธีที่เห็นว่า เราเวเนชันนั้น อย่างไรบ้าง ในมาตรา 14 แห่งพระราช
 บัญชี เวเนชัน พ.ศ. ๑๔๗๗ บัญชีว่า ราคาว่าไม่มีเหตุผลพิเศษเป็นอย่างไรแล้ว ก็ควร
 จะกำหนดค่าราคาวัตถุที่กินนั้นในราคาตลาดในวันที่มีกฎหมาย^{ออก} เวเนชัน คือบอกให้เจ้าของทราบ
 ว่าเราจะขอกำหนดราคาในวันนั้นเป็นราคาที่เป็นธรรม สมมติว่าราคาที่ดินในขณะที่มีกฎหมาย
 ออกไปแล้วว่า จะ เวเนชันใน พ.ศ. ๑๔๑๑ พระราชบัญญัติ^{ออก} ที่อ้างว่า การ เวเนชันที่ดิน^{ที่}ทราบ
 นี้ได้บอกกฎหมาย พ.ศ. ๑๔๑๑ รวมเวลานี้ ๘ ปี แล้ว เราจะประเมิน ถ้าว่าเหตุการณ
 ของบ้าน เมืองที่ค่ามากกับแสดงว่าราคาที่ดินเพิ่มขึ้น เราว่าราคาจากเงินไม่คงที่ ฉะนั้นสมมติ
 ว่าที่ดินราคาในตลาดที่ออกกฎหมายออก เราหาที่จะทราบแล้วว่า ที่นี้จะ เวเนชันกำหนดกันนั้น
 แล้วว่า ราคาที่ดินเวลานั้น 1๐๐ บาท แล้วเวลานี้ ๘ ปี ย่างมา ราคาที่ดินเพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐
 บาท แสดงว่าราคาที่ดินเพิ่มขึ้น 1๐๐ บาท คือ 1 บาทวางว่า แล้วเหตุใดใน^{๑๕๖๗}จึงจะยอม
 จ่ายเงินโดยวิธี เก็บภาษีจากราคากรรมวาจาให้แก่บุคคลบางราย — ซึ่งต้อง เวเนชันที่ดินนี้ซึ่งความ
 หลักก็คือว่าเป็นของรัฐให้ราษฎรครอบครองราคาซื้อขายมาที่ดินทั่วราชอาณาจักร ซึ่งโดยได้กรรมสิทธิ์
 ถึงอย่างไรก็ต้องมีการระบุพันว่ารัฐอาจจะ เวเนชันได้โดยเจ้าของผู้ครอบครองของวัน เจ้า
 หน้าที่ที่ดินมีหน้าอย่างนี้แล้ว^{๑๕๖๗}

201

ก็ไม่ได้กล่าวว่าเป็นหน่วยงานที่ระดมเงินหรือเงินจากที่อื่นหรือเงินที่หาจากแหล่งใด ๆ ที่มีทางแน่นอน เจ้าของที่ดินก็ยอมให้รับค่าตอบแทน เมื่อเจ้าของที่ดิน
 ยอมที่ดินให้รับเงิน แล้วมีทางหาเงินที่ไหนที่อื่นที่อยู่นอก ๆ ที่มีที่อื่นก็รับราคาเงินขึ้น
 เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลสมควรว่างานนี้จะยุติให้รับเงินมาได้จากกรม
 ที่ว่าละหรือมาจากรัฐเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นชอบ

๕๖๖๖ II

นายสวัสดิ์ สาระชาลิน (นายชอุ่ม) : ข้าพเจ้าได้ตั้งอยู่ที่สถานีแล้ว
 ข้าพเจ้าว่า การศึกษาของท่าน ท่านมุ่งในทางที่จะให้รับเงินมาจกแผ่นดินไม่ใช่เงินขึ้น
 ไปในทางที่จะเกิดประโยชน์แก่บุคคลบางหมู่บางเหล่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
 ขอแสดงความหวังให้ท่านตอบว่า ที่ดินที่เวนคืนไม่ใช่เงิน ๑๐ คน ๒๐ คน หรือ ๑๐๐ คน
 และว่าถนนหนทาง ๆ ไรถนนทั้งจังหวัด ทั้งอำเภอบ้านไร่ ท่ามะกา ท่าม่วง และกาญจนบุรี
 แล้วยังมีที่อื่น ๆ ไปอีกด้วย การที่รัฐบาลมีมติอยู่แล้วว่า การที่จะให้ราคาที่ดินแล้วรับ
 ที่ดินเวนคืนนั้นของอีกให้ท่านพิจารณาเป็นกรณี และจะเป็นแบบอย่างที่จะให้ราคาเป็น
 กรณีอย่างนี้คือมีกรณีการเวนคืนที่ดินเวนคืนแล้วกรณีการเวนคืนราคาที่ดินทุก ๆ ไร่
 เพื่อที่ดินว่าอย่างไรเป็นกรณี แล้วที่บอกว่าเวนคืนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ แล้วเวลานี้
 ที่ดินราคาสูงขึ้น ๓/๗ เท่าไม่มีการเวนคืนเมื่อปี ๒๕๑๐ รัฐบาลให้หวังยังไม่ได้ว่าเรา
 จะพิจารณาอย่างไร แล้วกรณีการที่ขึ้นที่ที่ดินราคา แล้วท่านจะว่าถึงว่าที่ดินทุก
 ไร่แล้วราคาขึ้นราคาขึ้นไม่เท่ากันละไหม แล้วราคาขึ้นแล้วเงินมาจกที่ดินแล้วเวลานี้
 ถ้าขึ้นเงินสูงขึ้นเท่าไรแล้วจะให้ได้รับเงินราคาไม่จะเป็นกรณีอื่น ๆ ถ้าเป็นกรณี
 อย่างนี้แล้วเมื่อก่อนนี้ท่านเป็นผู้แทนราษฎรขึ้นเงินเดือน ๑๐๐ บาท ถ้าไม่ได้ขึ้นเงิน
 ๑,๐๐๐ กว่าบาท ขึ้นไม่เป็นกรณีอื่น และที่ ๓/๗ ขึ้นที่ดินแล้วให้ราคาเป็นกรณี
 ราษฎร

ท่านจะไม่ให้ความเป็นธรรมให้

อีกประการหนึ่งการมีกรรมสิทธิ์ที่คนอังกฤษมาครอบครอง ประเทศไม่มีคนเป็น
 ประเทศไม่ได้ เราเป็นคนอยู่ในประเทศเราถือเป็นกรรมสิทธิ์ จะมีใครบ้างไรกันได้
 ความกฎหมาย แล้วเราออกกฎหมายเพื่อความไม่เป็นธรรมไม่ใช่เพื่อเป็นประโยชน์แก่ใคร
 ท่านคงคิดว่าที่กับมาเมื่อ ๕ - ๕ ปีก่อนนั้นคิดว่าให้เท่าเทียม เมื่อเวลาจะเวนคืน
 ทำไมไม่จ่ายเงินให้เท่ากัน ถ้าหากไปถึงเรื่องเท่าที่แน่นอนแล้ว เรื่องนี้เราก็ไม่ทราบ
 ที่จะต้องตอบของยุติธรรม

๓๖-๑๖ น.

นายบุญช่วย ชัยฉากร กรรมการกิจการ : ทางเจ้าหน้าที่
 ผู้มีเกียรติได้ถามถึงข้อใจในเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๓๖ นี้ ในเรื่องนี้กระผมขอเรียน
 ชี้แจงว่าตามที่จะกระทำการได้มีการประชุมและตกลงในเรื่องนี้ ในชั้นแรก
 ก็คิดว่าจะไม่มีการแก้ไขมาตรา ๓๖ นี้ แต่เมื่อได้พิจารณาโดยความรอบคอบและถ่วงน้ำหนัก
 แล้วก็เห็นว่า เป็นการจำเป็นและสำคัญในการที่จะต้องมีผู้วิสามัญอื่น ทั้งนี้
 เพื่อให้ความเป็นธรรมในระหว่างเจ้าของที่ดินกับรัฐ ถ้าหากว่าไม่มีการมีผู้
 วิสามัญอื่นแล้วก็จะเกิดความไม่เป็นธรรมหรือเหลื่อมล้ำกัน และอีกประการสำคัญ
 ที่ผู้คดีอยู่ในเรื่องนี้ เราได้ วนคืนให้แก่รัฐในเรื่องสร้างทางรถไฟนั้น ความหมาย
 นั้นแล้ว ถ้าผู้ใดโดยหลักก็รู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าของทรัพย์สินอยู่ ราษฎรผู้เป็นเจ้าของ
 ที่ดินนั้น เมื่อเราได้มีการมีผู้วิสามัญอื่นก็จะ เป็นการช่วยให้เจ้าของที่ดินได้รับผลจากการ
 ที่เขาได้ยอมสละที่ดินของเขาให้เป็นประโยชน์แก่แผ่นดิน คณะกรรมการจึงได้
 มีผู้วิสามัญอื่น ป็นราชเจ้าของพระองค์โดยน้อมเกล้าฯ และสำหรับกรรมการ
 อีกท่านหนึ่งคือผู้ดูแลการงานซึ่งท่านได้จับ เรื่องนี้ในบางโอกาสคิดว่าท่านเจ้า
 ก/ เพราะในระหว่างนั้นท่าน เจ้าได้ร่วมประชุม เป็นครั้งแรก และท่านวิสามัญ
 กรรมการก็ได้ วนคืน เรื่องนี้ในบางโอกาสก็ ขอเชิญท่านแถลงแก่สภาผู้ช่วย

๓๖-๑๗ น.

นายโกศล สินธุเอก (ราษฎร) : โดยที่เพราะท่านเจ้าก็ได้
 ชี้แจงแล้วว่า เรื่องนี้ ท่านที่ข้าพเจ้าได้ถามก็มีความสงสัยมากที่ได้ว่าการลงมือทำเกี่ยวกับ
 รถไฟสายนี้ราว ๆ พ.ศ. ๒๔๕๕ - ๒๔๕๖ มาจนบัดนี้ถึงสมัยที่ ๕ - ๕ ซึ่งราษฎร
 ได้ยื่นสิทธิในการขอคืนให้แก่รัฐแล้วแต่จะ วนคืนในของภาค และราษฎรทุก ๆ
 คนก็ วนคืนได้หมดสิ้น จึงน่าที่จะให้แก่รัฐแล้วแต่มา นับว่าเป็นการ ลากทุบโดย
 ลอกล่ามไม่ได้ในระยะเวลาอันสั้น เมื่อมีการขาดทุนมาครบ ๕ ราว พ.ศ.
 ๒๔๕๖ ได้มีการ วนคืนให้แก่ราษฎรวิสามัญ และกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้บอก ให้ขาดออก

นั่นก็เป็นภาระมานาน หรือเกินแล้ว อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าขอเรียนขอขงใจ
ให้สมาชิกผู้แทน ได้ทราบด้วยว่าที่ดินเหล่านี้ เป็นที่เก็บค่าเช่ามาก เขาโคมาก
เป็นส่วนเช่าส่วนที่อยู่บ้าน เมืองนั้น เป็นส่วนน้อย

ส่วนที่อยู่ในบ้านใน เวียงนั้น เป็นส่วนน้อยและอีกครึ่งหนึ่งจำนวนที่ถูกเวนคืน
 นางหม่อมมางเหล่าที่ท่านว่า เป็นจำนวนนับพัน ๆ คนราชเจ้ายังจำได้ในขณะที่รับหมึก
 ในตอนแรกซึ่งสามารถบอกว่ามีวชนหลายสิบชื่อ แต่มาพูดถึงต้องรอบคอบพันคน ไม่ใช่
 นางหม่อมมางเหล่าที่ท่านว่า ราชเจ้ามีความเห็นด้วยกับกรมการเมือง ไทขึ้นจึงมาและก็
 มีความเห็นใจราษฎรที่เสียสิทธิไป ซึ่งเห็นว่าควรจะได้ความระมัดระวัง/ในท้องถิ่นใน
 ปัจจุบันนี้ เมื่อกระทำไปแล้วซึ่งเราควรจะได้คิดว่าที่จะให้ราคาเงินทดแทน ส่วนที่ว่าจะเอา
 หลักเกณฑ์อะไรมา ราชเจ้าเห็นว่าราคาที่ดินในปัจจุบัน เป็นราคาทำอะไรก็เอาราคานั้น
 เป็นมาตรฐานเป็นการเรียบร้อยดี โทษ ๆ ราษฎรมันเป็นพัน ๆ คนได้เสียเปรียบมา
 เป็นเวลานานก็ขอให้ท่านทั้งหลายได้โปรดเห็นใจชาวจังหวัดราชบุรีและกาญจนบุรี ในเมื่อ
 มีโอกาสก็ควรจะให้จะเป็นพระคุณแก่ชาว ๒ จังหวัดเป็นอบบ้าง

นายเบ็ญจ จิราภรณ์ (พิสิทธ์) : ราชเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างกรมการเมือง โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๓ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า เป็นไปตามกรมการเมือง

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา - ไม่มีการแก้ไข แต่ที่ช่วยพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ราชเจ้าขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็น

ควรให้รางวัลพระราชบัญญัติฉบับนี้ขอแก้ไขเป็นกฎหมายได้ โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๓ คน

ที่ ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดข้อมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกร้องมือ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าใช้เป็นกฎหมายได้ ขอพักประชุม
และเปิดประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาตรง

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา.

ประชุมกองเวลา ๔.๒๕ น.

ทำการแทนประธานสภาผู้แทนฯ สมาชิกสภาของที่ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุม
ต่อไป

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งกรมการช่าง
หลวงและช่างในบริเวณพลิงใหม่ในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี
จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งคณะกรรมการสามัญ คณะที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญ
กรรมการ

เลขาธิการรัฐสภา: รายชื่อกรรมการสามัญคณะ ๒

- ๑. นายทัศน กอิม โสภท ๒. นายนิธ ประจักษ์
- ๓. นายบุญชู จันทร์ศรีสุริยวงศ์ ๔. นายชกเสียง เหมขลุ่ย
- ๕. นายไพโรจน์ วิเศษโกสิน ๖. นายภักดี พัฒนภักดี
- ๗. นายสวน พรหมประดา

กรรมการเข้าประจำที่

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมมาธิการ สว.มธ. คณะที่ ๒
พิจารณาพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทาง
หลวงเทศบาลที่บริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
ปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๑๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ทำการ
พิจารณาพร้อมด้วย นายกาญจน เองสุวรรณ และ ขุนชำนาญภูมิเขตรัตน์ ผู้แทน
รัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

"

มาตรา ๑

"

มาตรา ๒

"

มาตรา ๓

"

มาตรา ๔

"

มาตรา ๕

"

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

"

(ลงชื่อ) สว. พรหมประกาย

(นายสว. พรหมประกาย)

สำเนาอันถูกต้อง.

สงวนลิขสิทธิ์

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวง เทศบาล
ที่บุรี เวณเพ็ญใหม่ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี
จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๔๑๓

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
เทศบาลที่บุรี เวณเพ็ญใหม่ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีน
บุรี ซึ่งเทศบาลเมืองปราจีนบุรีได้สำรวจที่ซึ่งจะคงเวนคืนเสร็จแล้วตามความในพระราช
บัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๑๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลที่บุรี เวณเพ็ญใหม่ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอ
เมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๔๑๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดปราจีนบุรี เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
ปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีแนวทางการวางตามแบบท้ายพระราชบัญญัตินี้ และความ
แผนผังที่ดินซึ่งจะได้ถือประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่
ให้แก่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

เสนาธิการรัฐสภา
 ทำการแทนที่ประธานสภา
 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารมหาดไทย
 สร่างและขยายทางหลวงเทศบาลที่มีบริเวณของไทย ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอ
 เมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ.๒๔๕๓

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่แก้ไข

คำปรารภ ไม่แก้ไข

มาตรา ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ ไม่แก้ไข แนนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่แก้ไข

ทำการแทนประธานสภาแทน ทบวงการที่ ๒ และ ๓ ทำการตรวจสอบเห็นที่ประชุม
 ท่านผู้ใด เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรใช้ เป็นกฎหมายได้ ไม่ควรแก้ไข

มีสมาชิกรับมือ ๑๒ คน

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไม่รับมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกรับมือ

ทำการแทนประธานสภาแทน เห็นว่าใช้ เป็นกฎหมายได้

ยกไปร่างพระราชบัญญัติสภากรรมาธิการ (สมัยที่ ๔) พ.ศ.๒๔๕๓ ซึ่งคณะกรรมการ

สภากรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

เสนาธิการรัฐสภา
 ทำการแทนที่ประธานสภากรรมาธิการสภากรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติสภากรรมา
 ธิการ (สมัยที่ ๔) พ.ศ.๒๔๕๓

๑. หลวงเจริญดำรงจากร
/พ.ศ.พ.

๒. นายชลธร ชำพร

๓. นายนาถ เงินทวน

๔. พระนิโครธาภิเษก

๕. นายบุญช่วย อัคราการ

๖. นายประยูร สุวรรณพร

๗. พระภิกษุภาสโมคคาสกร

๘. นายสวน ธรรมประคาย

๘. นายสาคร กสิณมภา

๑๐. นายสุวิทย์ ชูธาดา

๑๑. นายเสมอ กิตติภักดิ์

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
 สภากรรมการพระราชบัญญัติอากรการพาณิชย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2493

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ 3 ราย คือ 1. นายนิวัฒน์ พูนศรีศรีสุวรรณนท์ 2. ขุนอนุสรภรณ์ 3. นายบุญแดง ทองสวัสดิ์ คณะกรรมาธิการโศกนาฏกรรมพิจารณาพร้อมด้วย นายกรรชิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรี ปรากฏผลของการพิจารณากังคังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา 1	"	"
มาตรา 2	"	"
มาตรา 3	ขุณอนุสรภรณ์ ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ไต่ถามชี้แจงมีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ	
มาตรา 4	ขุณอนุสรภรณ์ ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ไต่ถามชี้แจง นายนิวัฒน์ พูนศรีศรีสุวรรณนท์ ขอแปรญัตติคัดความในมาตรา 11 เฉพาะอนุมาตรา (1) และ (2) ออก และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	

- "(1) ถ้าเป็นโค หรือกระบือ ปรบัตว์ละไม่เกินสองร้อยบาท
- "(2) ถ้าเป็นสุกร แพะ หรือ แกะ ปรบัตว์ละไม่เกินยี่สิบบาท

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย และไต่ถามแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวนไว้อภิปรายในสภา
 มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
 นายบุญแดง ทองสวัสดิ์ ขอแปรญัตติเพิ่มเป็นมาตรา 6 ทวิ ของพระราชบัญญัติอากรการพาณิชย์ พุทธศักราช 2493 มีข้อความดังนี้

"มาตรา 6 ทวิ การอนุญาตให้พาณิชย์ พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตโดยลักษณะให้เป็นการผูกขาดไม่ไต่ถามกรรมาธิการไม่เห็นด้วย และไต่ถามแล้วผู้แปรญัตติขอสงวนไว้อภิปรายในสภา.

 (นายเสมอ นิตยาธิบดี)
 เลขาธิการ.

"มาตรา 11 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 5 มีความผิดต้องระวางโทษเป็นรายตัวบุคคล
ผู้กระทำความผิดโดยอัตราความจำวนแล้วสืบที่นี้ ดังนี้

(1) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ ปรับตัวละไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

(2) ถ้าเป็นสุกร แพะหรือแกะ ปรับตัวละไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(3) ตำรวจไทยบริษัท ให้รวมบริษัทผู้ตรึงสัตว์ แต่บริษัทผู้ตั้งที่
- ถ้าปรับตามค่าเสียหายนั้น ให้จ่ายเป็นค่าสินบนแก่ผู้นำจับหนึ่ง แลถ้าศาล
ได้รับชำระเงินค่าปรับไม่พอกับจำนวนค่าสินบนดังกล่าว ก็ให้จ่ายค่าสินบนเพียงเท่าจำนวน
ค่าปรับที่ศาลได้รับ"

.....
.....

สงวน สิทธิ
ทาน

ร่าง

พระราชบัญญัติอากร การฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2493

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากร การฆ่าสัตว์

พุทธศักราช 2488

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอากร การฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2493"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติอากร การฆ่าสัตว์ พุทธศักราช 2488 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 6 ผู้ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์จะกองฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ และในวันที่จะฆ่าไว้ในใบอนุญาต

ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรมในศาสนานั้น จะทำนอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้

การฆ่าสัตว์ เนื่องในงานศพตตามประเพณีแห่งท้องถิ่นหรือการ ฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นที่กันดาร จะทำนอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การฆ่าสัตว์ตามความในสองวรรคก่อน จะต้องมีต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้แทนพนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติอากร การฆ่าสัตว์ พุทธศักราช 2488 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอากร การฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

คือการรวมเป็นมณะ ๒ บาท ถ้าเป็นห้องที่อื่นในชายแดนเข้ามา ๒ บาท
 กระป๋องน้ำในถ้วยดื่มน้ำที่ติดต่อกับทางประเทศ ๕ บาท ถ้าข้างใน ๑๐ บาท สุนัข ถ้า
 ติดต่อกับชายแดน ๓ บาท ถ้าข้างใน เข้ามา ๕ บาท และหรือกระป๋องน้ำที่ติดต่อกับ
 ชายแดน ๑ บาท ถ้าติดเข้ามาอีก ๒ บาท

มีอำนาจจำกัดที่เรากองเลียมของกติก

๔. ความผูกพันที่ระบุในบัญชีนี้ ผู้กระทำผิดจะถูกปรับอย่างสูงไม่เกิน ๕/๖/๑๐๐ บาทต่อครั้งหนึ่งครั้ง

๕. ความร่างใหม่ที่รัฐบาลเสนอมา จำกัดไว้เพียงครั้งเดียวอาจถูกปรับถึงหนึ่งบาทหรือห้าครั้ง ซึ่งกว่าในอาชญากรรมรับเอาเงินแล้วว่าถูกยึดก็ได้

๖. ความร่างที่รัฐบาลเสนอมาใหม่ทั้งไทยปรับและจำคุกผู้กระทำผิดต้องขึ้นศาลผู้รายไป ไม่อาจจะเป็นคดีเล็กใหญ่

๗. ที่ศาลเจ้าเสมอขอสิทธิที่ไทยจำคุกในต่างประเทศไทยปรับสถานเดียว และขอลดค่าปรับลงก็เพื่อให้อยู่ในอำนาจ—ของคณะกรรมการอำเภอเตรียมเห็นได้ ทั้งที่ออกใช้มาแล้วก่อนปี ๒๔๔๔ คือไทยที่คณะกรรมการอำเภอเตรียมเห็นได้ กฎหมายสิทธิปกครองของท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๑๐๕ บัญชีว่าดังนี้ "ความผิดใด ๆ อันต้องตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายอื่น ถ้าผิดเป็นอยู่ไทยก็ดี ความผิดล่วงละเมิดพระราชบัญญัติภาษีอากร อันเป็นปรับค่าผิดไว้ในพระราชบัญญัติไม่เกิน ๒๐๐ บาทก็ดี เมื่อกรมการอำเภอใดเห็นว่าจำเลยมีพฤติการณ์กรมการอำเภอมีอำนาจที่จะเปรียบเทียบโทษกลางคืนได้ ถ้าไม่ตกลงคืนโทษก็ดี หรือกรมการอำเภอเห็นว่าโทษต้องจำเลยเกินกว่าปรับ ๒๐๐ บาท หรือเป็นโทษทั้งปรับทั้งจำ หรือโทษจำอย่างเด็ดขาด ก็ได้หลังคดีเรื่องนี้ไปทั้งเมือง" ถ้าจำเลยยอมเห็นค่าปรับตามเทศกรมการอำเภอเตรียมเห็น คดีก็เป็นอันเลิกแล้วกันใหม่ เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงภาษีตามพระราชบัญญัติอากรจำกัดกับภาษีอย่างอื่นแล้วจะเห็นว่ามีความแตกต่างกันมาก เช่นภาษีเงินได้มีอากรและภาษีไม่ครบบริบูรณ์ถูกปรับเท่าตัว แต่ส่วนการเรียกอากรจำกัดไว้เพียง ๑ บาทอย่างสูงเพียง ๕๐ บาทเท่านั้นอาจจะถูกบังคับให้เสียเงินคณนพจนถึง ๑ หมื่นบาท หรืออาจถูกจำคุกเสียด้วย จึงเห็นว่าผู้กระทำผิดไม่ได้รับความเป็นธรรมในเรื่องที่ผู้ถูกหมายเกี่ยวกับภาษี เมื่อเห็นดังนั้นจึงเห็นว่ากรณีที่ ๗/๗ กฎหมายวางโทษไว้สูงเช่นนี้ไม่ชอบด้วยเหตุผลและหลักวิชา จึงจะเรียนเป็นข้อ ๆ ดังนี้

ข้อ ๘. กำหนดโทษไว้สูงเกินกว่าเหตุผู้กระทำความผิดในข้อนี้—ถ้ามี ๔๐ บาท หรือ
 อย่างสูง ๕๐๐ บาท คือผู้กระทำผิด • โทษปรับ ๕๐๐ บาท และในกรณีผู้กล่าวหาตน
 สมควรกับกระทำความผิด

เพียงแต่ชาวต่างชาติเกิดจากรัฐตั้งแต่ 10 ปี ถึง ๓๐ ปี หรือเกิน 10,000 บาท หรืออาจจะถูกปรับในระหว่างทั้งสองสถานที่ได้ สิทธิได้เป็นของรัฐและชาติได้ สิทธิโดยอัตโนมัติ เป็นของตนเอง ไม่ควรที่จะถูกลงโทษถึงเพียงนี้ แม้กฎหมายที่ ใช้ด้วยสิทธิอันมีอันสิทธิยังไม่มั่นคง โทษรุนแรงถึงเพียงนี้ อย่างนี้จะ เอาแบบธรรมดา เที่ยงกันแล้วจะ เห็นได้ว่าเป็นการฉกฉวยการปกครองซึ่งประเทศ เราปกครองด้วยการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย มีหลักว่ารัฐต้อง เสริมให้พล เมืองมีที่ดินที่อยู่ ไม่ควร ออกกฎหมายในเรื่องอาหารการกิน ถ้าจำเป็นต้องมีกฎหมายนั้นก็ต้อง นอกเหนือให้ เป็นเบา การ เขียนกฎหมายโดยมุ่งจะมีทั้งคัมภีร ราชฎี ฎีระชาธิก เพียง เล็กน้อยนั้น รัฐมาในระบอบประชาธิปไตยในสิ่งกระทำ เว้นแต่จะเป็นเบ็ดจากร เว้นแต่ประเทศ ประชาธิปไตยใช้ระบอบเบ็ดจากร เพราะถึงการอยู่กันของประชาชนก็ในเรื่องการ ข้าราชการนี้ เข้ากันก็ยังไม่ถึง เพียงนี้ ในระบอบเบ็ดจากรโดยระบอบกษัตริย์สมัย ก่อน เปลี่ยนแปลงการปกครองก็ยังไม่ถึง โทษรุนแรงถึงเพียงนี้ คือมากกว่านั้นมาก ถ้ารัฐ หวังแต่จะ เก็บเงินเข้าคลังโดยวิธีการ เขียนกฎหมายอย่างนี้ไม่ดี จำต้องใช้วิธีการอย่าง อื่นโดยไม่ให้ราษฎรหนัก เลี้ยงภาษีต้อง ให้เขาที่มีความรู้สึกภาคภูมิใจและไว้ชีวิต ส่งเสริมใน การ เลี้ยง เพราะหนักก็ หาอาหารให้ดี หรือ ส่งเสริมแนะนำที่ดีเหล่านี้เป็นต้น ที่ว่าฉก ฉกฉวยนี้ เข้าที่กระหม่อมเอาได้ การลงโทษในทางอาชญากรรมที่กระทำผิดนี้ เว้นแต่ประ- ปรายที่กระทำผิดที่มีจิตใจชั่วร้าย เป็นโจร นี้เราชาวต่างชาติของเราเอง เพื่อให้เป็นอาหาร ในความจำเป็น ในเรื่อง เป็นอาหารที่ดีหรือเพื่อการอื่นก็ไม่ควรจะลงโทษหนัก เพราะ สิทธิเราเลี้ยงเองและทำกินขึ้นเอง เป็นการหนักถึงขั้นภาษี เราไม่ได้มีจิตใจชั่วร้ายจน กระทั่งสังคมไม่ยอมรับนับถือบุคคลนั้น โทษต้องไว้หนัก เว้นแต่เขาชนหนักก็ระคายถูก ด้ในโทษอาชญากรรม เพราะชาวชนบท เลี้ยงสัตว์เลี้ยงไว้เพื่อไม่ให้อาหารการกิน เป็นงาน ต่อความชั่วไม่ได้จึงจำต้องหาสัตว์มาเลี้ยง เป็นอาหาร

และประมุข เรื่องนี้ทางสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลมีได้เคยพบกัน ข้าพเจ้านี้ประชุม
 ครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ทางรัฐบาลโดยเพราะท่านรัฐมนตรีหลายคน
 ถูกจับด้วย ก็บอกจะให้ตีหนังสือมาลงบ้าง เมื่อเห็นด้วยเช่นนี้ท่านก็ไม่พูดอีก
 ว่าสมาชิกฝ่ายรัฐบาลจะต้องเห็นตามฝ่ายรัฐบาลเสมอไป ให้วิธีไหน
 เมื่อแสดงว่าท่านไม่พูด เราให้วิธีไหนก็ได้ก็หมายความว่ารัฐบาลนั้น เห็นออกเห็นใจ
 ราษฎรผู้ที่จะต้องรับกรรมใน เรื่องนี้แล้วก็เชื่อว่าสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล
 ถูกพิจารณาราย เรื่องนี้ด้วยดี และถึงเพราะท่านฝ่ายค้านนั้นกระดกก็เชื่อว่าท่าน
 ย่อมเห็นฝ่ายค้านรัฐบาลตลอดมาและ เรื่องนี้ที่บอก เป็นวิสัยของท่านที่จะ ต้องคำนึงด้วย

๑๔.๔๕ น.

นายเขียน เกษสุวรรณ (๑๓.๕) : การที่ท่านสมาชิก

ท่านหนึ่งไปกล่าวกับท่านไม่ เมื่อมี ถ้าหากว่าพิจารณาคำอภิปรายนั้นแล้ว
 ทำให้ข้าพเจ้ากลับใจไปเหมือนกัน คล้ายกับว่า ก็ผมจะบอกให้โดย แต่ที่ว่า
 รัฐบาลหนึ่งซึ่งทำให้ข้าพเจ้าคิดและให้ข้าพเจ้าที่นำอภิปรายในฐานะ เห็นฝ่ายค้าน
 คือไม่เห็นด้วย ก็เพราะเนื่องจากว่า ราชองเล็งถึงผลประโยชน์ส่วนรวม
 เราจะได้ถึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเพราะบุคคลหรือส่วนตัวนั้นไม่ได้ และทั้งนี้
 ข้าพเจ้าใคร่จะขอถาม เรียนว่าความที่ท่านสมาชิกของถาวรจะให้ลดค่าปรับ
 ลงไปและให้เลิกการจำคุกเสียเลยนั้น ความความเห็นที่นั่นจะเป็นใจอย่างนั้น
 แต่ที่นี้ข้าพเจ้าใคร่จะถาม เรียนว่าความที่กรรมการตุลาการตุลาการด้วยนั้น ไม่มี
 การเพื่อยุติโทษ ๆ ทั้งสิ้น การที่ทางรัฐบาลได้เสนอในเรื่องการลงโทษ
 ผู้ที่ไม่เสียจากกรเมื่อนี้คือไม่ต้องการจะให้ทำตัวโดยตลอด การที่จะเปิด
 ทางให้ราษฎรคือมีการปรับเล็กน้อย จำคุกไม่มีฐาน ขัดหลายไม่มี แต่ทั้งนี้
 ไม่ได้หมายความว่าถึงราษฎรที่อยู่ในการห้ามหาเงินทุจริต แต่ที่ว่าในทางทุจริต
 ก็มีมากมาย เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลหันเหเช่นนี้ก็เพื่อจะลดงานผู้รับจ้าง ๆ

เท่านั้นไว้ให้กับราษฎรนั่นเอง ไม่ใช่จะเอาไปไหน ไม่ใช่จะเอาไปทำอะไร
ทั้งนี้จะบอกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าในหนังสือ ๆ เราจะต้องมีการถ่ายเทสิทธิ์ต่าง ๆ

ไปทั่วสารทิศ เช่นทางภาคอีสานทางภาคกลางแล้วถึงไปทางภาคเหนือถึงไป
ทางภาคใต้อ่างนี้ เพราะอะไร เราจะเห็นได้ว่าความไม่เพียงพอของสิทธิที่มี
อยู่ในประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า เราเปิด โอกาสให้มีการลงโทษจำคุกหรือปรับ
แต่เพียงเล็กน้อยแล้ว ใครจะไปกลัวอะไร มันเสียว่าจำคุกเดือนหก ๆ คุกขี้
น้ำมันมีน้ำจืดวันหนึ่งถูกปรับ ๕๐ บาท หรือ ๑๐๐ บาทไม่รับปลดอะไรเลย

แต่ดลที่สุด ในเมื่อหากว่า ไม่มีวีว ไม่มีควายทำนาแล้ว ราษฎรก็จะต้องออกกัน นั้นเป็นสิ่ง
สำคัญ นอกจากนั้นเกี่ยวกับภาษีอากรก็เหมือนกัน ถ้าหากว่าเราเปิดโอกาสหรือว่า
มีการลง โทษหนักลง เล็กน้อยแล้ว ใครบ้างที่จะเดินทางไปเสียภาษีอย่างว่า ก็ไม่มีใครที่
จะเสียภาษีเลย บอมนให้เสียค่าปรับ เสียก็กว่า นี้พูดอย่างง่าย ๆ และกระทรวงก็คิดว่าสิ่ง
เงิน ๕๐ บาทที่ คุ้มทางมาเสียภาษีอากรเห็นจะไม่มานั้น เพราะฉะนั้นในการที่เรา
จะผ่อนผัน เช่นนั้นไม่ถูกเหมือนกัน ควรมีการที่จะลงโทษไว้แก่ผู้ที่ทำการทุจริต เพราะอาจ
จะชะโมยควายที่โน้นไปสักตัวเขาไปฆ่าเสีย และหาว่าไม่เสียอาชญาบัตรปรับ ๕๐ บาท
อย่างนี้ใคร ๆ ก็ทำได้ ถ้าผู้ใดหากว่าวางโทษหนักก็เป็นการทำแรงขม คือทำให้มี
หิริโอภัพะ ให้มีการบังคับบ้าง นี้เป็นประการหนึ่งเหมือนกัน

และอีกประการ หนึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าความที่รัฐบาลหรือมีสมาชิกเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาดูประหนึ่งว่าลงโทษเป็นการร้ายแรงกว่าคอมมิวนิสต์ แต่
ข้าพเจ้าไม่เชื่อ เพราะว่าผู้ที่อภิปรายนั้น ไปอยู่ประเทศฝรั่งเศสเข้ามาแล้ว เพราะฉะนั้นย่อมเป็นจริง
ไปไม่ได้ เป็นการที่พูดเพื่อต้องการให้เห็นต่าง ๆ เท่านั้นเอง และอีกประการหนึ่งก็ถึง
พูดอีกว่า ดูประหนึ่งว่ารัฐบาลนี้ทำการแย่งการ ที่มีถ้าหากว่าเขาคงการ ข้าพเจ้าไม่เชื่อ
เลยว่าในฐานะผู้อภิปรายนั้นจะมาสืบสนุนรัฐบาลในเมื่อรัฐบาลนี้เป็นขบวนการ และท่าน
ก็ยังอยู่ในกลุ่มสนับสนุน ท่านก็ไม่ได้ออกไป นี่เป็นการที่ต้องการพูดให้เคลือบเคลิ้ม เรื่อง
เป็นอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคอีสานซึ่งมีวัวมีควาย
มากก็อาจจะนึกว่าควรจะมีการฆ่ากันหรือเอามารับประทานกัน ซึ่งเห็นว่าตัวนั้นมันมาก
ไม่ทราบแคลน เพราะฉะนั้นที่น้องไทยควายที่ไม่ได้อยู่ในภาคอีสาน เขาก็ต้องอาศัยพึ่งพา
ซึ่งกันและกัน ดังเพื่อที่จะช่วยในจังหวัดอื่น ๆ โดยอาศัยสัตว์ภาคอีสาน ถ้าหากที่น้อง
ภาคอีสานช่วยกันฆ่าตัวเสียหมดแล้ว

ที่จะเอาข้าวที่โหมไปกินกัน นี่ก็เป็นของที่ควรคิดคำนึงถึงส่วนรวมให้มาก โดยคณะกรรมการ
 ของเราซึ่งผู้ที่มีการมีงานทำอยู่สุจริต หรืองานรับเงินโต ๆ ก็ตาม การจะเสียข้าวสาร
 เล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ควรระวังเกินไป ไม่ไร่ว่าเมื่อสิ้นแล้วเขาไม่ให้ เขาก็ให้ ถ้าเรา
 มีไม่ไร่น้อยแล้ว ให้ใครมา เขาอาจจะไม่มา ข้าราชการชอกชานรับเงินในข้อ ๆ
 ความที่ข้าพเจ้า เห็นควรวางควร ให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการได้เสนอขึ้นมาแล้ว
 ๔๔.๕๑ น.

ร.ท. จารุมุข เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : สำหรับในการที่มีผู้ประพฤติชั่วนี้
 ข้าพเจ้ามีความนำใจช่วยกับผู้ประพฤติ ก็เนื่องจากเหตุผล ๒ - ๓ ประการ ประการ
 แรกก็คือ ทิศทางว่า โหมต้องแก้ปัญหาที่กระทำคามนิคมความมาตรา ๔ นี้เป็นโหม
 ที่หนัก ก็น่าจะไป ถ้าจะพิจารณาไปถึงประเพณีชาวบ้านทั้งหลาย โดยคณะกรรมการอย่างนี้
 ผู้ที่ทนจนกระทั่งจนมากที่สุดในบ้าน เรื่องกฎหมายอย่างนี้ ก็ยากที่จะหา สำหรับภาคอีสาน
 นั้น ความจำเป็นในการล่าสัตว์มี โหมมีอยู่เป็นจำนวนมาก เวลาเขาจะล่าสัตว์มี โหม
 ธรรมดา เขาก็ล่ากันนั้น ในหมู่บ้านหนึ่ง สมมุติว่ามีร้อยหลังคาเรือน ๑ สมมุติว่าจะมีการ
 ล่า โหมสักตัวหนึ่ง ชาวบ้านเหล่านั้นก็ ร้อยไร่ เงินกันออก ๕ - ๑๐ บาทต่อหลังคาเรือน เมื่อ
 ออกเงินอย่างนั้นแล้วมากกระทำคามนิคม คนทั้งหมู่บ้านช่วยหลังคาเรือน ก็คิดว่ามี
 ส่วนร่วมในการล่าคามนิคม ถ้าหากว่า จะพิจารณาถึงบทกฎหมายที่ออกมาในมาตรา ๔ นี้ ถ้า
 หากเป็นตามที่คณะกรรมการพิจารณาว่าวินิจฉัยคดีสืบที่ขาดไปแล้วมันจะก่อให้เกิดความ
 / ขาด
 กระดกกระเทือนอย่างนี้ เพราะว่า คนทั้งหมู่บ้านก็จะจะต้องทำโทษคนทั้งหมู่บ้าน
 มา เป็นข้อ เป็นความ บางทีอาจจะถึงถูกกักตัวไปทั้งหมู่บ้าน นี้ก็เป็นเรื่องซึ่งผู้
 เป็นกรรมการอย่างนี้ นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งการจะปรับบุคคลที่กระทำคามนิคม
 สมมุติว่า ในหมู่บ้านนั้นมีร้อยหลังคาเรือนแล้วให้ปรับเป็นรายหัวคนละ ๑๐ บาท โหมหรือกระโท
 ๑ วันก็จะได้ ไม่เกิน ๕๐๐ บาท นี่ถ้าหากว่าคนทั้งหมดในหมู่บ้าน นั้นมีความส่วนร่วม
 กระทำคามนิคมทั้งหมด

สมทบกัน หรือว่าบริจาคความรุดาคตัวละ ๕๐๐ - ๕๐๐ บาท ปรับทั้ง ๕๐,๐๐๐ บาท จะเป็น
การเดือดร้อนมาก เพราะฉะนั้นขอความกรุณาต่อที่ประชุมนี้ขอได้โปรดเห็นใจผู้แปรรูปคดีด้วย
๔.๕๖ น.

พระครูภาวนวิมลศาสตร์ กรรมการ : กรรมการของเมืองชอัครค้ำานของ
ท่านผู้แปรรูปคดี คือกฎหมายมันมีความประสงค์อันแท้จริงหรือส่วนสำคัญที่ได้เขียนขึ้นก็
เพื่อให้ความสะดวกแก่ราษฎรที่จะไปอาศัย ใ้จ่ายบั้งขึ้น คือว่าการดำเนินเรื่องในงาน
ประเพณีแห่งท้องถิ่น หรือการดำเนินในท้องถิ่นที่กันดารคดี มันจะห่างไกลโง่ และ
ชอชญาตคนเจ้าพนักงานตั้งสำนักงานใหญ่ในที่นั้น ชอชนี้เป็นการเปิดโอกาสให้จ่ายค
ขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ เราผู้ผู้กฎหมายเราเขาความประสงค์อย่างใดจะมีโทษจำคุกด้วย
ในเรื่องโทษจำคุกกฎหมายในท้องถิ่นไม่ได้แก้เลย คือกฎหมายปัจจุบันที่ใช้อยู่มันไม่พิมพ์รับ
ไม่เกิน ๕๐๐ บาท จำคุกไม่เกินปี กฎหมายปัจจุบันมีโทษแก้หรือเพิ่มขึ้น เรื่องเกี่ยวกับการ
ลงโทษนี้แก้ คือเดิมลงโทษมากกว่าให้รายตัวบุคคล ผู้กระทำผิดให้ลงโทษรายตัวบุคคลผู้กระทำ
ผิด ซึ่งแก้ไม่ได้ เห็นคำว่าปรับเรื่องตัวที่เป็นวัตถุแห่งการว่า คดีชนิดหลักกฎหมายไทย
ว่า ๆ ไปบอกว่าการไล่คนกระทำผิด ความผิดมากกว่าบุคคลเพียง เขาเขียนให้ทรง
กัมพลกการ ความขรรคมคาค็ไปเขียนนั้น อีกประการหนึ่งผู้กระทำผิดฐานะต่าง ๆกัน กฎหมาย
ปัจจุบันที่ใส่โทษก็ควรจะช่วยเหลือ ชอชปรับเท่าไรก็ตามช่วยเหลือด้วยดี แต่ความกฎหมายมันยอม
อยู่ในคู่มือของศาล ผู้กระทำผิดบางคนก็ควรลงโทษหนัก บางคนลงโทษน้อยเพราะอยู่
ในอุบลพินิจของศาล ในการปรับเรื่องตัว บางคนอาจปรับ ๑๐ บาท ก็เอาเพียงบาท
เดือนหรืออะไรอย่างนี้ ส่วนที่ห้ามบอกกฎหมายมันก็มีโทษจำคุกหรือปรับถึง ๕๐๐ น
มันปรับโทษน้อย เพราะกฎหมายปัจจุบันก็เป็นอย่างนี้แล้ว

อันนี้ทางกรรมสิทธิ์ก็อยากจะขึ้นจริงว่า เรื่องสารพัดนี้ความประสงค์ของกฎหมายนี้
 นั้นมีหลายอย่าง ไม่ใช่สักแต่ว่าใครอยากจะทำสักวันแล้วไม่ชอบญาติที่มีความผิด กฎหมาย
 นี้มีความมุ่งหมายไปไกลยิ่งกว่านั้นมาก เพราะว่าทางวาทคดีละในยี่สิบปีไปชำระ ในเรื่อง
 คดีของบ้านหรือคดียกทรัพย์นั้น เจาน่าสืบถึงกว่า เมื่อเช่นนี้จึงมีกฎหมายเรื่องทวงถามการ
 การว่าคดีเพื่อ เป็นการป้องกันไว้ก่อนหนึ่ง เมื่อสืบไม่ได้ถึงศาล การลึกลับในคดีระวาง
 นำสงสัยเกี่ยวกับการลึกลับในคดีก็มีโอกาสลงโทษจำคุกได้ อันนี้ประการหนึ่ง ความประสงค์
 ของกฎหมายนี้อีกอันหนึ่งก็คือว่า สัตว์จำพวกนี้เช่นไก่ กระจับปี่ เป็นสัตว์ใช้พาประโยชน์
 ในการช่วยแรงงานของการกสิกรรมการอุตสาหกรรมอยู่แล้ว ไม่ใช่กินเนื้อสัตว์เท่านั้น เมื่อ
 เป็นเช่นนี้เพราะว่าสัตว์พวกนี้มีความจำเป็นอย่างถึงที่สุดของมนุษย์จำพวกนี้ไว้เพื่อใช้ประโยชน์
 ในทางลากรูท ในทางไถนา เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะปล่อยไว้หากินง่าย ๆ สักนั้นมาก ๆ
 ความเดือดร้อนในเรื่องการกสิกรรม และในเรื่องแรงงานซึ่งประเทศก็จะเกิดขึ้น อันนี้
 เป็นเหตุหนึ่งจึง เป็นทางที่จะต้องป้องกันไว้ แล้วก็อยู่ในจุดคิดของศาลแล้ว ฉะนั้นเรื่อง
 ซึ่งราษฎรทำสัตว์ ของตนเองตามธรรมดาแล้ว เขาก็คงไม่ลงโทษถึงขนาดจำคุกหรือจะ
 ปรักถักกันอะไร ที่นี้อาจจะเป็นด้วยมีจ้างช่างานใหญ่ ๆ ๓ ๆ โดยเป็นการค้าซึ่ง
 ถึงกันว่า รวยโดยการ เลี้ยงกฎหมายเช่นนี้ ศาลก็ควรจะลงโทษให้หนัก ๆ ความประสงค์
 ของกฎหมายนี้เป็นประการที่สอง ที่นี้ประการที่สาม ก็เกี่ยวกับทางป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ
 ซึ่งเกี่ยวกับมนุษยโลก เมื่อสัตว์ที่ฆ่ากัน จึงได้มีการควบคุมเพื่อประชาชนจะ ใดไม่ของมนุษยโลก
 เมื่อสัตว์ลดเหลือฆ่าอัน เป็นภัย ก็เมื่อความจริงนี้ของอย่างนี้ และอีกอย่างหนึ่งที่ย่านชุมชน
 และผู้นับสนทนาคำประมุขที่ห้ามบอกว่า เมื่อเห็นกฎหมายอย่างนั้นแล้วก็ต้องไปศาล เพราะ
 คดีอำเภอบริเวณ เข็มไม้ไถ่ อันนี้ถึงจริง แต่ว่าก็มีกฎหมายอยู่หลายอย่าง เหมือนกัน ที่มี
 โทษอย่างนี้ แล้วก็เปรียบ เข็มไม้ไถ่

แต่มีผลการประลองที่กรมการ โศภิตยาวนานกว่าเป็น เรื่องของพระ โยชนส่วน
 วมที่จะช่วยในทางเศรษฐกิจของบ้านเมือง อย่างนี้แล้วกับความจำเป็นเหมือนกันว่า
 จะต้องไปคิดไปถึงศาลโดยไม่เปรียบเทียบอะไร เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีเหตุผลที่จะช่วยผู้
 กระทำผิดแล้วก็คิดว่าควรกำหนดโทษไว้พอไว้อย่างกฎหมายเดิมฉบับที่ โสภิตมาเป็นฉบับ
 เป็นเหตุผลดีกว่าที่จะแก้ไขโทษกับตนเอง

๕๕.๐๘ น.

นายใหญ่ สวัสดิการ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้านั่งฟังมานานแล้ว ครั้งแรกที่
 ไม่ค่อยใจ แต่เมื่อฟังเหตุผลของผู้และคำชี้แจงของกรมการแล้ว ข้าพเจ้ามีความ
 เห็นด้วยกับผู้ว่าราชการเมืองที่ขอโทษแล้วจะยกกลางที่ผู้ประวัติ โศภิตผู้ไว้ เหตุผล
 ล้ำๆ ก็คิดว่าข้าพเจ้าปรารถนาที่จะ โศภิตผู้ทำผิด ในลักษณะซึ่งไม่ได้เป็นอาชญากรและไม่
 เป็นภัยแก่ชุมชนรุนแรงนักถูกลงโทษที่เหมาะสมสมควรหนักเกินไป โศภิตผู้ทำผิด
 ซ้ำเอง เป็นหลักซึ่งมีผู้มีความกฎหมายสมควรสมควรกฎหมายซึ่งลงโทษว่าอะไร
 ควรลงโทษแต่โทษ ถ้าคำนึงถึงเหตุผลประการอื่น ๆ โดยเอากฎหมายฉบับนี้ที่กล่าวไว้
 คำนึงเป็นการผิด ถึงแม้ว่ากรมการผู้หนึ่งจะว่ากฎหมายกับบ้านเมือง ข้าพเจ้าเอง
 เห็นว่าที่วางไว้แต่เดิมแล้วไม่ถูกต้อง โศภิตผู้สำคัญ ในพ.ร.บ. พ.ร.บ. ซึ่งกรมการกล่าว
 เหมือนกัน คือกฎหมายภาษีอากร กฎหมายควบคุมการค้าสัตว์เป็นกฎหมายภาษีอากร
 เจตนาของกฎหมายฉบับนี้ เพื่อคุ้มครองราชการก่อนที่จะออก กฎหมายควบคุมการค้าสัตว์
 นั้น ความมุ่งหมายก็เพื่อจะเก็บค่าธรรมเนียมการค้าสัตว์เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีความมุ่งหมาย
 อย่างที่กรมการว่าเพื่อมาคุ้มครองเศรษฐกิจอะไรอย่างนั้น แล้วการค้าสัตว์ที่เป็น
 สัตว์ของสัตว์ของนั้นก็ไม่ใช่กับกลุ่มคนอย่างใดเลย เป็นแต่เพียงว่าหลักเสียงภาษี
 ราชการ ไม่เอาเงินให้รัฐ การหนักถึงภาษีอากร จะว่ามีปริมาณอะไรอะไรก็ตามก็ไม่หนักใน
 เรื่องนี้ก็จะถึงอีก ความจริงคนทุกคนพยายามจะหนักภาษีอากร ข้าพเจ้าว่าฉบับนี้

ระบอบรัฐสภาขึ้นที่ถืออยู่โดยความดีความชอบ ในเมื่อสถานที่ที่ผู้พิพากษาตรวจราชการก็ไม่ค่อยมาก
 จะเห็นความดีในกรรัฐสภา เมื่อเป็นสภาที่อยู่ในรูปอย่างนี้แล้วเราจึงคิดว่าหากที่จะมีบท
 ถึงกับให้ราชการเห็นความดีความชอบที่พอประมาณ แต่ไม่ใช่ว่าถูกจากทุกหนี่งที่อย่างนี้ คือ
 กฎหมายที่แก้ไขมีผล โดยที่ทุกหนี่งในลำดับการแก้ไขเป็นแบบองค์กัน ร้อยละ สิบห้า เจ
 ไม่เห็นความจริง ๆ เมื่อได้ถึงเหตุผลอันประจักษ์แล้วก็ควรจะมีรับกันได้

ในประเด็นสำคัญนั้นคือว่า เมื่อมีโทษขึ้นอย่างนี้แล้วก็ควรจะได้ คุ้มกันกันไว้ และ ไม่ทำให้
 เป็นท้องปริ่ม สมอไป และถ้าหากว่าไม่ คุ้มครองกันไว้ซึ่งห้องวังกันไว้ โดยถือหลัก
 กฎหมายที่จะ เปรียบ เทียบ ได้ เป็นข้อสำคัญ การที่กระทำผิดซ้ำๆ เข้าคิดว่าถ้าจะ
 เอากรณีใดกรณีหนึ่ง เป็นเครื่องวัดแล้วจะ เปรียบกฎหมายความผิดการ อาจจะไม่ชอบ
 ด้วยวิธี เปรียบกฎหมายก็จะต้อง เปรียบ เปรียงถึงความผิดและ ตีกระแสรวมความผิดอย่าง เปรียบ
 กันว่าคนที่กระทำผิดอย่างนั้น เป็นอันความผิดร้ายหรือ เปรียบกับโทษถึงคงหรือเปล่า
 ที่จะมีโทษก็มิใช่โทษใดในฐานะผู้มีอำนาจคืออย่างกล่าวทั่ว ๆ ไปว่าสมมติจะ เปรียบ
 กฎหมายอะไรก็ได้ เปรียบได้ แต่ว่าการ เปรียบ เปรียง นี้จะถูกยกความผิดวิชาความรู้กฎหมาย
 หรือไม่ ซ้ำๆ เข้าคิดว่าคงโทษคงและ เหตุผลก็คงโทษคง เหมือนกัน
 มีหน้าที่ไม่ทำอะไร กรรมวิธีการก็บอกจะให้คดีที่ห้ามผิด เรื่องของสมาชิกซึ่งศาล
 หักเรื่องไป ผู้ประพฤติกฎก็ปรารถนาว่าหากแต่ทำงานตามส่วน ที่ผู้กล่าวแล้ว เปรียบ
 ควรรับได้ก็ให้รับ ที่กล่าวอย่างนี้เพราะกรรมวิธีการมากกว่า โทษให้โอกาสโดย ไม่
 ต้องสักลอบแล้ว ซ้ำๆ เข้าคิดว่ากรรมวิธีแรกๆ ว่าการ มาถึงขั้นนั้นถ้าหากว่า จะ
 ทำในที่ใด ๆ ก็คงแล้วแต่แบบและระเบียบที่อธิบายกำหนด ยินดียังไม่รู้ว่า
 จะกำหนดอย่างไร และข้อเท็จจริง ก็เห็นว่านิสิตก็กำหนดว่าสิทธิซึ่งไม่มีการที่ไม่ให้
 มา แม้ซ้ำๆ เข้าจะมีสิทธิ์ของซ้ำๆ เข้าผู้ว่าหากว่าซ้ำๆ เข้าไปของทุก ๆ คนไม่ให้มา
 และถ้าซ้ำๆ เข้ามาที่ส่งห้องศาล เหตุผลอย่างนี้ซ้ำๆ เข้าควรหรือไม่ที่จะถูกจำคุก
 ถึง ๑ ปี วิถีปฏิบัติเกี่ยวกับซ้ำๆ เข้ามีความอยู่กันหนึ่งอย่างจะ มาที่หน้าผู้ใหญ่ ๆ
 ความ เรื่องความร้ายถึงความผิดและ หน้าทีหลังกฎหมายทั่วไปแล้วซ้ำๆ เข้าเป็น เจ้าของ
 ทรัพย์สินที่ควรที่จะ ไรทรัพย์สินของซ้ำๆ เข้าความชอบ นอกของกฎหมาย ที่กฎหมาย
 ก็ให้ชอบ นอกที่ว่าแล้วก่อนนิสิตจะกำหนด . ผลการยังไม่รู้ว่านิสิตจะ กำหนดอย่างไร
 ถ้ากล่าวกันว่านายใหญ่ไม่ให้มาทุกหัวไป ซ้ำๆ เข้าก็คง คิดถูกทุกที่ที่หน้าทุกหัว

ท.ศ.ในชื่อก

ความจริงก็ไม่ได้กำหนดบ่งชี้ ชำนาญกัวย่างในทั้งว่าราษฎรใน
ความต่าง ๆ จะถูกรับกุมจากกฎหมายที่ออกไม่โดยวิธีนี้

เพราะข้อเท็จจริงปรากฏอยู่แล้วว่าไม่สะดวก รัฐบาลเองถึงยอมรับว่าในท้องถิ่นที่กิจการ
นั้นไม่ดีขึ้นแล้ว แล้ววิธีการที่อันอันนี้สักว่าใครเป็นคนรู้ แม้แต่รัฐบาลก็กระทรวงคลังเอง
ก็ไม่รู้ เพราะการกำหนดไม่ใช่ตัวท่านรัฐมนตรี ก็เป็นอธิบดี และเป็นอธิบดีกรมสรรพากร
จะกำหนดอย่างไรก็ไม่ทราบ และใครจะเป็นคนทราบ ใครจะรู้ สะดวกแค่ไหน รู้ได้อย่างไร
นั่นเหตุอย่างนี้ข้าพเจ้าจึงคิดว่าเห็นว่าคำรับอย่างที่ท่านผู้ประจักษ์ประจักษ์ขึ้นมาไม่ทำให้
บ้านเมืองเสียหายอะไร มีเหตุเรื่องลึกลับว่าหากว่ามีหลักฐานหรือใช้สิทธิผู้เช่าก็ไม่ เป็น
มีเหตุอะไร เพราะกฎหมายก็ควบคุมอยู่แล้ว สัก เขาก็ศึกษาไป ถ้าจับไม่ได้ก็ไม่ศึกษา
ไม่ใช่เรื่องโทษหนักในทางอาญาแล้ว ถ้าจับไม่ได้จะเป็นเรื่องความผิดจับไม่ได้ และคำกัน
ก็ไม่เคยจับได้ นี่ไม่ใช่เรื่องโทษหนักหรือโทษเบา เป็นเรื่องจับหรือไม่จับ และจับได้
หรือไม่ได้ ไม่ใช่เรื่องมีเหตุเพิ่มโทษ ข้าพเจ้าคิดว่าจับไม่ได้จะเพิ่มโทษใหญ่ที่ลำบาก
ถึงประการชีวิตก็จับไม่ได้ นี่ไม่ใช่เรื่องโทษมากหรือ โทษน้อย ซึ่งไม่มีผล ถ้าหากทุกโดย
จงใจว่าโทษมากจะโทษแรงแล้ว นี่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย คือคนที่จะแรงกแล้วนั้นคือคนที่
ที่เคารพกฎหมาย คนที่ไม่รู้จักเคารพกฎหมาย ไม่เกรงกลัวกฎหมาย นี่เป็นเรื่องที่ลำบาก
และในการเพิ่มโทษนี้ผู้เช่าก็อาจจะเกิดขึ้นว่าควบคุมสมบัติทรัพย์สินของตัว เขาอาจจะมาความ
ฆ่าแล้วถูกจับ มาขอผู้เช่าไม่รู้ว่าจะยึดอำนาจอย่างไร ล่ามยากง่ายอย่างไร เพราะ
กฎหมายให้อำนาจอย่างนี้ รัฐบาลบังคับมีผู้เช่าไม่ได้ ที่คือว่ากันตามกฎหมาย ด้วยเหตุผล
ประการนี้ข้าพเจ้าจึงคิดว่าถ้าหากผลถึง ไปบ้างคือไม่มีความสะดวก ผู้เช่าเหมือนกับว่าผู้เช่ากฎหมาย
แต่มีความจำเป็น เสียสละค่ารับหรืออาจจะถูกกว่าที่เก็บทางไปขอผู้เช่า อย่างเมืองตาก
หรือที่แม่ละเมา จะเก็บทางมาอำเภอ ๕ วัน กลับอีก ๕ วัน ค่าไต่หับเก็บทางมากกว่า
คือ ๒๐๐ บาท ถ้ามีค่ายกั้นที่หน้ากั้นที่ แคนนอน ๆ ที่หน้ากั้นที่ เก็บทางมาขอผู้เช่า ไม่รู้
จะขออย่างไร

ผมไปจากบ้านมาจนถึงบ้านกลางที่เดิม ๓ วัน มีรถเท็จจริงที่รถจากประจักษ์คือออกมา
 ยังมีอีกหลายแห่งที่เป็นขางนี้ ที่นี้มีอีกจะกำหนดอย่าง ๒ ชาติ จากไม่ทราบในเรื่องนี้
 เพราะเหตุผลอย่างนี้จึงคำนึงถึงว่าถ้าหากว่า ได้มีผู้ดีไป เขาเปรียบเทียบ เมื่อจับได้
 ถ้าเราจะเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบได้ ถ้าจะฟ้องศาลก็ฟ้องได้ ถ้าทำผิดอย่าง ๑ ก็มี
 มีผู้ดีหลงโทษหรือผู้ดี นักหนังสือพิมพ์แล้ว ชาติจากที่กล่าวหาแล้ว หรือถ้าผู้ดี
 ที่กล่าวหาว่าพระราชาเป็นผู้ดีอากรการทำผิดนั้นเพราะฉะนั้น ถ้าเงินค่าธรรมเนียบเท่านั้น ถ้าจะ
 จำคุกโดยไม่คิด ค่าเงินค่าธรรมเนียบแล้ว ชาติจากที่กล่าวหาว่าพระราชาเป็นผู้ดีอากรอื่น ๆ
 อีกมากมายก่ายกองซึ่งจะควรเอาทางนั้นได้ และท่านกรรมการท่านก็เป็นนักกฎหมายท่าน
 ท่านก็ทราบว่าคนหมิ่นประมาทไม่ใช่อาชญากร ไม่ใช่เป็นคนที่ เขมยกับคุณพระเหมือนพวก
 มดคันหัวก็ เขา เพราะฉะนั้นจึง เห็นว่านักเขียนหนังสือข้างนั้นขอด้วยเหตุผล หรือที่จะ
 เกิดขึ้นข้างหน้าในขณะที่มี เหตุผลยิ่งกว่า ชาติเจ้าจึงไม่เห็นด้วยกับกรรมการและ
 ขอสนับสนุนผู้ดี

นายพิมพ์ จันทรส (บุตรขานี่) : กระผมเห็นด้วยตามสมาชิกผู้ดี ก็ยินดีได้ประจักษ์ไว้

ถ้ากรรมการประธานสภาผู้แทน วาระนี้ฝ่ายสนับสนุน

นายเทวบาล โสภณพิศ (ขานี่) : ชาติเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายสาธิต สายสว่าง (นครปฐม) : ชาติเจ้าขอเสนอให้ลงมติปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ถ้ากรรมการประธานสภาผู้แทน มีผู้เสนอให้ลงมติและมีผู้เสนอให้ลงมติปรายต่อไป

ท่านผู้ใด เห็นว่าควร มีมติปรายต่อไป ไม่ปรายต่อไป

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

โรค

พ. ๕๓/๒

ทำการทบทวนประธานสภาผู้แทนฯ ท่านดู โทเห็นว่าควรลงมติ ไม่อนุมัติขึ้น
มีสมาชิกมือ • ๓

ทำการทบทวนประธานสภาผู้แทนฯ เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

นายสภานนท์ สายสว่าง(นครปฐม) : จารจะคอยไปนี้ข้าพเจ้าหรือสภานิติบัญญัติ
ฉบับนี้รายข้อไปนี้ซึ่งกันใหม่ใส่ใหม่ เห็นว่าจะมาต้องอีก

ทำการศึกษาพิจารณาสภาผู้แทน : ขูดขูดใบฎีกาผู้เปิดอภิปราย เจริญ

นายสภานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ใบฎีกาที่ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปราย
เมื่อไปนั้น แม้แต่เป็นกฎหมายเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตาม แต่กฎหมายฉบับที่จะออกไปจากรัฐสภา
นี้ควรจะมีความสำคัญว่ากันใหญ่ถูกต้องและสมควรต้องแก้ไขก่อน และปัญหาที่ออกไป อย่าง
เราใจว่าเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ แม้แต่การลงโทษผู้ลักลอบค้าฝิ่นก็ความ แต่ว่าก่อนอื่นที่
ข้าพเจ้าขอ ได้สภานิติบัญญัติ ข้าพเจ้าใครจะขอเรียนต่อ หวังจริงที่ได้ทราบทั่วไปใน
ประเทศไทยเราเวลานี้ว่า เวลานี้เป็นชาติที่สำคัญที่จะผูกขาดกิจการในการจำหน่ายฝิ่น
นี่อย่าไปพูดว่าสุกรหรือโคกระบืออื่นเลย และเป็นการทำใบฎีกาขาดก็ควรจะร่วมกัน
จะนับกรวมใบฎีกาของของลงโทษผู้ผูกขาดก็ควรให้แรงเท่าไรก็ได้ ที่เวลานี้ ผู้ผูกขาด
ก็คิดอยู่ในวงแห่งไม่พอถึง เขาอำนาจของช่างหลวงประจำจังหวัด ไปเป็น หมอมนตรี เพื่อ
ที่จะรวมเขาอำนาจในจังหวัดขึ้นมาอยู่กับตัว ข้อเท็จจริงนี้เขาคิดในเขตการว่าไม่ได้
ว่า กระทั่งมันคิด แต่ที่จริงมันมันเป็นการว่าค้างหาก เช่นนี้เราคิดว่าโรจากพวกเรา
แล้วก็เอาเงินไปจ้างเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ที่พยายามที่จะจับผู้ทำผิด ยลที่สุดประชาชนก็
จะเดือดร้อน มีข้อเท็จจริงเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าได้เห็นว่า ความจริงพวกนี้ทำ ยานี่คิด
ไม่ได้ทำเอง พวกนี้ทำทั้งนั้น ขอประทานโทษท่านประธานว่ามีเวลาโปรดเงินไป
อย่าคิดว่าคนไทยด้วยกันไทยชาย แม้ที่จริงมัน เงินค่า เจ็ดชาย แล้วก็มาร่วมกัน นี้เงินทั้งนี้
เพราะฉะนั้นทำอะไรจริง ๆ ข้าพเจ้าไม่ว่า เราจะไม่ลงโทษคนใด แล้วไปช่วยผู้ผูกขาด
ก็คิดจน เช่นนี้ข้าพเจ้า เห็นว่าความเป็นไปในระบบมันก็ย่อมไปไม่ได้ที่ว่าทุกคน เขารักสัตว์
ฝิ่นฝิ่น และโดยเพราะอย่างนี้ในประเทศไทยเรานี้มีอยู่หลายหลายกัน ผู้ที่จะไปล่าโค

โดยวิธีการปกครอง แม้จะโดยถือว่าการที่จะเอาบุคคลไปลงโทษรุนแรงไม่สมควร
เพราะกรณีนี้ลงโทษอย่างนี้ไม่ใช่หลักปรัชญาหรือหลักวิชา ไม่ใช่เป็นหลักการเสมอไป
อย่างจะยกตัวอย่างเช่นขึ้นรถลัดได้เอาเข้าห้องซึ่งเคย ที่มีชื่อออกมาซึ่งลัดได้
เพราะเอาเอาเข้าไปที่เล่นวิธีกรใหม่ ๆ จากมหาวิทยาลัยเรือนจำ เพราะเรือน
จำเราไม่มีกรรมของประเภทนี้ใหม่ ไม่มีปล้นไว้หนึ่ง หรือ เกิดไว้ข้างหนึ่ง เขารวม
คณะกันหมด เม็ดเม็ด ๆ เขามาก็เอาขึ้น + ตั้งศาล เพียงคิด ว่าสายเคเบิ้ลในเคเบิ้ล
อย่างนี้ ชื่อที่พูดกล่าวกันว่าเราควรปรับปรุงระบบราชทัณฑ์เสียด้วย

สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ

นายสมานต์ สายส่ง (น.ร.ปรน) : ฉะนั้นระบบของภาค

กรรมการว่าไปก็มีใจกว้างขวางว่า เราควรจะต้องโทษไว้ที่ต่ำกว่าโทษจำ แล้ว
ก็เป็นช่องทางที่จะทำให้เป็นประโยชน์ในการผูกขาดที่กรุงเก่าด้วย ก็ เห็นจริงถึงกล่าว
นี้ข้อความกฎหมายทำนกรรมการ โดยชั้นต้นก่อนว่าโทษที่รุนแรงกว่า

15.20 น.

นายบุญช่วย อัคราดร กรรมการ : ความที่สมาชิกผู้ประสูติและท่าน

ผู้สนับสนุนได้ให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องนั้น กระผมในฐานะที่เป็นกรรมการและเป็น
ผู้ทบทวนกรณีเห็นใจและรู้สึกว่าจะ เป็นอย่างนั้น แต่อยากจะทราบเรื่องส่วนนี้ให้
ทราบว่าท่านมีสมาชิกผู้เกี่ยวข้องในรูปใด กล่าวว่าการกรรมการโดยทางหลวงโทษ
หนักขึ้นนั้น อันมีกระผมของหมู่คณะในฐานะกรรมการว่าไม่เป็นความจริง หากมีการ
เห็นไม่ ของร่างเดิมทางหากซึ่งได้มีการบัญญัติไว้อย่างนี้ นี้เพียงแต่กรรมการได้
ย้ายจากอนุมาตรา 8 ซึ่งมีข้อความว่า "การทรมานปรับ โทษจำเพียงตัวผู้กระทำความผิด และ
เรียงตัวสัตว์ที่ฆ่า" อันมีร่างเดิม เราได้ย้ายข้อความจากที่ว่านี้มีมาอยู่ในข้อความ
วรรคแรกซึ่งเดิมมีว่า มาตรา ๖๖ มีความผิดของระวางโทษ ๖ - ๘ - ๘ ปีหรือจำ

ซึ่งข้อความโดยเฉพาะอย่างนี้ว่ามีว่า มาตรา ๖๖ ผู้ใดนำเงินมาตรา ๖ มีความผิด
ของประมวลกฎหมายอาญาที่ ๖-๒-๕ ที่เขาออกขายไป

241

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ป.ร.

ร. ๕๖/๕

มีมติเห็นชอบในหลักการร่างระเบียบว่าด้วย
 การปฏิบัติราชการของข้าราชการ
 ๑. ระเบียบว่าด้วย
 ๒. ระเบียบว่าด้วย
 ๓. ระเบียบว่าด้วย

และผลสุดท้ายเปรียบนิทานหมอดู ทำให้คนเสียจิตใจจนต ปี่จะเห็นได้ว่าคำว่า
สมคมในพระราชบัญญัติสุราบังคับเลิกไปแล้ว แต่เหตุใดในกฎหมายอากรฆ่าสัตว์
จึงเอามาใส่อย่างนี้ เป็นการขัดแย้งกันของเก่า กระหม่อมขอกราบเรียนอย่างนี้

และอีกประการหนึ่ง ในเรื่องการฆ่าสัตว์ไม่ต้องทำถึงถึงว่าสัตว์

จะตั้งหมดไปภายในในประเทศประการใด บุคคลใดผู้ใดที่ฆ่าสัตว์หรือใครสามารถ
จะทำการกสิกรรมได้เช่นปลูกไร่ไถนาถนาก็ย่อมเห็นอยู่เองว่าถ้าจะตั้งหรือปล่อย

ให้ตายก็จะเป็นการทรมาณจึงว่าเสียเป็นอัน ปี่จะมอง เห็นได้ในเรื่องนี้ ก็จริง

ไม่ต้องกลัวว่าสัตว์จะขาดไปภายในประเทศ ปี่กระหม่อมขอกราบเรียน เห็นชอบ

ตามข้อนี้ ผู้ที่เห็นว่าหมอดูคนไหนมีรูปร่างไป ทำให้ผู้ถูกทำโทษเสียในทางจิตใจ

อย่างเหน็ด สุรา บึงหนัก สุรา เป็นข้อเกิดแห่งการ ใจกรรม เป็นข้อเกิดแห่ง

การฆาตกรรม ถ้าไม่มีรัฐบาลจึงยอมกันในคำว่าสมคม ไม่ต้องรับเช่นนี้ขึ้นกับ

และผลสุดท้ายเวลานี้ เราถามเจ้าหน้าที่ทางกระทรวงมหาดพิศุว่า เวลาที่มีผู้ถือปืน

อย่างไรบ้างในการจับที่ล่าสัตว์ออก แต่ก่อนนี้จะได้เห็นว่าบุคคลใดสมคมกับ สหป

สุรา เช่นมีเงินในบ้านนี้จะทำงานหรือทำบุญกุศลที่ สห/ คนร้อยคนมารวมกัน

จะเห็นว่าคนเข้าทานแต่ก็มีอาชญากร ๆ ไม่ต้องการสหปสุรา ผลสุดท้ายถ้าจริง

หมด ทว่าสมคมสหปสุราเช่นนี้ เป็นธรรมเนียม เหตุใดจึงเอามาใส่ในอากร

การฆ่าสัตว์นี้ การฆ่าสัตว์ไม่ใช่ฆ่าคนเดี๋ยวนั้น แต่ฆ่าหลาย ๆ คน เพราะฉะนั้น

จึงเห็นสมควรที่สมมติให้มี เดียวกันเช่น ผู้ที่ฆ่าสัตว์มีกรรมกระหม่อมขอกราบเรียนข้อเท็จจริง
ดังนี้

๕๕.๒๓ ๒.

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :

เห็นพูดกันมาก ข้าพเจ้าก็อยากจะพูด ก็คิดว่าวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้

มีใจ เดียว แต่ก่อนนี้เราฆ่าสัตว์ในอก โวง ไม่ได้ก็มีพวกอิสลามโดยมากร้องมาว่าเกี่ยวข้องกับ

243

พฤษภาคม ๕๗/๖๘

ที่โครงการ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลมีที่อยู่นั้นให้ผ่านออกโรงไฟฟ้ายุโรปที่จะกำหนดเงื่อนไข
ที่มันได้ตกลงใจคือให้ขออนุญาตจากทางนี้ก็ได้ ที่มีปัญหาต่อไปก็คือถ้าหากว่า
เราอนุญาตให้มีการนำสิทธิ์ในโรงไฟฟ้ายุโรปแล้วจะต้องมีการควบคุมอย่างไร ทาง
เจ้าหน้าที่ที่เกินกว่าถ้าหากว่าอนุญาตให้ผ่านออกโรงไฟฟ้ายุโรปแล้วจะเข้ากันกับเมื่อ

จึงกำหนดโทษไว้สูง ก็มีเท่านี้เอง คือว่ากำหนดอย่างเดิมที่ขอมมาเพื่อจะให้ความสะทก
แก่ผู้ที่ทำผิดในศาสนาและขออนุชาตามอกกฎลงมาสัตว์ก็ต้องการ ความคุม ที่ผูกกันไปผูกกันมา
เกิดจากวัตถุประสงค เมื่อขออนุชาตามอก-โรงกำหนดโทษแก่โทษสุดแล้วแต่สภาพนี้
๖๘.๕๐ น.

นายไกรสร สุขสว่าง (เขียนาท) : ข้าพเจ้ายืนขึ้นมาอภิปรายเพื่อที่จะพิสูจน์
ให้สภาพเห็นว่าในพระธรรมนูญเองก็โทษชักรักกันเอง คือสมาธิ-ถ้อยที่ความโทษความพิสูจน์
ให้เห็นว่าธรรมนูญไทยเสนอพระราชมติบัญญัติขึ้นมา เป็นการผิดวัตถุประสงค์ของหลักกฎหมาย
ทั่ว ๆ ไปที่ว่าพระราชมติบัญญัติถ้าหาก เราไม่ควรจะมีการลงโทษเหมือนกฎหมายอาญา
เราเพียงปรับที่ว่าไม่เสียค่าธรรมเนียมคือผู้ที่ไม่เสียภาษีเท่านั้น เราจึงโทษความโทษ
ข้อนี้และพิสูจน์ให้เห็น ที่คราวนี้ธรรมนูญครั้งซึ่งท่านก็เป็นคนหนึ่ง ในธรรมนูญ ท่านก็มา
แก้ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ไต่แก้ไข โทษหนักขึ้นเลย เขาอย่างเดิมมันเอง มีที่แก้และเห็น
แล้วว่าท่านธรรมนูญเคยทราบท่านพูดว่าเมื่อเราขอมให้เขาตามอกโรงมาสัตว์ เราก็ต้อง
มีการควบคุมในรัศมีคุมก็จะต้องลงโทษให้หนักขึ้น นี้ก็ชักรักกันอย่างชัด ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้
จะใหม่ตามกฎหมายฉบับนี้ออกไม่ไต่หรือ ซึ่งผิดความประสงค์ซึ่งท่านหรือที่ธรรมนูญบัญญัติ
ท่านว่าไม่ผิดหลัก โทษไม่หนักขึ้น เมื่อหนักขึ้นเช่นนี้ท่านก็ยอมรับว่าผิดหลัก นี้พิสูจน์
ให้เห็นว่าผิดหลักอย่างนี้ นอกจากนั้นข้าพเจ้าจะขอวิงวอนท่านประธานและที่รอง
ต่อที่สหภาพว่ากรณีที่เราจะลงโทษคนที่ว่ามันหนักคือว่าลงโทษเรื่องความควบคุมคนที่
กระทำผิด ก็มีการลงโทษรายตัวที่หา เห็นว่าลงโทษความควบคุมที่ฆ่าสัตว์ สมมติว่า
วัว ๒ ตัวในหมู่บ้านใดขอแรงเพื่อนฝูงมาเก็บวัวจะต้องฆ่าวัว ๒ ตัวเพื่อเลี้ยงแบก
ที่ช่วยกันเก็บวัว

จะคงเหลือ ๒ ตัวแล้วก็มาช่วยกันทำการว่า สมมุติว่าถ้าใครอยากมาช่วยกัน อีกหนึ่งตัวหนึ่ง
จะคงถูกปรับเป็นเงิน ๕ พันบาท นี่ตามรายศัตว์ ๕๐๐ ขึ้นไปอย่างนี้ แต่ก่อนนี้เพียง
แต่ความกลัวสัตว์ป่า แต่ที่เวลานี้ไม่เกิน ๕๐๐ ร้อย เราสามารถจะมาว่า ๒ ตัว เรา
ก็เห็นว่า มันเพียงพันเดียว นี่ถึง ๕ พันตัว ๒ ตัวตามพระราชบัญญัตินี้ นี่ เพราะฉะนั้น
เราจึง ไม่ เห็นด้วย แต่จะ ให้พระราชบัญญัตินี้ ไม่โดยมี ความอย่างนี้ไปช่วย

นายสุวัฒน์
๑๕.๐๓.๖๕

นายสุวัฒน์ พูลลาภ. (กรมการสัตว์) ก่อนอื่น เราเข้าใจที่จะแสดงให้ท่านดูเกี่ยวกับ
โทษว่า ในการที่ เสนอพระราชบัญญัติการล่าสัตว์นี้ ก็เนื่องมาจากว่าเรา
เห็นคนเสนอ แต่หลักการของเรา เห็น เพียงว่าให้ล่าสัตว์นอกโรงล่าสัตว์ได้ แต่ใน
เมื่อถึงที่ล่าสัตว์ของสนามแล้ว รัฐบาลก็เสนอเอง หลักการของรัฐบาลก็ เปลี่ยน
แปลง ใหม่เพิ่มขึ้น คือให้ล่าสัตว์ได้ แต่อย่างไรก็ดี กรมการสัตว์แสดงให้ทราบว่าเป็น
การที่ รัฐบาลได้ เปลี่ยนแปลง ใหม่ขึ้นอีกไม่ได้ เปลี่ยนแปลงมาตามหลัก อัตราการปรับ
สัตว์ ๕ ร้อยบาทขึ้นไป เช่น ตามกฎหมายปัจจุบัน จากทุกที่เหมือนกัน คือแสดงว่าให้
มีการปรับรายหัวบุคคล ไม่ใช่ปรับตามความกลัวสัตว์ ซึ่งผิดแยกแตกต่างจากของเรา ก็อาจจะ
ยากไปอย่างที่ท่านดูเกี่ยวกับโทษว่าก็ได้ แต่โปรดอย่าลืมว่า พระราชบัญญัติการล่าสัตว์นี้
ได้ มีโทษให้ล่าสัตว์ได้อย่างกว้างขวาง ถึงแม้ว่าท่านสมาชิกผู้หนึ่ง จะมีความสนใจว่า
ในการที่ เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ไม่เห็นว่าจะ ไรกว้างขวางเลย เพราะว่าสุดท้าย
เมื่อฉบับนี้จะกำหนด แต่ทั้งนี้ทั้งนี้ คดีก็ถึง การที่ฉบับนี้จะกำหนดพื้นที่ของกำหนดความ
ไรในกฎหมาย เป้าหมาย หนึ่งออกกฎหมายอื่น ๆ ในเมื่อได้วางบทบัญญัติแล้ว ก็ให้อำนาจ
รัฐมนตรี เจ้ากระทรวงออกกฎกระทรวง ได้ตามเงื่อนไขในพระราชบัญญัติต่าง ๆ ขึ้นนี้
เหมือนกัน น่าจะสบายความสนใจไม่ได้ ผู้แล้วอีกประการหนึ่งว่า เราอาจจะแสดง

ใบท

246.

พ.๕๕/๓

ว่าใบเมื่อมีใบไม้การนำสัตว์ไว้ข้างกว้างขวางแล้ว ก็ขอเป็นการป้องกันให้สัตว์
 นำสัตว์ เพราะการลักลอบนำสัตว์นั้นนับว่าผิดกฎหมาย หรือสามารถจะนำประชนไป
 กัก ใบไม้ /๖ /การ

ในเมื่อเราเปิดให้มีการล่าสัตว์อย่างกว้างขวางแล้ว เราก็ขอที่จะออกกฎหมายป้องกันไว้
ชั้นนี้ก็สมควรแก่เหตุผล หวังว่าสมาชิกคงเห็นใจ

และอีกอย่างหนึ่งในการที่วางหลักการไว้เช่นนี้ เสนอว่าให้ปรับรายตัวบุคคล
เพียงตัวสัตว์ที่ล่าตัวหนึ่ง ไม่เกินห้าร้อยบาท แต่ทั้งนี้แล้วแต่คุณพินิจของศาล ศาลอาจจะปรับ
เพียงคนละห้าบาทก็ได้ถ้ามีมากคน แต่ความจริงนั้นพวกที่ล่าสัตว์ไม่ถึงกับล่ากันทั้งห้าร้อย
เพียง เก้าคนถึงสิบคน เท่าที่ท่านคิดไปเป็นหมื่น เป็นแสนนั้น ~~เพราะ~~ อาจจะคิดมากเกินไปเท่านี้
เอง ถึงแม้ว่าจะมากไป ศาลก็อาจจะคิดเพียงห้าหมื่นบาทก็ได้ ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
หายข้อข้องใจด้วย

และอีกอย่างหนึ่งที่ท่านว่ามิองคือการล่าสัตว์บุคคลนั้น อันนี้ถ้าจะพิจารณา
กฎหมายเรื่องการล่าสัตว์แล้ว ก็ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ใดล่าสัตว์เลย เท่าที่เป็นการผูกขาดนั้น
อาจจะเป็นการบอกเนื้อไปนั้นก็ได้ แต่ก็ออกกฎหมายนั้น กรมหมื่นการก็ได้แถลงมาหลายตอนแล้ว
แต่ความข้องใจของท่านก็ยังมีอยู่ แต่ทั้งนี้แล้วแต่ศาลาที่จะวินิจฉัย

๑๕.๑๕ ๒๒

นายประทีป วรชนะสาร (พระนคร) : ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว รู้สึก
ว่ามีความเห็นด้วยกับนายประทีป เพราะ รู้สึกว่าการกระทำผิดในการลักลอบล่าสัตว์นี้ ไม่ควร
ลงโทษกับรุนแรงนัก ที่สมควรความรุนแรงของประชาชนร้ายแรงยิ่งกว่านี้ยังไม่เห็นหนักอย่างไร
มีท่านผู้มีเกียรติผู้หนึ่งกล่าวว่ากฎหมายนี้ออกมาเพื่อจะ ให้ผู้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอะไรนั้น
มีโอกาสประกอบพิธี แต่ความจริงเรื่องนี้เป็นของดี แต่ในการเอาของสิ่งเหล่านี้มาขายจะมี
ของร้ายที่ไม่ได้ออกมาด้วย และนายประทีปก็ไม่ได้คิดคำนวณ/คิดกันอะไร แต่คิดกันในเรื่องของ
ลงโทษขอให้จัดการจำคุกเสีย และใน ~~เรื่อง~~ ~~คดี~~ มีผู้ยอมรับกันอยู่แล้วว่ามีผู้ล่าสัตว์จริง ๆ นั้นมี
อีกสักกี่ ไม่มีใครจับได้ โทษที่วางไว้เช่นนี้สำหรับจับคนที่ไม่มีผิด หรือจะ/จับไปเพื่อเรียกเอา
เงินเอาของกัน

บึ่งในกรณีที่ เราได้รับกันแล้ว ว่า คือหลังสงครามเย็นที่รับกันแล้วว่ามี การ ธรรมชาติ บึงหลวง
 ไบโซเนียน เช่นนี้ก็เป็นโอกาสใหม่เกิดประจวบกับธรรมชาติ บึงหลวง บึงขึ้น เพราะฉะนั้นการของ
 โทษในสิ่งจำคุกเราก็เห็นการเกิดของให้คนถูกจำคุกได้ เพราะเราได้รับกันแล้วว่า
 ในพยานที่งานก็มีคนซึ่งอยู่เหมือนกัน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ รวมมิตร/สหภาพ/วิศ จาก
 คนธุรกิจได้ เพราะฉะนั้นเราก็เห็นว่า จะเปิดโอกาสให้คนธุรกิจจากคนที่ไม่มี ความผิด และ
 เปิดโอกาสให้คนที่ไม่มีผิดหรืออยู่แล้ว แต่ได้รับรายงานแล้วอยู่เสมอว่า ในข้อที่หลวงที่
 อธิษฐานว่าสัตว์ได้ โดยเจ้าหน้าที่งานไม่สามารถจะเข้าไปจับกุมได้ เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่
 เห็นว่าน่าจะหาว่า สหภาพ/วิศ โทษจำคุกนอกเสียได้คนงานที่จับกุมได้โดยชอบแล้ว ข้าราชการ
 เห็นว่าพอจะรับได้

๒๕.๒๖ บ.

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ที่
 ข้าราชการรับขึ้นจริงเมื่อถึงบางทีจะยังไม่เข้าใจ แล้วไปหาว่ารัฐบาลติดกัน แล้วท่าน
 สมาชิกที่ถึงเมื่อที่นี้ว่า เขาสองปีแล้วถึงช่วงของตัว ความจริงก็ไม่ได้ทำอะไร โทษว่าถูก
 ก็ยังมีจริง อธิษฐานโทษไม่ได้เปลี่ยนแปลง แต่เมื่อเราไปเข้าใน วิศ โรงได้ เราขอแก้ไข
 ปรับวิธีจับกุมได้ เรื่องมีแบบนี้ ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงอะไร แล้วไม่ไปติดกัน อย่างท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมพูดว่า คืออธิษฐานโทษเมื่อตอนนั้น ไม่ได้แก้ไขอะไรเลย
 แล้วว่าเมื่อเราอยู่ภายใต้กฎหมายว่าผิดนอกโรงได้ เราก็แก้ไขการล่าสัตว์เป็นรายตัวบุคคล
 อย่างที่กฎหมายมีตรา อาจจะต้องเพิ่มถึงพัน อาจจะเป็นแบบที่ความที่กรมการเขาดำเนิน
 อยู่แล้ว คือขอความว่าจำนวนคนก็รับเพียง ๕๐๐ บาท ลีลา ๆ ก็ปรับ ๕๐๐ บาท
 จึงแก้ไขรายตัวบุคคล ไม่ใช่เรื่องความชั่วความดีอะไรหรอก

๑๕.๘๑ น.

นายบุญชู จันทร์ศรีสุริยวงศ์ (ลูกธำมณี) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้า
 ทราบดีประวัติความเป็นมาเหมือนกัน ก็คือว่า เจตนาของสภาผู้แทน เจตนาของรัฐบาลเหมือนกัน
 ที่ว่าเจตนาของสภาผู้แทน คือคุณสุวิทย์ ฯ โยงบุญเสนอไทยมีหลักการแต่เพียงว่าต้องการจะ
 ให้มีการทำสถิติของโรงฆ่าสัตว์ให้ละเอียดความถี่ของประชากรที่ขยับข้างไกล ที่มี
 รัฐบาลรับไปพิจารณาทำในวงไทยมากขึ้นอีก เพราะฉะนั้นหลักการของรัฐบาลนี้กับของสภา
 ผู้แทน และโดยที่ฝ่ายรัฐบาลหลายท่านก็พูด บางท่านก็ว่าไม่เห็นบางท่านก็ว่าเห็นผิด คือ
 แก้ความจริงแล้ว ไทยเพิ่ม ส่วนเขาถูกหมายมาตรวจดูก็ได้ เขาพระราชบัญญัติฉบับหลัง
 เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๐ มาดู พระราชบัญญัติฉบับนี้มีการลงโทษปรับเพียงแต่เลี้ยงสัตว์แล้ว แต่
 ฉบับนี้ถึงกำลังพิจารณาทำกันอยู่นอกจากเลี้ยงสัตว์แล้วยังเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด ท่านอย่าลืมว่า
 มุกคณันปรับโทษอย่างมาก ๕๐๐ บาท ซึ่งถ้าหากมีรวม ๑๐ คนในวันหนึ่ง ต้องถูกปรับ
 เพิ่มขึ้นรวมเป็น ๕๐๐๐ บาท ข้าพเจ้ามองไปในแง่ที่ว่า การออกกฎหมายว่าต้องการจะ
 ความคุ้มครองของประชาชนที่อยู่ด้วยกันให้มีความความสงบเรียบร้อยไม่รู้ว่าผู้บังคับ
 สัตว์มีอำนาจอะไรที่จะออกโทษความสงบใจ เพราะฉะนั้นโทษที่ออกไปตามกฎหมายควรจะได้
 ควรแก่โทษมากไหม ให้ควรแก่โทษที่เขาทำมา ส่วนคนที่เลี้ยงสัตว์เป็นใจรักในของไทยผู้หนึ่ง
 นั้นชอบแล้ว แต่ก็เป็นเรื่องค่าปรับมีเท่ากัน เป็นเรื่องอัตราผู้บังคับ ไม่ใช่เรื่องค่าปรับออก
 ด้วยซ้ำไปแล้วจะเอาคนลงโทษเป็นมี ๆ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย ออกมาเหมือนกันก็ว่าเป็น
 เป็นดี ๆ เงินเป็นล้าน ๆ ทำไม่ไม่เพิ่มโทษ ผู้ที่ตนแก้เรื่องฆ่าวัวนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย

๑๕.๘๔ น.

สวองอร อรรถพิศาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม : ก
 จริงเรื่องไม่เห็นว่าไปยึดชาวต่างประเทศหรือทางรัฐบาลได้รับจำนวนผู้เลี้ยงของสุวิทย์ ฯ

ไว้ส่วนที่รัฐบาลจะแก้ไขอะไรที่หวังที่ไม่ได้เพราะว่าผู้รับได้ผลตอบแทนเข้ามาเมื่อกรรมา
 อธิการได้ตกลงไปแล้ว ในที่สุดรัฐบาลก็เห็นใจโดยยอมตามที่สภาผู้แทนได้แก้ไขตามความ
 ประสงค์ แต่เรื่องไหนจะเอาหนักหรือเอาถนแล้วแล้วสภา รัฐบาลนี้ไม่ไปขึ้นอันตามที่
 เสนอไป

ที่เสนอไปเท่านั้นที่เรียงตัวแล้วดี เพราะเหตุว่าความถ่วงหายเกินนั้น ศาลไม่สามารถ
จะบังคับคดีความค่าเสียหายได้ จึงให้เรียงตัวแล้วดี เพราะฉะนั้นในการที่ห้ามผู้บริษัตรี
จะฟ้องอย่างไรนั้นทางสภาจะเป็นอย่างไร ทางรัฐบาลหาไม่ความขัดข้องไม่ เพราะว่า
รัฐบาลนี้พยายามที่จะให้ความสะดวกแก่ประชาชนเสมอไป

15.44 น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ความจริงเหตุผลของร่าง
พระราชบัญญัตินี้ก็ได้อภิปรายกันมาหมดแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าย่างนี้ว่า ความที่
อุกฤษฏ์คุม ๆ กล่าวเบื้องต้นว่า สภานิติบัญญัติของคณะรัฐมนตรี ๆ คงควรจะไม่
การเข้าตัวนอกโรงได้เข้าตัวโดยสะดวกจนกระทั่งไม่ในลักษณะต่าง ๆ จนโดยเจตนา
ของสภา ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องกฎหมายฉบับนี้ถ้าแก้ไขใหม่ พ.ศ. ๒๔๘๖ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๐
ถ้าเราจะแก้พระราชบัญญัตินี้โดยไม่มีกเว้นแล้ว แต่ประโยชน์เราไม่ต้องการว่าควร
จะกลับไปแก้หรือควรจะมาใหม่ จะทำอย่างไรให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนเท่านั้นพอ
แต่ในลักษณะที่เสนอมานี้เป็นลักษณะที่บังคับประชาชนมากกว่าที่จะเป็นประโยชน์
แก่ประชาชน สภานิติบัญญัติของประชาชน ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะลดเสีย เพราะ
แก้ไขได้ เพราะฉะนั้นไม่ต้องคำนึงถึง ปี ๓๐ หรือ ๓๐ นี้เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าขอ
เสนอด้วย นอกจากนั้นข้าพเจ้าคิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีบางจุดที่ควรจะต้อง
ป้องกัน การลักขโมยตัวสัตว์ ความจริงมูลเหตุของการลักขโมยตัวสัตว์โดยพระราชบัญญัตินี้
นี้จะป้องกันโดยละเอียดหรือไม่โดยละเอียดจะไม่ต่างกัน ของพ.ศ. ๒๔๘๐ เห็นได้
ชัดว่าร่างตัวสัตว์ที่เกี่ยวกับการลักขโมยตัวสัตว์แล้วแต่เสีย แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เรา
ของเราเองมีความลำบากอย่างนั้น ทางสภานี้จะแก้ไขอย่างไร อันนี้เป็นเจตนา
ของร่างพระราชบัญญัติ

วัตถุประสงค์ในการจัดโครงการนี้ทั้งเป็นงานหนักไปทางผู้ดูแลผู้ติดตาม ๆ การจัดทำ
รายงานเกี่ยวกับโรคใจที่ระ ไล่นอง

ทางที่ถูกต้องและกรรมวิธีการถูกต้อง จะขอถอนร่างพระราชบัญญัติใหม่ปรับปรุงเสียใหม่ และที่เขียนมาที่ศาลฯ จำเรื่องว่าศาลฯ ไม่เอาแน่ แต่รัฐบาลบอกว่าความแก่เก่านั้นจะมีการ ไหวดกัน แล้วลงท้ายจะเอาอย่างไร ขอให้ดูพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะออกมาไม่คงงาม ควร ที่ท่านประธานกรรมการบริหารรับถอนร่างนี้ไว้ดีกว่า

๑๕.๕๐ น.

พระมกุฎราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี

ที่จริงเรื่องค่าตอบแทน คือหมายความว่าไม่ใช่เรื่องตัวคนที่เราจะกระทำผิด คือว่าค่าตอบแทนรับและจ่ายคนไหนเอง เราไม่ได้แก้ไข แต่มาแก้ไขเรื่องตัวบุคคลเมื่อใด ความเห็นทางด้านกรรมการที่บอกขบประลองของในเรื่องนี้ คือว่าหลักการของกฎหมายเรามีโทษจ่ายเพราะเหตุว่าเพื่อป้องกันการลักลอบฆ่าสัตว์ในในเขตอุทยานที่จริง คือ บุคคลใด ๆ มีบางท้องถิ่นทำการลักลอบฆ่าสัตว์มาขาย เหลือเงินไม่ไร ๆ สัตว์ของตัว นกต่าง จะมีส่วนร่วมในทางสงเคราะห์ของใจนั้นทำไม่ได้ กฎหมายที่แล้ว ๆ เราออกเรามีโทษจ่าย เป็นอย่างนั้น อย่างไรก็ทางกรรมการก็ได้แก้ไขความผ่านผู้ประมุขในที่นี้ ว่า ในที่นี้ อย่างนี้ศาลฯ ก็มีอำนาจหน้าที่ในบริเวณเห็นได้ เพราะฉะนั้นจึงขอถอนร่างของว่าให้มีโทษจ่ายคนและปรับนี้ให้เขียนในอัตราซึ่งศาลฯ มีอำนาจหน้าที่เห็นด้วยอย่างนี้ศาลฯ จะเห็น ความหรือไม่

๑๕.๕๒ น.

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณ (ร้อยเอ็ด) :

เมื่อได้ทั้งกรรมการขึ้นจนมาหลาย ครั้งแล้ว ถ้าจะออกกฎหมายฉบับนี้โดยมีโทษปรับเรื่องตัวบุคคลและเรื่องจำนวนตัวสัตว์ นั้น ผมไม่เห็นความยากจะคัดค้านเสีย ศาลฯ เห็นว่าไม่เหมาะสมควรกับการกระทำผิดที่ บุคคลได้เข้าเป็นซึ่งเป็นการกระทำผิดเพียงเล็กน้อย ๆ โดยสิ่งพระราชกำหนด ๓ บาท ๕ บาท ๖ บาท เป็นต้น ซึ่งไม่เหมาะที่จะมีโทษจำคุก ควรปรับสถานเดียวก็พอ เพราะ เป็นวิธีการที่สะดวกในทางศาล และในทางวิธีการพิจารณาความ ควรจะลงโทษปรับ

เป็นรายหัวบุคคลจะสะดวกกว่าที่จะเอาหัวหัวเดียวมาเปรียบเทียบ ก็ว่าคงไทยเป็นรายคนมา
เปรียบเทียบอยู่นั้นและที่เกี่ยว บางทีเกิดของกระดุมอีกคนเป็นอยู่ไหนหรือ

บางทีก็ถูกกระทำผิดจนหมดสติไป หรือว่าถูกกระทำผิดฐานะต่างก็เป็นผู้ต้องหา
มาแล้วโทษไม่ ชัดเจนบ้างปริวิตกันทำให้ยาก เราบ่อนได้ทราบว่าคุณทราชมงคล
ทุกหน่วยมาจากราษฎร และราษฎรกระทำผิดด้วยความจำเป็นเป็นมากเหลือเกิน
ถ้ามา สกปรกรมัน เรื่องก็ย่อม เป็น เช่นนั้นจึงอยากจะได้คงเดิม

๒๕.๕๔ ข.

นายเกษม วิเศษชาติ (แม่ของเกษม) : ผมขอมาจะขึ้นจนถึงวัตถุประสงค์
ที่เราบอกคุณนายอนันต์คือว่าถึงของสิ่ง ไทยศึกษาทางกระทรวงการคลัง/เดนมาร์ก
ด้วยเหตุว่าทางสถานีไหนก็ได้ แต่ไหนไหนก็ตามทำให้มีอำนาจของประเทศไทย รัฐบาล
บุคคล มีผู้กระทำผิดเหล่านี้ ส่วนของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติอาชญากรรม
(ฉบับที่ ๕) ได้กำหนดว่าถ้าเป็นโทษหรือกระทำความผิดไม่รับไม่ เกินร้อยละห้าหรือให้จำคุก
ไม่เกิน ๕ ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ กระทรวงการ ไม่ได้ให้ขึ้นเลข เมื่อมาถึงสถานี
ได้มีผู้พูดหลายคนที่บอกนายอานรรักษ์ไม่สมควรจะมีโทษ คุณนายอนันต์ออกเมื่อ
พ.ศ. ๒๕๕๑ เท่านั้น เพราะฉะนั้น ก็ขอที่ เรา ขอถึงกับว่าสูงเกินไม่ ทาง
กรมการจึงได้ขึ้นจริงแล้วว่าประวัติประชนจะ เขาเป็นแต่ให้ส่วนกอง เขียว เขียว
โทษหรือ ไม่ขึ้นโทษแล้วแต่จะ สามารถจะ เห็นสมควร แต่ที่กระผมได้ขอให้สถานีอาจ
ก็เข้าใจว่ารัฐบาลเห็น ไทยเท่านั้นไม่ใช้กฎหมาย ถ้าก็มีเหมือนกัน

๒๕.๕๖ ข.

นายเกษม วงศ์ทองเหลือ (ภริยา) : ผมใจนี้ถึงท่านรัฐมนตรีเกษตร
และ รัฐมนตรีถึงแสดงบอกว่าคุณทราชมงคลมีเป็น เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
นิด ๆ หน่อย ๆ ไม่กระทบกระเทือนอะไรเลย แต่ว่าผมได้ของ เห็นตั้งแต่
สถานีเกษตรราษฎรที่บ้านแล้ว คุณนายทุกคนมีนิด ๆ หน่อย ๆ เท่านั้น แต่
ประชาชนราษฎรหรือถึงคนถึงกันทุกที่ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีและท่านเป็นน้ำดี
คุณนายออกให้ท่านบอกว่าไม่ผู้บังคับไม่เป็นไรอะไร แต่คุณนายที่ออกไป

เก็บภาษีเพิ่มโทษ ผมอยากจะได้ใคร่เรียนว่า เราจะเอาโทษแก่ประชาชนส่วนรับ
คนใจ ๆ นั้น เขาจ่าย และทำใจง่ายตามที่สุด เราต้องสร้างคุกสร้างกรงไว้
เราก็ว่าประจักษ์ โรงแรม แต่เราเดินตามที่อยู่แม่ รุคคิมมี เจอคนจำนวนมากที่ดูคนออกมา
เพื่อให้คน ๕๗๖ ให้ขอยกไป

261

ไทย

ก. ๒๘/๒

เป็นการดำเนินการบังคับแก่ราชการใด แต่เนื่องมาจากมีระเบียบข้อบังคับที่ ก. ๒๘/๒

ซึ่งเราเคยปฏิบัติกันมาตั้งแต่ ๑๙๔๕ ก็เคยทำ และนี่ก็เคยทำในเรื่องการปราศปรานยอม
ระหว่างสมาชิกกับกรรมาธิการ เพราะเรื่องนี้เป็นการพิจารณาของคณะเอง ก็ชอบ
ที่จะมีการปรองดองกันระหว่างกรรมาธิการกับสมาชิก ไม่เป็นการขัดกันขัดแย้งกัน และ
ข้อบังคับฉบับนี้ก็ไม่ควรยกย่องไว้ การทำเช่นนี้ไม่ใช่การเบียดเบียน เป็นการปราศปรานยอมกัน
ต้องการให้ประธานที่พูดที่จะได้ ทั้งนี้ก็เพื่อว่าต่อของสภาที่จะออกพระราชบัญญัติ
จะได้เป็นมติที่พูดที่จะได้ ในคราวที่มีมติจะมีมติในท.ค.๑๙๕๕ และ ๑๙๕๖ ที่มี
การลงโหวตซึ่งมี มติไม่เกิดหรือมีมติ ก็ไม่เช่นนี้ก็มีการปรองดองกันให้เหลือถึงของ
ร้อยละ และก็ได้เป็นการปรับปรายตัวบุคคล เพื่อสะดวกแก่การพิจารณาของสภา ส่วนการ
ลงโหวตกรณีเช่นเป็นการลักลอบว่า ก็ขอสงวนเหนือเสียงหัวข้อมติ เพื่อให้สะดวกแก่การ
พิจารณาของเจ้าหน้าที่งานในชั้นต้น โดยไม่ทิ้งไปถึงโหวตลง มี ข้าพเจ้าขอปราศปรานยอม
เช่นนี้ หวังว่าสภาคงจะพิจารณา เรื่องนี้ด้วยดี เพื่อประโยชน์ของราษฎร คณะกรรมาธิการ
ทั้งหมดขอเสนออย่างที่ว่านี้

ข้าพเจ้าขอเสนอ : คณะกรรมาธิการควรจะจำกัดความว่าจะเอาอย่างข้อ

นายบุญช่วย ชัยคณากร (มหาสารคาม) : คือว่าในเรื่องเกี่ยวกันกับข้อมติ
ที่สภาผู้แทนได้กระทำนั้น ในครั้งนั้นข้อมติที่สภาผู้แทนได้ทำไว้ว่า ราษฎรทุกคนที่ทำความผิด ก็ขอสงวน
มาแต่เจ้าทุกข์ไม่เกิดหนึ่งเดือนหรือตั้งปรับทั้งจำ และให้ด้วยนั้นและคณะนั้นให้ปรับด้วยหัวข้อม
มาแต่โดยราษฎรทุกคนเหมือนกัน ส่วนมาแต่เจ้าทุกข์นั้นไม่มี ขอเสนอเช่นนี้

ร.ท.บุญจรรย์บุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งสมาชิกผู้แทน
ข้อบังคับ ผู้ใดเป็นด้วยไม่ทราบเรื่อง

มีสมาชิกผู้แทนของ

นายบุญคุ้ม จันทระบุรี (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเหมือนกันว่าข้อ

เสนอให้ลงมติตามข้อบังคับ ความจริงมันตามที่กรรมาธิการขอให้ปราศปรานยอมก็เป็นข้อ
บังคับแล้ว

๑๖๓

นายบุญคุ้ม/จันทร์ศรีสุริยวงศ์/อุตรธานี

คิดตั้งใจจับหน้าง ลำเค็ญก็เจ็บ ข้าพเจ้าไม่รู้ มีอยู่ว่า ถ้าส่วนใดไม่มีในข้อบังคับ ในแล้วแต่
ที่ประชุมจะตกลงกัน ก็เมื่อกรรมการเสนอมาไม่มีผู้ใดทักท้วงก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ เพราะ
ฉะนั้นกรรมการเสนอมา ก็เสนอมาทราบข้อบังคับแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าที่กรรมการยก
ปราณีประนอมด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่า) สักว่าฝ่ายรัฐบาลใจกว้างขวางเหลือเกิน ก็เพราะ
เห็นได้ว่าพระราชนิธิเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ (ฉบับที่ ๓) .....

หากการแทนประธานสภาผู้แทน : เขาเสนอให้ลงมติแล้ว ก็ขอฝากจะพูดก็ต้องขอ
เปิดอภิปราย

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : จริงอยู่ มีการเสนอลงมติ ยังไม่ทัน
จริงอยู่อาจจะชอบเหมือนกัน.....

หากการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อขอมติแล้ว ก็ต้องขอเปิดอภิปรายก่อน

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : เมื่อฝ่ายกรรมการเสนอให้ปราณี
ประนอมก็เป็นการถูกข้อบังคับ จึงเห็นว่าควรให้พูดกันอีก ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้
เราไม่ใช่พูดกันเล่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับความยุติธรรมของราษฎรเหมือนกัน ที่กรรมการมีใจ
กว้างขวางที่ปราณีประนอมแสดงว่าไทยที่ลงโทษยังต่ำกว่าความหนักหนา ๒๔๕๐.....

หากการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้ไม่มีผู้เสนอขอลงมติแล้ว ใครขอจะ
อภิปรายต่อไป ก็ขอเปิดอภิปรายต่อไป.

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกรับรอง

หากการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๓๐ คน

หากการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ท่ากรแทนประธานสภายุแทน : เป็นอันว่าลงมติमतรานี้มีคุณนุญแห่ง ๗ ของงว
ไว้ แต่ว่าไม่ไ้มา แก่มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ ความที่ผู้เสนอขอแปรญัตตินี้เราจะเอา
อย่างไร.

นายไตรศร กุศลสว่าง (นทรสพรรค) (ชัยนาท) : คือท่านประธานสภาผู้แทน
ถามว่าจะเอาอย่างไร จะเอาอย่างผู้แปรหรืออย่างกรรมาธิการ ลองอย่างเท่านั้น จะ
เอาตามอย่างใด

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จะแก้ไขจากร่างเดิมหรือไม่ ต้องถามก่อน
ที่จะถามว่าจะเอาตามร่างกรรมาธิการหรือตามที่ผู้แปรผู้ใด จะเอาที่แก้หรือว่าจะเอาร่าง
เดิม ก็มีประเด็นว่าจะแก้หรือไม่แก้จากร่างเดิม สืบถาม

นายบุญใหญ่ พรหมบุตร (ศรีสะเกษ) : จะคงถามว่าจะเอาตามกรรมาธิการ
หรือว่าผู้แปรผู้ใด

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ยังไม่ถึง ต้องถามว่าจะแก้ไขจากร่างเดิม
หรือไม่แก้

นายใหญ่ ศรีศราท (นทรสพรรค) : ข้าพเจ้าคิดว่าท่านประธานจะก่อเรื่อง
ง่ายให้เป็นเรื่องยากขึ้น คือกรรมาธิการเขามาจากร่างเดิม สมาชิกไม่คิดใจเลย
เพราะฉะนั้นมีผู้ท้าวว่าจะเอาอย่างกรรมาธิการหรืออย่างร่างเดิมนั้น ไม่ต้องวินิจฉัย ๗๗
สมาชิกคิดว่าอย่างที่กรรมาธิการแก้มันไม่ดีกว่าไปเอาของผู้แปรผู้ใด ส่วนคุณบุญใหญ่
ไม่กล้าไม่มีสิทธิ์ เพราะฉะนั้นขอคัดค้านขอท้าวว่าจะเอาอย่างผู้แปรผู้ใดหรืออย่างกรรมาธิการ
ก็ขอเวลาที่ประธานได้สั่งมีใคร ใครร่างกรรมาธิการหรือไม่ มีใครปรารถนาหรือเปล่าว่า
จะเอาตามร่างเดิม

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือร่างเดิมที่ประชุมได้รับหลักการไปแล้ว
กรรมาธิการได้แก้ไขและมีผู้แปรผู้ใดมา เพราะฉะนั้นจะเป็นอย่างไรก็ต้องถามที่ประชุม
เสียก่อน ต้องยืนยันว่าที่ร่างเดิม เป็นอยู่อย่างนั้นและได้มีการแก้ไขขอมให้แก้ไขหรือไม่

ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้มีการแก้ไขโครงการมืออื่น

สมาชิกยกมือ ๓๑ คน

นายแพทย์ โชติบุษิต (สมบุรี) : ขาดจะเสนอญัตติใหม่

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ประทับ ขอลง ท่านผู้ใดเห็นควรให้
เป็นไปตามร่างเดิม คือไม่มีการแก้ไขโครงการมืออื่น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้แก้ไขโครงการร่างเดิม

นายแพทย์ โชติบุษิต (สมบุรี) : จะเสนอญัตติใหม่ที่จะนำร่างออกไปได้
คือท่านกรรมาธิการก็เห็นใจจะแก้และสภาก็ต้องการจะแก้ ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติว่าให้สภา
นี้ตั้งร่างไปให้กรรมาธิการแก้ไขใหม่

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อลงมติไปแล้วว่าให้แก้ไขจากร่างเดิม
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามที่ประชุมว่าร่างที่กรรมาธิการแก้ไขมาที่ท่านผู้ใดเห็นชอบ

ด้วย

เอาละ เอาละ อย่างนี้ไร้โคกที่ไหน ขอความกรุณา ก่อน ขึ้นก่อนว่าอย่างไร แล้ว
ก็มาเมื่อลงอย่างไร

ท่านการแทน/ประธานสภาผู้แทน : ลงมติเสียก่อนแล้วค่อยพูดกัน

นายบุญท พึ่งภพ (อนุตราชนาน์) : ดูแล้ว น่าจะขอให้สมหมาย

เสียก่อน

นายเทพชาย ไชยบุญจิต (อนุบุรี) : มีมติบังคับให้พิจารณาวาระที่ ๕

ก็ของอำนาจ เวียงความมาตรา

Handwritten signature

กรมการช่าง

Handwritten signature

Handwritten signature

Handwritten signature

Handwritten signature

Handwritten signature

Handwritten signature

Handwritten signature

กรมการช่าง

กรมการช่าง

15 8 57

Handwritten signature

Handwritten signature

เลขาธิการรัฐสภา

ประธานสภาผู้แทน